

Съдържание

I Законодателни актове

РЕГЛАМЕНТИ

- ★ Регламент (ЕС) 2018/1805 на Европейския парламент и на Съвета от 14 ноември 2018 година относно взаимното признаване на актове за обезпечаване и конфискация 1
- ★ Регламент (ЕС) 2018/1806 на Европейския парламент и на Съвета от 14 ноември 2018 година за определяне на третите страни, чиито граждани трябва да притежават виза, когато преминават външните граници, както и тези, чиито граждани са освободени от това изискване 39
- ★ Регламент (ЕС) 2018/1807 на Европейския парламент и на Съвета от 14 ноември 2018 година относно рамка за свободното движение на нелични данни в Европейския съюз ⁽¹⁾ 59

ДИРЕКТИВИ

- ★ Директива (ЕС) 2018/1808 на Европейския парламент и на Съвета от 14 ноември 2018 година за изменение на Директива 2010/13/ЕС за координирането на някои разпоредби, установени в закони, подзаконови и административни актове на държавите членки, отнасящи се до предоставянето на аудиовизуални медийни услуги (Директива за аудиовизуалните медийни услуги), предвид променящите се пазарни условия 69

⁽¹⁾ Текст от значение за ЕИП.

I

(Законодателни актове)

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2018/1805 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 14 ноември 2018 година

относно взаимното признаване на актове за обезпечаване и конфискация

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 82, параграф 1, буква а) от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽¹⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Съюзът си е поставил за цел да поддържа и развива пространство на свобода, сигурност и правосъдие.
- (2) Съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси в Съюза се основава на принципа на взаимното признаване на присъдите и съдебните решения, който след Европейския съвет в Тампере от 15 и 16 октомври 1999 г. обикновено е посочван като крайъгълния камък на съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси в рамките на Съюза.
- (3) Обезпечаването и конфискацията на средствата на престъпленията и облагите от престъпна дейност са сред най-ефективните средства за борба с престъпността. Съюзът е решен да осигури по-ефективно разкриване, конфискация и повторно използване на имуществото от престъпна дейност в съответствие със „Стокхолмската програма — Отворена и сигурна Европа в услуга и за защита на гражданите“ ⁽²⁾.
- (4) Тъй като престъпността често е транснационална по своя характер, ефективното трансгранично сътрудничество е от съществено значение за обезпечаването и конфискацията на средствата на престъпленията и облагите от престъпна дейност.
- (5) Настоящата правна уредба на Съюза във връзка с взаимното признаване на актове за обезпечаване и конфискация се състои от рамкови решения 2003/577/ПВР ⁽³⁾ и 2006/783/ПВР на Съвета ⁽⁴⁾.
- (6) Докладите на Комисията относно изпълнението на Рамково решение 2003/577/ПВР и Рамково решение 2006/783/ПВР сочат, че съществуващият режим за взаимно признаване на актовете за обезпечаване и конфискация не е напълно ефективен. Тези рамкови решения не се изпълняват и прилагат еднакво в държавите членки, в резултат на което взаимното признаване е незадоволително, а трансгранично сътрудничество — неоптимално.

⁽¹⁾ Позиция на Европейския парламент от 4 октомври 2018 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 6 ноември 2018 г.

⁽²⁾ ОВ С 115, 4.5.2010 г., стр. 1.

⁽³⁾ Рамково решение 2003/577/ПВР на Съвета от 22 юли 2003 г. за изпълнение в Европейския съюз на решения за обезпечаване на имущество или доказателства (ОВ L 196, 2.8.2003 г., стр. 45).

⁽⁴⁾ Рамково решение 2006/783/ПВР на Съвета от 6 октомври 2006 г. за прилагане на принципа за взаимно признаване на решения за конфискация (ОВ L 328, 24.11.2006 г., стр. 59).

- (7) Правната уредба на Съюза в областта на взаимното признаване на актове за обезпечаване и актове за конфискация не отразява съвременното развитие на европейското и националните законодателства. В частност, с Директива 2014/42/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾ са установени минимални правила относно обезпечаването и конфискацията на имущество. Тези минимални правила се отнасят до конфискацията на средствата на престъпленията и на облагите от престъпна дейност, включително в случай на заболяване или укриване на заподозряното лице или обвиняемия, когато за престъплението вече е образувано наказателно производство, до разширената конфискация, както и до конфискацията по отношение на трети лица. Посочените минимални правила се отнасят и за обезпечаването на имущество с оглед на евентуална последваща конфискация. Видовете актове за обезпечаване и конфискация, обхванати от посочената директива, следва да бъдат включени също и в правната уредба относно взаимното признаване.
- (8) При приемането на Директива 2014/42/ЕС Европейският парламент и Съветът посочиха в декларация, че една ефективна система за обезпечаване и конфискация в Съюза е неразривно свързана с добре функциониращото взаимно признаване на актовете за обезпечаване и актовете за конфискация. Предвид необходимостта от въвеждането на всеобхватна система за обезпечаване и конфискация на средствата на престъпленията и на облагите от престъпна дейност в Съюза, Европейският парламент и Съветът призоваха Комисията да представи законодателно предложение относно взаимното признаване на актовете за обезпечаване и актовете за конфискация.
- (9) В съобщението си от 28 април 2015 г., озаглавено „Европейска програма за сигурност“, Комисията отбелязва, че съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси разчита на наличието на ефективни трансгранични инструменти и че взаимното признаване на присъдите и съдебните решения е ключов елемент от рамката за сигурност. Комисията също така припомни необходимостта от подобряване на взаимното признаване на актовете за обезпечаване и актовете за конфискация.
- (10) В съобщението си от 2 февруари 2016 г. относно План за действие с цел засилване на борбата с финансирането на тероризма, Комисията подчертава необходимостта да се гарантира, че имуществото на престъпниците, които финансират тероризма, се отнема. Комисията заявява, че за да бъдат преустановени дейностите на организираната престъпност, които финансират тероризма, от съществено значение е облагите от престъпната дейност на тези престъпници да бъдат отнети. За тази цел Комисията заявява, че е необходимо да се гарантира, че всички видове актове за обезпечаване и актове за конфискация се изпълняват в максималната възможна степен в целия Съюз чрез прилагане на принципа за взаимно признаване.
- (11) За да се осигури ефективното взаимно признаване на актовете за обезпечаване и актовете за конфискация, правилата относно признаването и изпълнението на тези актове следва да бъдат установени чрез правно обвързващ и пряко приложим акт на Съюза.
- (12) Важно е взаимното признаване и изпълнение на актовете за обезпечаване и актовете за конфискация на имущество да се улеснят чрез установяване на правила, които задължават държавите членки да признават, без допълнителни формалности, актовете за обезпечаване и актовете за конфискация, издадени от друга държава членка в рамките на производства с наказателноправен характер, и да изпълняват тези актове на своята територия.
- (13) Настоящият регламент следва да се прилага за всички актове за обезпечаване и всички актове за конфискация, издадени в рамките на производства с наказателноправен характер. „Производства с наказателноправен характер“ е автономно концептуално понятие от правото на Съюза, тълкувано от Съда на Европейския съюз, без да се засяга съдебната практика на Европейския съд по правата на човека. Понятието съответно обхваща всички видове актове за обезпечаване и актове за конфискация, издадени в резултат на производства, свързани с престъпление, а не само решенията, попадащи в приложното поле на Директива 2014/42/ЕС. То също обхваща други видове актове, издадени без окончателна присъда. Въпреки че такива актове може да не съществуват в правната система на дадена държава членка, съответната държава членка следва да е в състояние да признае и изпълни такъв акт, издаден от друга държава членка. Производствата с наказателноправен характер могат да обхващат също наказателни разследвания, извършвани от полицията и други правопривагащи органи. Актовете за обезпечаване и актовете за конфискация, издадени в рамките на производства по граждански и административни дела, следва да се изключват от обхвата на настоящия регламент.
- (14) Настоящият регламент следва да обхваща актовете за обезпечаване и актовете за конфискация, свързани с престъпления от приложното поле на Директива 2014/42/ЕС, както и актове за обезпечаване и актове за конфискация, свързани с други престъпления. Престъпленията, попадащи в обхвата на настоящия регламент, съответно не следва да се ограничават до особено тежките престъпления с трансгранично измерение, тъй като член 82 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) не изисква такова ограничение за мерките за установяване на правила и процедури за осигуряване на взаимното признаване на съдебни решения по наказателноправни въпроси.

⁽¹⁾ Директива 2014/42/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 г. за обезпечаване и конфискация на средства и облаги от престъпна дейност в Европейския съюз (ОВ L 127, 29.4.2014 г., стр. 39).

- (15) Сътрудничеството между държавите членки, което се основава на принципа на взаимното признаване и незабавното изпълнение на съдебните решения, предполага убеденост, че решенията, които трябва да бъдат признати и изпълнени, ще бъдат вземани винаги в съответствие с принципите на законност, субсидиарност и пропорционалност. Такова сътрудничество предполага също, че правата на лицата, засегнати от акт за обезпечаване или акт за конфискация, следва да бъдат запазени. Засегнатите лица, които могат да бъдат физически лица или юридически лица, следва да включват лицето, срещу което е издаден акт за обезпечаване или акт за конфискация, или лицето, което е собственик на имуществото, предмет на такъв акт, както и всяко трето лице, чиито права, свързани с това имущество, са пряко засегнати от такъв акт, включително добросъвестните трети лица. Преценката дали такива трети лица са пряко засегнати от акт за обезпечаване или акт за конфискация следва да се прави съгласно правото на изпълняващата държава.
- (16) Настоящият регламент не води до изменение на задължението за спазване на основните права и правни принципи, залегнали в член 6 от Договора за Европейския съюз (ДЕС).
- (17) Настоящият регламент зачита основните права и съблюдава принципите, признати в Хартата на основните права на Европейския съюз („Хартата“) и в Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи („ЕКПЧ“). Това включва принципа на забрана на всяка дискриминация на всякакво основание, например пол, раса или етнически произход, религия, сексуална ориентация, гражданство, език, политически възгледи или увреждане. Настоящият регламент следва да се прилага в съответствие с тези права и принципи.
- (18) Процесуалните права, предвидени в директиви 2010/64/ЕС ⁽¹⁾, 2012/13/ЕС ⁽²⁾, 2013/48/ЕС ⁽³⁾, (ЕС) 2016/343 ⁽⁴⁾, (ЕС) 2016/800 ⁽⁵⁾ и (ЕС) 2016/1919 ⁽⁶⁾ на Европейския парламент и на Съвета, следва да се прилагат, в рамките на приложното поле на посочените директиви, към наказателните производства, попадащи в обхвата на настоящия регламент, що се отнася до държавите членки, обвързани от посочените директиви. Във всеки случай гаранциите, предвидени в Хартата, следва да се прилагат по отношение на всички производства, попадащи в обхвата на настоящия регламент. По-специално, съществените за наказателните производства гаранции, предвидени в Хартата, следва да се прилагат по отношение на производства с наказателноправен характер, които не са наказателни производства, но които попадат в обхвата на настоящия регламент.
- (19) Правилата за изпращането, признаването и изпълнението на актове за обезпечаване и актове за конфискация следва да гарантират ефективността на процеса на отнемане на имущество от престъпна дейност, като същевременно трябва да се зачитат основните права.
- (20) При преценката за двойна наказуемост компетентният орган на изпълняващата държава следва да провери дали фактите в основата на разглежданото престъпление, както са отразени в удостоверението за обезпечаване или удостоверението за конфискация, изпратено от компетентния орган на издаващата държава, сами по себе си също биха били наказуеми на територията на изпълняващата държава, ако биха били осъществени на територията ѝ към момента на вземане на решението относно признаването на акта за обезпечаване или акта за конфискация.
- (21) Издаващият орган следва да гарантира, че при издаването на акт за обезпечаване или акт за конфискация се зачитат принципите на необходимост и пропорционалност. Съгласно настоящия регламент акт за обезпечаване или акт за конфискация следва да се издава и изпраща на изпълняващия орган в друга държава членка, когато е възможно издаването и използването му в сходен изцяло национален случай. Издаващият орган следва да отговаря за оценката на необходимостта от такива актове и тяхната пропорционалност във всеки отделен случай, тъй като признаването и изпълнението на актове за обезпечаване и актове за конфискация не следва да бъде отказано на основания, различни от предвидените в настоящия регламент.
- (22) В някои случаи актът за обезпечаване може да бъде издаден от орган, посочен от издаващата държава, който е компетентен по наказателноправни въпроси да издаде или изпълни акта за обезпечаване в съответствие с националното право, и който не е съдия, съд или прокурор. В такива случаи актът за обезпечаване следва да бъде потвърден от съдия, съд или прокурор преди изпращането му на изпълняващия орган.

⁽¹⁾ Директива 2010/64/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 20 октомври 2010 г. относно правото на устен и писмен превод в наказателното производство (ОВ L 280, 26.10.2010 г., стр. 1).

⁽²⁾ Директива 2012/13/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2012 г. относно правото на информация в наказателното производство (ОВ L 142, 1.6.2012 г., стр. 1).

⁽³⁾ Директива 2013/48/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2013 г. относно правото на достъп до адвокат в наказателното производство и в производството по европейска заповед за арест и относно правото на уведомяване на трето лице при задържане и на осъществяване на връзка с трети лица и консулски органи през периода на задържане (ОВ L 294, 6.11.2013 г., стр. 1).

⁽⁴⁾ Директива (ЕС) 2016/343 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 г. относно укрепването на някои аспекти на презумпцията за невинност и на правото на лицата да присъстват на съдебния процес в наказателното производство (ОВ L 65, 11.3.2016 г., стр. 1).

⁽⁵⁾ Директива (ЕС) 2016/800 на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2016 г. относно процесуалните гаранции за децата, които са заподозрени или обвиняеми в рамките на наказателното производство (ОВ L 132, 21.5.2016 г., стр. 1).

⁽⁶⁾ Директива (ЕС) 2016/1919 на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2016 г. относно правната помощ за заподозрени и обвиняеми в рамките на наказателното производство и за искани за предаване лица в рамките на производството по европейска заповед за арест (ОВ L 297, 4.11.2016 г., стр. 1).

- (23) Държавите членки следва да могат да направят декларация, в която да се посочва, че когато удостоверение за обезпечаване или удостоверение за конфискация им се изпраща с оглед на признаването и изпълнението на акт за обезпечаване или акт за конфискация, издаващият орган следва да изпрати оригинала на акта за обезпечаване или акта за конфискация, или заверено копие от него, заедно с удостоверението за обезпечаване или удостоверението за конфискация. Държавите членки следва да уведомят Комисията, когато правят или оттеглят такава декларация. Комисията следва да осигури достъп до тази информация на всички държави членки и на Европейската съдебна мрежа, предвидена в Решение 2008/976/ПВР на Съвета ⁽¹⁾. Европейската съдебна мрежа следва да предостави тази информация за ползване на уебсайта, посочен в същото решение.
- (24) Издаващият орган следва да изпрати удостоверението за обезпечаване или удостоверението за конфискация, заедно с акта за обезпечаване или акта за конфискация, ако е приложимо, пряко на изпълняващия орган или на централния орган на изпълняващата държава, както е приложимо, по начин, даващ възможност за писмено документиране, при условия, които позволяват на изпълняващия орган да установи автентичността на удостоверението или акта, като препоръчано писмо или защитена система за електронна поща. Изпълняващият орган следва да може да използва всички подходящи канали или средства за изпращане, включително защитената телекомуникационна система на Европейската съдебна мрежа, Евроюст или други канали, използвани от съдебните органи.
- (25) Когато издаващият орган има основателни причини да смята, че лицето, срещу което е издаден акт за обезпечаване или акт за конфискация, свързан с парична сума, притежава имущество или доходи в една държава членка, той следва да изпрати удостоверението за обезпечаване или удостоверението за конфискация, свързано с акта, на тази държава членка. На тази основа удостоверението може например да бъде изпратено на държавата членка, в която физическото лице, срещу което е издаден актът, пребивава или, ако това лице няма постоянен адрес, пребивава обичайно. В случай че актът е издаден срещу юридическо лице, удостоверението може да бъде изпратено на държавата членка, в която е седалището му.
- (26) С оглед на административното изпращане и получаване на удостоверенията, свързани с актовете за обезпечаване и актовете за конфискация, държавите членки следва да могат да определят един или повече централни органи, ако това е необходимо поради структурата на техните вътрешни правни системи. Тези централни органи могат също така да предоставят административна подкрепа, да изпълняват координационна роля и да оказват съдействие при събирането на статистически данни, като по този начин улесняват и насърчават взаимното признаване на актове за обезпечаване и актове за конфискация.
- (27) Когато удостоверението за конфискация, издадено за акт за конфискация, свързан с парична сума, бъде изпратено до повече от една изпълняваща държава, издаващата държава следва да се стреми да не допуска конфискуване на имущество повече от необходимото, при което общата сума, получена в резултат на изпълнението на акта, би надхвърлила предвидения в него максимален размер. За целта издаващият орган следва, наред с другото, да посочи в удостоверението за конфискация стойността на имуществото, ако е известна, във всяка изпълняваща държава, за да може тази стойност да бъде взета предвид от изпълняващите органи, да поддържа необходимите контакти и диалог с изпълняващите органи относно имуществото, което трябва да бъде конфискувано, и незабавно да информира съответния изпълняващ орган или органи, ако счита, че е налице риск конфискацията да надхвърли максималната сума. Когато е целесъобразно, Евроюст може да играе координираща роля в рамките на своята компетентност, за да се избегне прекомерна конфискация.
- (28) Държавите членки следва да се насърчават да направят декларация, в която се посочва, че в качеството си на изпълняващи държави те ще приемат удостоверения за обезпечаване, удостоверения за конфискация, или и двете, на един или повече официални езици на Съюза, различни от собствените им официални езици.
- (29) Изпълняващият орган следва да признае актовете за обезпечаване и актовете за конфискация и следва да предприеме мерките, необходими за тяхното изпълнение. Решението относно признаването и изпълнението на акт за обезпечаване или на акт за конфискация следва да се взема, а самото обезпечение или конфискация да се извършва със същата бързина и степен на приоритет, както при сходни национални случаи. Сроковете, които следва да бъдат изчислени съгласно Регламент (ЕИО, Евратом) № 1182/71 на Съвета ⁽²⁾, следва да бъдат посочени, за да се гарантира бързо и ефективно признаване на акта за обезпечаване или акта за конфискация и тяхното бързо и ефективно изпълнение. По отношение на актовете за обезпечаване изпълняващият орган следва да предприеме необходимите конкретни мерки за изпълнение на такива актове не по-късно от 48 часа след вземането на решение за признаването и изпълнението им.
- (30) При изпълнението на акт за обезпечаване издаващият орган и изпълняващият орган следва надлежно да вземат предвид поверителността на разследването. По-специално, изпълняващият орган следва да гарантира поверителността на фактите и съществуването на акта за обезпечаване. Това не засяга задължението за информиране на засегнатите лица за изпълнението на акт за обезпечаване в съответствие с настоящия регламент.

⁽¹⁾ Решение 2008/976/ПВР на Съвета от 16 декември 2008 г. относно Европейската съдебна мрежа (ОВ L 348, 24.12.2008 г., стр. 130).

⁽²⁾ Регламент (ЕИО, Евратом) № 1182/71 на Съвета от 3 юни 1971 г. за определяне на правилата, приложими за срокове, дати и крайни срокове (ОВ L 124, 8.6.1971 г., стр. 1).

- (31) Признаването и изпълнението на акт за обезпечаване или акт за конфискация не следва да се отказват на основания, различни от предвидените в настоящия регламент. Настоящият регламент следва да позволи на изпълняващия орган да не признае или изпълни актове за конфискация на основание на принципа *ne bis in idem*, на основание на правата на засегнатите лица или на основание на правото на лицата да присъстват на съдебния процес.
- (32) Настоящият регламент следва да позволи на изпълняващия орган да не признае или изпълни актове за конфискация, ако лицето, срещу което е издаден акт за конфискация, не се е явило лично на съдебния процес, в резултат на който е издаден акт за конфискация във връзка с окончателна присъда. Това следва да е основание само за непризнаване или неизпълнение по отношение на съдебни процеси, в резултат на които са издадени актове за конфискация във връзка с окончателна присъда, а не по отношение на производства, в резултат на които са издадени актове за конфискация, несвързани с присъда. За да бъде приложимо това основание обаче, следва да е проведено едно или повече изслушвания. Основанието не може да се прилага, ако съответните национални процесуални правила не предвиждат изслушване. Тези национални процесуални правила следва да бъдат в съответствие с Хартата и с ЕКПЧ, по-специално що се отнася до правото на справедлив съдебен процес. Такъв е например случаят, когато производството се провежда по опростен начин единствено или частично след писмено производство или без предвидено изслушване.
- (33) При изключителни обстоятелства следва да е възможно да не се признае или изпълни акт за обезпечаване или акт за конфискация, когато такова признаване или изпълнение би възпрепятствало изпълняващата държава да приложи конституционните си разпоредби, свързани със свободата на печата или свободата на изразяване в други медии.
- (34) Създаването на пространство на свобода, сигурност и правосъдие в рамките на Съюза се основава на взаимното доверие и на презумпцията за спазване от другите държави членки на правото на Съюза, и по-специално на основните права. В изключителни ситуации обаче, когато има сериозни основания да се счита, на базата на конкретни и обективни доказателства, че изпълнението на акт за обезпечаване или акт за конфискация, поради конкретните обстоятелства по случая, би довело до явно нарушение на относимо основно право, предвидено в Хартата, изпълняващият орган следва да е в състояние да реши да не признае или изпълни съответния акт. Основните права, които са относими в този случай, са по-конкретно правото на ефективни правни средства за защита, правото на справедлив съдебен процес и правото на защита. Правото на собственост принципно не следва да е относимо, тъй като обезпечаването и конфискацията на имущество неизбежно предполагат намеса по отношение на правото на лицето на собственост и тъй като необходимите гаранции в това отношение вече са предвидени в правото на Съюза, включително в настоящия регламент.
- (35) Преди да реши да не признае или да не изпълни акт за обезпечаване или акт за конфискация на базата на някое от основанията за непризнаване или неизпълнение, изпълняващият орган следва да се консултира с издаващия орган, за да получи всякаква необходима допълнителна информация.
- (36) При разглеждане на искане от изпълняващия орган да се ограничи периодът, през който следва да се обезпечи имуществото, издаващият орган следва да вземе предвид всички обстоятелства по случая, и по-специално дали продължаването на акта за обезпечаване би могло да причини необосновани вреди в изпълняващата държава. Преди да направи официално искане е препоръчително изпълняващият орган да се консултира с издаващия орган по този въпрос.
- (37) Издаващият орган следва да информира изпълняващия орган, когато органът на издаващата държава получи парична сума, която е платена във връзка с акт за конфискация, като се подразбира, че изпълняващата държава следва да бъде информирана само ако платената сума във връзка с акта дава отражение върху неизплатената сума, която следва да се конфискува по силата на акта.
- (38) Изпълняващият орган следва да може да отложи изпълнението на акт за обезпечаване или акт за конфискация, особено в случаите, когато неговото изпълнение може да навреди на всящо наказателно разследване. Веднага след като отпаднат основания за отлагане, изпълняващият орган следва да предприеме мерките, необходими за изпълнението на акта.
- (39) След изпълнението на акт за обезпечаване и след решение за признаване и изпълнение на акт за конфискация, изпълняващият орган следва, доколкото е възможно, да информира засегнатите лица, които са му известни, за съответното изпълнение или решение. За тази цел изпълняващият орган следва да положи всички разумни усилия, за да идентифицира засегнатите лица, да провери как може да се осъществи контакт с тях и да ги информира за изпълнението на акта за обезпечаване или за решението за признаване и изпълнение на акт за конфискация. При изпълнението на това задължение изпълняващият орган би могъл да поиска съдействие от издаващия орган, например когато засегнатите лица пребивават на територията на издаващата държава. Задължението на изпълняващия орган по настоящия регламент за предоставяне на информация на засегнатите лица не засяга никое

друго задължение на издаващия орган за предоставяне на информация на лицата съгласно правото на издаващата държава, например по отношение на акт за обезпечаване или по отношение на съществуващите правни средства за защита съгласно правото на издаващата държава.

- (40) Издаващият орган следва да бъде уведомен без забавяне при невъзможност да се изпълни акт за обезпечаване или акт за конфискация. Тази невъзможност може да възникне поради факта, че имуществото вече е конфискувано, липсва, било е унищожено или не може да бъде открито на мястото, посочено от издаващия орган, или защото местонахождението на имуществото не е било посочено достатъчно точно, въпреки консултациите между изпълняващия и издаващия орган. При тези обстоятелства изпълняващият орган вече не следва да е задължен да изпълни акта. Ако обаче изпълняващият орган получи впоследствие информация, която му позволява да установи местонахождението на имуществото, в съответствие с настоящия регламент той следва да може да изпълни акта, без да е необходимо изпращането на ново удостоверение.
- (41) В случаите, при които правото на изпълняващата държава прави изпълнението на акт за обезпечаване или акт за конфискация юридически невъзможно, изпълняващият орган следва да осъществи връзка с издаващия орган, за да обсъдят ситуацията и да намерят решение. Възможно решение би могло да бъде оттеглянето на съответния акт от издаващия орган.
- (42) Веднага след изпълнението на акта за конфискация изпълняващият орган следва да уведоми издаващия орган за резултатите от изпълнението. Когато е практически възможно, изпълняващият орган следва едновременно да уведоми издаващия орган и за размера на конфискуваната сума или имущество, както и за други детайли, които счита за важни.
- (43) Изпълнението на акт за обезпечаване или акт за конфискация следва да се урежда от правото на изпълняващата държава и само органите на тази държава следва да бъдат компетентни да вземат решение относно процедурите за изпълнение. Когато е целесъобразно, издаващият и изпълняващият орган следва да могат да поискат съдействие от Евроюст или Европейската съдебна мрежа, в рамките на тяхната компетентност, по въпроси, свързани с изпълнението на актове за обезпечаване и актове за конфискация.
- (44) Правилното действие на настоящия регламент предполага непосредствено общуване между участващите компетентни национални органи, особено при едновременното изпълнение на акт за конфискация в повече от една държава членка. Поради това, когато това е необходимо, компетентните национални органи следва да се консултират помежду си пряко или когато е приложимо посредством Евроюст или Европейската съдебна мрежа.
- (45) Правата на пострадалите от престъпление на обезщетение и връщане на имущество не следва да бъдат засегнати при трансгранични случаи. Правилата за разпореждане с обезпечено или конфискувано имущество следва да дават предимство на обезщетяването и връщането на имуществото на пострадалите от престъпление. Понятието „пострадал от престъпление“ следва да бъде тълкувано съгласно правото на издаващата държава, в което следва да може да бъде предвидена също възможност юридическо лице да бъде пострадал от престъпление за целите на настоящия регламент. Настоящият регламент не следва да засяга правилата относно обезщетяването и връщането на имуществото на пострадалите от престъпление в национални производства.
- (46) Когато изпълняващият орган е информиран за решение, издадено от издаващия орган или от друг компетентен орган в издаващата държава, за връщане на обезпечено имущество на пострадалия от престъпление, изпълняващият орган следва да предприеме необходимите мерки, за да гарантира обезпечаването и връщането на съответното имущество на пострадалия от престъпление възможно най-бързо. Изпълняващият орган следва да може да прехвърли имуществото на издаващата държава, за да може тя да го върне на пострадалия от престъпление, или направо на пострадалия от престъпление, при условие че издаващата държава е дала съгласие за това. Задължението за връщане на обезпечено имущество на пострадалия от престъпление следва да се прилага при следните условия: правото на собственост на пострадалите от престъпление върху имуществото да не се оспорва, което означава, че пострадалият от престъпление се счита за законен собственик на имуществото и няма предявени сериозни претенции, които да оспорват този факт; имуществото да не е необходимо като доказателство в наказателно производство в изпълняващата държава; и правата на засегнатите лица, в частност правата на добросъвестните трети лица, да не бъдат засегнати. Изпълняващият орган следва да върне обезпеченото имущество на пострадалия от престъпление само ако тези условия са изпълнени. Когато изпълняващият орган счита, че тези условия не са изпълнени, той следва да се консултира с издаващия орган, например, за да поиска допълнителна информация или за да обсъди положението с оглед на намирането на решение. Ако не може да бъде намерено решение, изпълняващият орган следва да може да вземе решение да не връща обезпеченото имущество на пострадалия от престъпление.
- (47) Всяка държава членка следва да обмисли създаването на национална централизирана служба, която да отговаря за управлението на обезпечено имущество с оглед на евентуална последваща конфискация, както и за управлението на конфискуваното имущество. Обезпеченото имущество и конфискуваното имущество могат да бъдат приоритетно насочвани към проекти в областта на правоприлагането и предотвратяването на организираната престъпност, както и към други проекти от обществен интерес и от полза за обществото.

- (48) Всяка държава членка следва да обмисли учредяването на национален фонд, с цел осигуряване на подходящо обезщетение за пострадалите от престъпление, като например семействата на полицейски и държавни служители, загинали или получили трайни увреждания при изпълнение на служебните си задължения. Държавите членки могат да разпределят за тази цел част от конфискуваното имущество.
- (49) Държавите членки не следва да могат да претендират помежду си обезщетение за разходите, произтичащи от прилагането на настоящия регламент. Въпреки това в случаите, когато изпълняващата държава е имала големи или извънредни разходи, например поради факта, че върху имуществото е било наложено обезпечение за значителен период от време, всяко предложение на изпълняващия орган за разпределяне на разходите следва да бъде разгледано от издаващия орган.
- (50) За да може установените проблеми по отношение на съдържанието на удостоверенията, предвидени в приложенията към настоящия регламент, в бъдеще да се отстраняват възможно най-бързо, на Комисията следва да бъдат делегирани правомощията да приема актове в съответствие с член 290 от ДФЕС във връзка с измененията на тези удостоверения. От особена важност е по време на подготовителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище, и тези консултации да бъдат проведени в съответствие с принципите, заложи в Междунституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество⁽¹⁾. По-специално, с цел осигуряване на равно участие при подготовката на делегираните актове, Европейският парламент и Съветът получават всички документи едновременно с експертите от държавите членки, като техните експерти получават систематично достъп до заседанията на експертните групи на Комисията, занимаващи се с подготовката на делегираните актове.
- (51) Тъй като целта на настоящия регламент, а именно взаимното признаване и изпълнението на актовете за обезпечаване и актовете за конфискация, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки, а поради обхвата и последиците си може да бъде постигната по-добре на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от ДЕС. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на посочената цел.
- (52) Разпоредбите на Рамково решение 2003/577/ПВР вече са заменени от Директива 2014/41/ЕС на Европейския парламент и на Съвета⁽²⁾ по отношение на обезпечаването на доказателства за държавите членки, които са обвързани от посочената директива. Разпоредбите на Рамково решение 2003/577/ПВР по отношение на обезпечаването на имущество, следва да бъдат заменени от настоящия регламент за държавите членки, които са обвързани от него. Рамково решение 2006/783/ПВР следва да бъде заменено от настоящия регламент за държавите членки, които са обвързани от него. Разпоредбите на Рамково решение 2003/577/ПВР по отношение на обезпечаването на имуществото, както и разпоредбите на Рамково решение 2006/783/ПВР следва съответно да продължат да се прилагат не само между държавите членки, които не са обвързани от настоящия регламент, но също между всяка държава членка, която не е обвързана от настоящия регламент, и всяка държава членка, която е обвързана от настоящия регламент.
- (53) Правната форма на настоящия акт не следва да представлява прецедент за бъдещи правни актове на Съюза в областта на взаимното признаване на присъди и съдебни решения по наказателноправни въпроси. Изборът на правната форма на бъдещите правни актове на Съюза следва да се преценява внимателно за всеки отделен случай, като се вземат предвид, наред с други фактори, ефективността на правния акт и принципите на пропорционалност и субсидиарност.
- (54) Държавите членки следва да гарантират, че в съответствие с Решение 2007/845/ПВР на Съвета⁽³⁾ техните Служби за възстановяване на активи си сътрудничат помежду си за улесняване на проследяването и установяването на облаги от престъпна дейност и друго имущество, свързано с престъпления, които могат да станат обект на акт за обезпечаване или акт за конфискация.
- (55) В съответствие с член 3 и член 4а, параграф 1 от Протокол № 21 относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към ДЕС и към ДФЕС, Обединеното кралство е нотифицирало желанието си да участва в приемането и прилагането на настоящия регламент.
- (56) В съответствие с членове 1 и 2 и член 4а, параграф 1 от Протокол № 21 и без да се засяга член 4 от посочения протокол, Ирландия не участва в приемането на настоящия регламент и не е обвързана от него, нито от неговото прилагане.
- (57) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 22 относно позицията на Дания, приложен към ДЕС и към ДФЕС, Дания не участва в приемането на настоящия регламент и не е обвързана от него, нито от неговото прилагане.

⁽¹⁾ ОВ L 123, 12.5.2016 г., стр. 1.

⁽²⁾ Директива 2014/41/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 г. относно Европейската заповед за разследване по наказателноправни въпроси (ОВ L 130, 1.5.2014 г., стр. 1).

⁽³⁾ Решение 2007/845/ПВР на Съвета от 6 декември 2007 г. относно сътрудничеството между Службите за възстановяване на активи на държавите членки при проследяване и установяване на облаги или друго имущество, свързани с престъпления (ОВ L 332, 18.12.2007 г., стр. 103).

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

ПРЕДМЕТ, ОПРЕДЕЛЕНИЯ И ПРИЛОЖНО ПОЛЕ

Член 1

Предмет

1. С настоящия регламент се уреждат правилата, съгласно които една държава членка признава и изпълнява на своята територия актове за обезпечаване и актове за конфискация, издадени от друга държава членка в рамките на производства с наказателноправен характер.
2. Настоящият регламент не води до изменение на задължението за спазване на основните права и правни принципи, заложи в член 6 от ДЕС.
3. При издаването на актове за обезпечаване или актове за конфискация издаващият орган гарантира спазването на принципите на необходимост и пропорционалност.
4. Настоящият регламент не се прилага за актове за обезпечаване и актове за конфискация, издадени в рамките на производства по граждански и административни дела.

Член 2

Определения

За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

- 1) „акт за обезпечаване“ означава решение, издадено или потвърдено от издаващ орган, с което се цели предотвратяване на унищожаването, преобразуването, преместването, прехвърлянето или разпореждането с имущество с оглед на неговата конфискация;
- 2) „акт за конфискация“ означава влязло в сила наказание или мярка, наложена от съд вследствие на производство, свързано с извършено престъпление, които водят до окончателно отнемане на имущество на физическо или юридическо лице;
- 3) „имущество“ означава всякаква форма на имущество, материална или нематериална, движима или недвижима, както и правни документи или инструменти, доказващи право върху такова имущество или интерес от такова имущество, за което издаващият орган счита, че:
 - a) представлява облага от престъпна дейност или е равностойно на пълната стойност или само на част от стойността на такава облага,
 - b) представлява средство на престъпление или неговата равностойност,
 - v) подлежи на конфискация посредством прилагането в издаващата държава на някое от правомощията за конфискация, предвидени в Директива 2014/42/ЕС, или
 - г) подлежи на конфискация по силата на някоя от разпоредбите относно правомощията за конфискация, включително конфискация без окончателна присъда съгласно правото на издаващата държава вследствие на производство, свързано с извършено престъпление;
- 4) „облага“ означава всяка икономическа изгода, придобита пряко или косвено в резултат на престъпление, състояща се от всякакъв вид имущество, включително последващото влягане или преобразуване на пряко придобитото, както и всяка оценима полза;
- 5) „средство на престъпление“ означава всяко имущество, което е използвано или се е предвиждало да бъде използвано, по какъвто и да е начин, изцяло или отчасти, за извършване на престъпление;
- 6) „издаваща държава“ означава държавата членка, в която е издаден акт за обезпечаване или акт за конфискация;
- 7) „изпълняваща държава“ означава държавата членка, на която се изпраща акт за обезпечаване или акт за конфискация с цел признаване и изпълнение;
- 8) „издаващ орган“ означава:
 - a) по отношение на акт за обезпечаване:
 - i) съдия, съд или прокурор, компетентен по разглежданото дело; или

- ii) друг компетентен орган, посочен от издаващата държава и който е компетентен да налага обезпечаване на имущество или да изпълнява акт за обезпечаване по наказателни дела в съответствие с националното право. Освен това, преди да бъде изпратен на изпълняващия орган, актът за обезпечаване се потвърждава от съдия, съд или прокурор в издаващата държава след проверка за съответствието му с условията за издаване на такъв акт съгласно настоящия регламент. Ако актът е потвърден от съдия, съд или прокурор, този друг компетентен орган може също да бъде разглеждан като издаващ орган за целите на изпращането на акта;
- б) по отношение на акт за конфискация — орган, определен като такъв от издаващата държава и който е компетентен по наказателноправни въпроси да изпълни акт за конфискация, издаден от съд в съответствие с националното право;
- 9) „изпълняващ орган“ означава орган, който е компетентен да признае акт за обезпечаване или акт за конфискация и да осигури неговото изпълнение в съответствие с настоящия регламент и с процедурите, приложими съгласно националното право за обезпечаване и конфискация на имущество; когато тези процедури изискват вписване на акта от съда и разрешаване на неговото изпълнение, изпълняващият орган включва органът, който е компетентен да изиска такова вписване и такова разрешаване;
- 10) „засегнато лице“ означава физическо или юридическо лице, срещу което е издаден акт за обезпечаване или акт за конфискация, или физическото или юридическото лице, което е собственик на имуществото, предмет на такъв акт, както и всяко трето лице, чиито права, свързани с това имущество, са пряко засегнати от акта съгласно правото на изпълняващата държава.

Член 3

Престъпления

1. Актовете за обезпечаване или актовете за конфискация се изпълняват без проверка за двойна наказуемост на деянията, довели до такъв акт, ако тези деяния са наказуеми в издаващата държава с лишаване от свобода за максимален срок не по-малко от три години и съставляват едно или повече от следните престъпления съгласно правото на издаващата държава:

- 1) участие в организирана престъпна група;
- 2) тероризъм;
- 3) трафик на хора;
- 4) сексуална експлоатация на деца и детска порнография;
- 5) незаконен трафик на наркотични и психотропни вещества;
- 6) незаконен трафик на оръжия, боеприпаси и взривни вещества;
- 7) корупция;
- 8) измама, включително измама и други престъпления, които засягат финансовите интереси на Съюза по смисъла на определението в Директива (ЕС) 2017/1371 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾;
- 9) изпиране на облага от престъпна дейност;
- 10) подправка на парични знаци, включително евро;
- 11) престъпления, свързани с компютри;
- 12) престъпления против околната среда, включително незаконен трафик на застрашени животински видове и на застрашени растителни видове и разновидности;
- 13) подпомагане на незаконно влизане и пребиваване;
- 14) убийство или тежка телесна повреда;
- 15) незаконна търговия с човешки органи и тъкани;
- 16) отвличане, противозаконно лишаване от свобода и задържане на заложници;
- 17) расизъм и ксенофобия;
- 18) организиран или въоръжен грабеж;
- 19) незаконен трафик на предмети на културата, включително антични предмети и произведения на изкуството;

⁽¹⁾ Директива (ЕС) 2017/1371 на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2017 г. относно борбата с измамите, засягащи финансовите интереси на Съюза, по наказателноправен ред (ОВ L 198, 28.7.2017 г., стр. 29).

- 20) мошеничество;
- 21) рекет и изнудване;
- 22) подправка на изделия и пиратство;
- 23) подправка на административни документи и търговия с тях;
- 24) подправка на платежни средства;
- 25) незаконен трафик на хормонални вещества и други стимулатори на растежа;
- 26) незаконен трафик на ядрени или радиоактивни материали;
- 27) търговия с противозаконно отнети превозни средства;
- 28) изнасилване;
- 29) палеж;
- 30) престъпления под юрисдикцията на Международния наказателен съд;
- 31) незаконно отвлечане на летателни средства или кораби;
- 32) саботаж.

2. За престъпления, различни от посочените в параграф 1, изпълняващата държава може да обвърже признаването и изпълнението на акт за обезпечаване или акт за конфискация с условията на деянията, които са довели до акта за обезпечаване или акта за конфискация, да съставляват престъпление съгласно законодателството на изпълняващата държава, независимо от елементите на състава му или от начина, по който той е описан в законодателството на издаващата държава.

ГЛАВА II

ИЗПРАЩАНЕ, ПРИЗНАВАНЕ И ИЗПЪЛНЕНИЕ НА АКТОВЕ ЗА ОБЕЗПЕЧАВАНЕ

Член 4

Изпращане на актове за обезпечаване

1. Актът за обезпечаване се изпраща посредством удостоверение за обезпечаване. Издаващият орган изпраща удостоверението за обезпечаване, посочено в член 6, директно на изпълняващия орган или, когато е приложимо, на централния орган, посочен в член 24, параграф 2, по начин, даващ възможност за писмено документиране, при условия, които позволяват на изпълняващия орган да установи автентичността на удостоверението за обезпечаване.
2. Държавите членки могат да направят декларация, в която да посочат, че когато им се изпраща удостоверение за обезпечаване с оглед на признаването и изпълнението на акт за обезпечаване, издаващият орган трябва да изпрати оригинала на акта за обезпечаване или заверено копие от него, заедно с удостоверението за обезпечаване. В този случай, единствено удостоверението за обезпечаване трябва да бъде преведено в съответствие с член 6, параграф 2.
3. Държавите членки могат да направят декларацията по параграф 2 преди датата на прилагане на настоящия регламент или на по-късна дата. Държавите членки може да оттеглят декларацията по всяко време. Държавите членки уведомяват Комисията, когато правят или оттеглят декларацията. Комисията осигурява достъп до тази информация на всички държави членки и на Европейска съдебна мрежа.
4. Що се отнася до акт за обезпечаване, свързан с парична сума, в случай че издаващият орган има основателни причини да смята, че лицето, срещу което е издаден актът за обезпечаване, притежава имущество или доходи в държава членка, този орган изпраща удостоверението за обезпечаване на тази държава членка.
5. По отношение на акт за обезпечаване, свързан с конкретни имущества, в случай че издаващият орган има основателни причини да смята, че тези имущества се намират в държава членка, този орган изпраща удостоверението за обезпечаване на тази държавата членка.
6. Удостоверението за обезпечаване:
 - а) се придружава от удостоверение за конфискация, което се изпраща в съответствие с член 14; или
 - б) съдържа указание, че имуществото трябва да остане обезпечено в изпълняващата държава до изпращането и изпълнението на акта за конфискация в съответствие с член 14, като в този случай в удостоверението за обезпечаване издаващият орган посочва датата, на която се очаква изпращането на акта за конфискация.

7. Издаващият орган уведомява изпълняващия орган, ако са му известни засегнати лица. При поискване издаващият орган предоставя на изпълняващия орган и всяка информация, която има отношение към евентуален иск във връзка с имущество, който може да бъде подаден от засегнатите лица, в това число всякаква информация за идентифициране на тези лица.
8. Когато въпреки предоставената в съответствие с член 24, параграф 3 информация компетентният изпълняващ орган е неизвестен на издаващия орган, издаващият орган прави всички необходими запитвания, включително чрез звената за контакт на Европейската съдебна мрежа, за да установи кой орган е компетентен за признаването и изпълнението на акта за обезпечаване.
9. Когато органът в изпълняващата държава, който получава удостоверение за обезпечаване, не е компетентен да признае акта за обезпечаване или да предприеме мерките, необходими за неговото изпълнение, този орган незабавно изпраща удостоверението за обезпечаване на компетентния изпълняващ орган в своята държава членка и уведомява надлежно издаващия орган.

Член 5

Изпращане на акт за обезпечаване на една или повече изпълняващи държави

1. При спазване на изискванията на член 4 удостоверението за обезпечаване се изпраща само на една изпълняваща държава към определен момент, освен в случаите по параграф 2 или параграф 3 от настоящия член.
2. Когато актът за обезпечаване се отнася до конкретни имущества, удостоверението за обезпечаване може да бъде изпратено едновременно на повече от една изпълняваща държава, когато:
 - а) издаващият орган има основателни причини да смята, че различни имущества, посочени в акта за обезпечаване, се намират в различни изпълняващи държави; или
 - б) обезпечаването на конкретно имущество, посочено в акта за обезпечаване, би изисквало действия в повече от една изпълняваща държава.
3. Когато актът за обезпечаване се отнася до парична сума, удостоверението за обезпечаване може да бъде изпратено едновременно на две или повече изпълняващи държави, ако издаващият орган счете, че е налице конкретна нужда от това, в частност ако очакваната стойност на имуществото, което подлежи на обезпечаване в издаващата държава и във всяка една от изпълняващите държави, е малко вероятно да бъде достатъчна за обезпечаване на пълния размер на паричната сума, посочена в акта за обезпечаване.

Член 6

Стандартно удостоверение за обезпечаване

1. За да изпрати акт за обезпечаване издаващият орган попълва удостоверението за обезпечаване, предвидено в приложение I, подписва го и заверява съдържанието му като вярно и точно.
2. Издаващият орган предоставя на изпълняващия орган превод на удостоверението за обезпечаване на официален език на изпълняващата държава или на друг език, който изпълняващата държава ще приеме в съответствие с параграф 3.
3. Всяка държава членка може по всяко време да заяви в декларация, изпратена до Комисията, че ще приема преводи на удостоверения за обезпечаване на един или повече официални езици на Съюза, различни от официалния език или езици на тази държава членка. Комисията осигурява достъп до декларациите на всички държави членки и на Европейската съдебна мрежа.

Член 7

Признаване и изпълнение на актове за обезпечаване

1. Изпълняващият орган признава акт за обезпечаване, изпратен в съответствие с член 4, и предприема мерките, необходими за неговото изпълнение по същия начин, както национален акт за конфискация, издаден от орган на изпълняващата държава, освен ако изпълняващият орган не се позове на някое от основанията за непризнаване и неизпълнение, предвидени в член 8, или на някое от основанията за отлагане, предвидени в член 10.
2. Изпълняващият орган съобщава на издаващия орган за изпълнението на акта за обезпечаване, включително като описва обезпеченото имущество и по възможност предоставя оценка на неговата стойност. Съобщаването се извършва по начин, даващ възможност за писмено документиране, без неоправдано забавяне веднага след като изпълняващият орган бъде уведомен, че актът за обезпечаване е изпълнен.

Член 8

Основания за непризнаване и неизпълнение на актове за обезпечаване

1. Изпълняващият орган може да реши да не признае или да не изпълни акт за обезпечаване само ако:
 - а) изпълнението на акта за обезпечаване би противоречало на принципа *ne bis in idem*;
 - б) съгласно правото на изпълняващата държава е налице привилегия или имунитет, която или който би възпрепятствал/а обезпечаването на съответното имущество, или са налице правила относно определянето или ограничаването на наказателната отговорност, които се отнасят до свободата на печата или свободата на изразяване в други медии, които възпрепятстват изпълнението на акта за обезпечаване;
 - в) удостоверението за обезпечаване е непълно или явно неточно и не е било попълнено след консултацията, посочена в параграф 2;
 - г) актът за обезпечаване е издаден във връзка с престъпление, извършено изцяло или отчасти извън територията на издаващата държава и изцяло или отчасти на територията на изпълняващата държава, и деянието, във връзка с което е издаден актът за обезпечаване, не съставлява престъпление съгласно правото на изпълняващата държава;
 - д) в случай, попадащ в обхвата на член 3, параграф 2, деянието, във връзка с което е издаден актът за обезпечаване, не съставлява престъпление съгласно правото на изпълняващата държава; въпреки това, в случаите, които се отнасят до данъци или такси или до мита или валутен обмен, признаването или изпълнението на акта за обезпечаване не може да бъде отказано на основание, че правото на изпълняващата държава не предвижда същия вид данък или такса или не съдържа същия тип правила относно данъците и таксите или същия тип мита и валутен обмен като правото на издаващата държава.
 - е) в изключителни ситуации, когато има сериозни основания да се счита, на базата на конкретни и обективни доказателства, че изпълнението на акта за обезпечаване, поради конкретните обстоятелства по случая, би довело до явно нарушение на относимо основно право, предвидено в Хартата, и по-специално правото на ефективни правни средства за защита, правото на справедлив съдебен процес и правото на защита.
2. Във всеки един от случаите, посочени в параграф 1, преди да вземе решение да не признае или да не изпълни акта за обезпечаване, изцяло или отчасти, изпълняващият орган провежда консултации с издаващия орган чрез подходящи средства и, когато е уместно, изисква от издаващия орган да предостави необходимата информация без забавяне.
3. Всяко решение да не бъде признат или да не бъде изпълнен актът за обезпечаване се взема без забавяне и незабавно се съобщава на издаващия орган по начин, даващ възможност за писмено документиране.
4. Когато изпълняващият орган е признал акт за обезпечаване, но при изпълнението на този акт се окаже, че се прилага някое от основанията за непризнаване или неизпълнение, той незабавно осъществява връзка с издаващия орган чрез подходящи средства, за да обсъдят какви подходящи мерки да бъдат предприети. Въз основа на това издаващият орган може да реши да оттегли акта за обезпечаване. Ако в резултат на това обсъждане не се намери решение, изпълняващият орган може да реши да спре изпълнението на акта за обезпечаване.

Член 9

Срокове за признаване и изпълнение на актове за обезпечаване

1. След като изпълняващият орган е получил удостоверението за обезпечаване той взема решението относно признаване и изпълнение на акта за обезпечаване и изпълнява това решение без забавяне и със същата бързина и степен на приоритет, както в сходни национални случаи.
2. Когато издаващият орган е посочил в удостоверението за обезпечаване, че изпълнението на акта за обезпечаване трябва да бъде извършено на определена дата, изпълняващият орган се съобразява с това изискване във възможно най-голяма степен. Когато издаващият орган е посочил, че е необходима координация между участващите държави членки, изпълняващият орган и издаващият орган се координират помежду си, за да постигнат съгласие относно датата на изпълнение на акта за обезпечаване. В случай че не бъде постигнато съгласие, изпълняващият орган взема решение относно датата на изпълнение на акта за обезпечаване, като съобразява интересите на издаващия орган във възможно най-голяма степен.
3. Без да се засягат разпоредбите на параграф 5, когато издаващият орган е посочил в удостоверението за обезпечаване, че е необходимо незабавно обезпечаване поради наличието на разумни основания да се счита, че съществува непосредствена опасност върхосното имущество да бъде преместено или унищожено, или поради следствени или процесуални нужди в издаващата държава, изпълняващият орган взема решение относно признаването на акта за обезпечаване не по-късно от 48 часа след получаването му от изпълняващия орган. Не по-късно от 48 часа след вземането на такова решение за признаване изпълняващият орган предприема конкретни мерки, необходими за изпълнение на акта за обезпечаване.

4. Изпълняващият орган съобщава на издаващия орган решението относно признаването и изпълнението на акта за обезпечаване без забавяне, като използва начин, даващ възможност за писмено документиране.
5. Ако в даден случай не е възможно да бъдат спазени посочените в параграф 3 срокове, изпълняващият орган уведомява незабавно издаващия орган по всякакъв начин, като посочва причините, поради които не е било възможно да бъдат спазени сроковете и провежда консултации с издаващия орган за подходящите срокове за признаването или изпълнението на акта за обезпечаване.
6. Изтичането на сроковете, посочени в параграф 3, не освобождава изпълняващия орган от задължението да вземе решение относно признаването и изпълнението на акта за обезпечаване и да изпълни това решение без забавяне.

Член 10

Отлагане на изпълнението на актове за обезпечаване

1. Изпълняващият орган може да отложи изпълнението на акт за обезпечаване, изпратен в съответствие с член 4, когато:
 - а) неговото изпълнение може да навреди на текущо наказателно разследване, като в този случай изпълнението на акта за обезпечаване може да бъде отложено до момента, който изпълняващият орган счита за подходящ;
 - б) имуществото вече е предмет на съществуващ акт за обезпечаване, като в този случай изпълнението на акта за обезпечаване може да бъде отложено до момента, в който този съществуващ акт бъде оттеглен; или
 - в) имуществото вече е предмет на съществуващ акт за обезпечаване, издаден в хода на друго производство в изпълняващата държава, като в този случай изпълнението на акта за обезпечаване може да бъде отложено до момента, в който този съществуващ акт бъде оттеглен; тази разпоредба се прилага обаче само когато съществуващият акт би имал предимство пред последващи национални актове за обезпечаване с наказателноправен характер по националното право.
2. Изпълняващият орган съобщава незабавно на издаващия орган за отлагането на изпълнението на акта за обезпечаване по начин, даващ възможност за писмено документиране, като посочва основанията за отлагането и, когато е възможно, очакваната продължителност на отлагането.
3. Веднага след като отпаднат основанията за отлагане, изпълняващият орган предприема незабавно мерките, необходими за изпълнение на акта за обезпечаване, и уведомява за това издаващия орган по начин, даващ възможност за писмено документиране.

Член 11

Поверителност

1. При изпълнението на акт за обезпечаване издаващият орган и изпълняващият орган надлежно вземат предвид поверителността на разследването, в рамките на което е издаден актът за обезпечаване.
2. Изпълняващият орган гарантира поверителността на фактите и съществуването на акта за обезпечаване в съответствие с националното си право, с изключение на необходимото за изпълнението на акта за обезпечаване. Без да се засяга параграф 3 от настоящия член, веднага след изпълнението на акта за обезпечаване, изпълняващият орган уведомява засегнатите лица за това в съответствие с член 32.
3. За да осигури защита на висящи разследвания издаващият орган може да поиска от изпълняващия орган да отложи уведомяването по член 32 на засегнатите лица за изпълнението на акта за обезпечаване. След като отпадне необходимостта за отлагане на уведомяването на засегнатите лица, с оглед осигуряване на поверителността на висящи разследвания, издаващият орган информира надлежно изпълняващия орган, за да може изпълняващият орган да уведоми засегнатите лица за изпълнението на акта за обезпечаване в съответствие с член 32.
4. Ако изпълняващият орган не може да спази задълженията за поверителност съгласно настоящия член, той незабавно уведомява за това издаващия орган и по възможност преди изпълнението на акта за обезпечаване.

Член 12

Срок на действие на актовете за обезпечаване

1. Имуществото, обект на акта за обезпечаване, остава обезпечено в изпълняващата държава, докато компетентният орган на тази държава не се произнесе окончателно по акт за конфискация, изпратен в съответствие с член 14, или докато издаващият орган не информира изпълняващия орган за решение или мярка, според които актът вече не подлежи на изпълнение или се налага той да бъде оттеглен в съответствие с член 27, параграф 1.

(2) Като взема предвид обстоятелствата по случая, изпълняващият орган може да подаде обосновано искане до издаващия орган за ограничаване на периода, за който имуществото трябва да бъде обезпечено. Искането, заедно с всякаква релевантна допълнителна информация, се изпраща по начин, даващ възможност за писмено документиране, при условия, които позволяват на издаващия орган да установи автентичността на искането. При разглеждането на това искане издаващият орган взема предвид всички интереси, включително тези на изпълняващия орган. Издаващият орган отговаря на искането във възможно най-кратък срок. Ако издаващият орган не е съгласен с ограничението, той информира изпълняващия орган за мотивите си. В такъв случай имуществото остава обезпечено в съответствие с параграф 1. Ако издаващият орган не отговори в срок от шест седмици от получаване на искането, изпълняващият орган вече не е задължен да изпълни акта за обезпечаване.

Член 13

Невъзможност за изпълнение на акт за обезпечаване

1. Когато изпълняващият орган счете, че акт за обезпечаване е невъзможно да бъде изпълнен, той уведомява издаващия орган за това без забавяне.
2. Преди да уведоми издаващия орган в съответствие с параграф 1, изпълняващият орган се консултира с издаващия орган, когато е приложимо.
3. Неизпълнението на акт за обезпечаване съгласно настоящия член може да бъде оправдано само когато имуществото:
 - а) вече е конфискувано;
 - б) липсва;
 - в) е било унищожено;
 - г) не може да бъде открито на мястото, посочено в удостоверението за обезпечаване; или
 - д) не може да бъде открито, защото местонахождението на имуществото не е било посочено достатъчно точно, въпреки консултациите по параграф 2.
4. В случаите по параграф 3, букви б), г) и д), когато впоследствие изпълняващият орган получи информация, която му позволява да установи местонахождението на имуществото, той може да изпълни акта за обезпечаване, без да е необходимо изпращането на ново удостоверение за обезпечаване, при условие че изпълняващият орган, преди да изпълни акта за обезпечаване, е получил потвърждение от издаващия орган, че актът за обезпечаване все още е в сила.
5. Независимо от разпоредбите на параграф 3, когато издаващият орган е посочил, че имущество с еквивалентна стойност може да бъде обезпечено, изпълняващият орган не е задължен да изпълни акта за обезпечаване, ако възникне едно от обстоятелствата по параграф 3 и не съществува имущество с еквивалентна стойност, което да може да бъде обезпечено.

ГЛАВА III

ИЗПРАЩАНЕ, ПРИЗНАВАНЕ И ИЗПЪЛНЕНИЕ НА АКТОВЕ ЗА КОНФИСКАЦИЯ

Член 14

Изпращане на актове за конфискация

1. Актът за конфискация се изпраща посредством удостоверение за конфискация. Издаващият орган изпраща удостоверението за конфискация, предвидено в член 17, директно на изпълняващия орган или, когато е приложимо, на централния орган, посочен в член 24, параграф 2, по начин, даващ възможност за писмено документиране, при условия, които позволяват на изпълняващия орган да установи автентичността на удостоверението за конфискация.
2. Държавите членки могат да направят декларация, в която да посочат, че когато им се изпраща удостоверение за конфискация с оглед на признаването и изпълнението на акт за конфискация, издаващият орган трябва да изпрати оригинала на акта за конфискация или заверено копие от него, заедно с удостоверението за конфискация. В този случай единствено удостоверението за конфискация трябва да бъде преведено в съответствие с член 17, параграф 2.
3. Държавите членки могат да направят декларацията по параграф 2 преди датата на прилагане на настоящия регламент или на по-късна дата. Държавите членки могат да оттеглят декларацията по всяко време. Държавите членки уведомят Комисията, когато правят или оттеглят декларацията. Комисията осигурява достъп до тази информация на всички държави членки и на Европейската съдебна мрежа.
4. Що се отнася до акт за конфискация, свързан с парична сума, в случай че издаващият орган има основателни причини да смята, че лицето, срещу което е издаден актът за конфискация, притежава имущество или доходи в държава членка, този орган изпраща удостоверението за конфискация на тази държава членка.

5. По отношение на акт за конфискация, свързан с конкретни имущества, в случай че издаващият орган има основателни причини да смята, че тези имущества се намират в държава членка, този орган изпраща удостоверението за конфискация на тази държава членка.
6. Издаващият орган уведомява изпълняващия орган, ако са му известни засегнати лица. При поискване издаващият орган предоставя на изпълняващия орган и всяка информация, която има отношение към евентуален иск във връзка с имущество, който може да бъде подаден от засегнатите лица, в това число всякаква информация за идентифициране на тези лица.
7. Когато въпреки предоставената в съответствие с член 24, параграф 3 информация, компетентният изпълняващ орган е неизвестен на издаващия орган, издаващият орган прави всички необходими проучвания, включително чрез звената за контакт на Европейската съдебна мрежа, за да установи кой орган е компетентен за признаването и изпълнението на акта за конфискация.
8. Когато органът в изпълняващата държава, който получава удостоверение за конфискация, не е компетентен да признае акта за конфискация или да предприеме мерките, необходими за неговото изпълнение, този орган незабавно изпраща удостоверението за конфискация на компетентния изпълняващ орган в своята държава членка и уведомява съответно издаващия орган.

Член 15

Изпращане на акт за конфискация на една или повече изпълняващи държави

1. При спазване на изискванията на член 14 удостоверението за конфискация се изпраща само на една изпълняваща държава към определен момент, освен ако не се прилага параграф 2 или 3 от настоящия член.
2. Когато акт за конфискация се отнася до конкретни имущества, удостоверението за конфискация може да бъде изпратено едновременно на повече от една изпълняваща държава в случаите, когато:
 - а) издаващият орган има основателни причини да смята, че различни имущества, посочени в акта за конфискация, се намират в различни изпълняващи държави; или
 - б) конфискацията на конкретно имущество, посочено в акта за конфискация, би изисквала действия в повече от една изпълняваща държава.
3. Когато акт за конфискация се отнася до парична сума, удостоверението за конфискация може да бъде изпратено едновременно на две или повече изпълняващи държави, ако издаващият орган счита, че е налице конкретна нужда от това, в частност ако:
 - а) върху съответното имущество не е било наложено обезпечение в съответствие с настоящия регламент; или
 - б) е малко вероятно очакваната стойност на имуществото, което може да бъде конфискувано в издаващата държава и във всяка една от изпълняващите държави, да бъде достатъчна за конфискацията на пълния размер на паричната сума, посочена в акта за конфискация.

Член 16

Последици от изпращането на актовете за конфискация

1. Изпращането на акт за конфискация в съответствие с членове 14 и 15 не ограничава правото на издаващата държава сама да изпълни акта.
2. Общата сума, получена в резултат на изпълнението на акт за конфискация, касаешо парична сума, не надхвърля максималната сума, посочена в този акт, независимо дали този акт е изпратен на една или на повече изпълняващи държави.
3. Издаващият орган уведомява незабавно изпълняващия орган по начин, даващ възможност за писмено документиране, когато:
 - а) счита, че е налице риск конфискацията да надхвърли максималната сума, особено във връзка с информацията, получена от изпълняващия орган съгласно член 21, параграф 1, буква б);
 - б) целият или част от акта за конфискация е бил изпълнен в издаващата държава или в различна изпълняваща държава, като в такъв случай се посочва сумата, за която актът за конфискация все още не е изпълнен; или
 - в) след изпращането на удостоверението за конфискация в съответствие с член 14 орган на издаващата държава получи парична сума, която е платена във връзка с акта за конфискация.

Когато се прилага алинея първа, буква а), издаващият орган информира изпълняващия орган възможно най-скоро, когато рискът по тази буква е отпаднал.

Член 17

Стандартно удостоверение за конфискация

1. За да изпрати акт за конфискация, издаващият орган попълва удостоверението за конфискация, предвидено в приложение II, подписва го и заверява съдържанието му като вярно и точно.
2. Издаващият орган предоставя на изпълняващия орган превод на удостоверението за конфискация на официален език на изпълняващата държава или на друг език, който изпълняващата държава ще приеме в съответствие с параграф 3.
3. Всяка държава членка може по всяко време да заяви в декларация, представена на Комисията, че ще приема преводи на сертификати за конфискация на един или повече официални езици на Съюза, различни от официалния език или езици на тази държава членка. Комисията осигурява достъп до декларациите на всички държави членки и на Европейската съдебна мрежа.

Член 18

Признаване и изпълнение на актове за конфискация

1. Изпълняващият орган признава акт за конфискация, изпратен в съответствие с член 14, и предприема мерките, необходими за неговото изпълнение по същия начин, както национален акт за конфискация, издаден от орган на изпълняващата държава, освен ако изпълняващият орган не се позове на някое от основанията за непризнаване и неизпълнение, предвидени в член 19, или на някое от основанията за отлагане, предвидени в член 21.
2. Когато актът за конфискация се отнася за конкретно имущество, издаващият орган и изпълняващият орган могат, когато това е предвидено в правото на издаващата държава, да се договорят, че конфискацията в изпълняващата държава може да бъде извършена посредством конфискация на парична сума, съответстваща на стойността на имуществото, подлежащо на конфискация.
3. Когато актът за конфискация се отнася за парична сума и изпълняващият орган не може да получи плащане на тази сума, той изпълнява акта за конфискация в съответствие с параграф 1 върху което и да е имущество, което може да бъде използвано за тази цел. Когато е необходимо, изпълняващият орган обменя паричната сума, подлежаща на конфискация, във валутата на изпълняващата държава при дневния обменен курс на еврото, публикуван в серия С на *Официален вестник на Европейския съюз* към датата на издаване на акта за конфискация.
4. Всяка част от паричната сума, отнета по силата на акт за конфискация в държава, различна от изпълняващата държава, се приспада изцяло от сумата, която трябва да бъде конфискувана в изпълняващата държава.
5. Когато издаващият орган е издал акт за конфискация, но не е издал акт за обезпечаване, изпълняващият орган може, като част от конкретните мерки, предвидени в параграф 1, да реши да наложи обезпечение върху съответното имущество по собствена инициатива в съответствие с националното си право, с оглед на последващото изпълнение на акта за конфискация. В този случай изпълняващият орган информира издаващия орган без забавяне и по възможност преди обезпечаването на съответното имущество.
6. Веднага след приключване на изпълнението на акта за конфискация изпълняващият орган уведомява издаващия орган за резултатите от изпълнението по начин, даващ възможност за писмено документиране.

Член 19

Основания за непризнаване и неизпълнение на актове за конфискация

1. Изпълняващият орган може да реши да не признае или да не изпълни акт за конфискация само ако:
 - а) изпълнението на акта за конфискация би противоречало на принципа *ne bis in idem*;
 - б) съгласно правото на изпълняващата държава е налице привилегия или имунитет, която или който би възпрепятствал/а конфискацията на съответното имущество, или са налице правила относно определянето или ограничаването на наказателната отговорност, които се отнасят до свободата на печата или свободата на изразяване в други медии, които възпрепятстват изпълнението на акта за конфискация;
 - в) удостоверението за конфискация е непълно или явно неточно и не е било попълнено след консултацията, посочена в параграф 2;

- г) актът за конфискация е издаден във връзка с престъпление, извършено изцяло или отчасти извън територията на издаващата държава и изцяло или отчасти на територията на изпълняващата държава, и деянието, във връзка с което е издаден актът за конфискация, не съставлява престъпление съгласно правото на изпълняващата държава;
- д) правата на засегнатите лица биха направили невъзможно, съгласно правото на изпълняващата държава, изпълнението на акта за конфискация, включително когато тази невъзможност е следствие от прилагането на правни средства за защита съгласно член 33;
- е) в случай, попадащ в обхвата на член 3, параграф 2, деянието, във връзка с което е издаден актът за конфискация, не съставлява престъпление съгласно правото на изпълняващата държава; въпреки това, в случаите, които се отнасят до данъци или такси, или до мита или валутен обмен, признаването или изпълнението на акта за конфискация не може да бъде отказано на основание, че правото на изпълняващата държава не предвижда същия вид данък или такса или не съдържа същия тип правила по отношение на данъците и таксите или същия тип мита и валутен обмен като правото на издаващата държава;
- ж) съгласно удостоверението за конфискация лицето, срещу което е издаден актът за конфискация, не се е явило лично на съдебния процес, в резултат на който е издаден актът за конфискация във връзка с окончателна присъда, освен ако в удостоверението за конфискация е посочено, че в съответствие с допълнителни процесуални изисквания, предвидени в правото на издаващата държава, лицето:
- е било своевременно призовано лично и по този начин е било уведомено за определените дата и място на съдебния процес, довел до акта за конфискация, или чрез други средства действително е получило официална информация относно определените дата и място на процеса, така че е било безспорно установено, че лицето е знаело за насрочения съдебен процес, и е било своевременно уведомено за възможността за издаване на акт за конфискация, ако не се яви на съдебния процес;
 - след като е било уведомено за насрочения съдебен процес, е упълномощило адвокат, посочен от заинтересованото лице или от държавата, с цел да го защитава на съдебния процес и действително е било защитавано от този адвокат на процеса; или
 - след като актът за конфискация му е бил връчен и е било изрично уведомено за правото на ново разглеждане или на обжалване, в което лицето би имало право да участва и което би позволило преразглеждане на делото по същество, включително и с представяне на нови доказателства, и което би могло да доведе до отмяна на първоначалния акт за конфискация, изрично е заявило, че не оспорва акта за конфискация; или не е поискало ново разглеждане на делото или не е обжалвало в предвидения срок;
- з) в извънредни ситуации, когато има сериозни основания да се счита, на базата на конкретни и обективни доказателства, че изпълнението на акта за конфискация, поради конкретните обстоятелства по случая, би довело до явно нарушение на относимо основно право, предвидено в Хартата, и по-специално правото на ефективни правни средства за защита, правото на справедлив съдебен процес и правото на защита.
2. Във всеки един от случаите, посочени в параграф 1, преди да вземе решение да не признае или да не изпълни акта за конфискация, било то изцяло или отчасти, изпълняващият орган провежда чрез подходящи средства консултации с издаващия орган и, когато е уместно, изисква от издаващия орган да предостави необходимата информация без забавяне.
3. Всяко решение актът за конфискация да не бъде признат или да не бъде изпълнен се взема без забавяне и незабавно се съобщава на издаващия орган по начин, даващ възможност за писмено документиране.

Член 20

Срокове за признаване и изпълнение на актове за конфискация

- Изпълняващият орган взема решението относно признаването и изпълнението на акта за конфискация без забавяне и, без да се засяга параграф 4, не по-късно от 45 дни след като е получил удостоверението за конфискация.
- Изпълняващият орган съобщава на издаващия орган решението относно признаването и изпълнението на акта за конфискация без забавяне по начин, даващ възможност за писмено документиране.
- Освен ако не са налице основания за отлагане по член 21, изпълняващият орган предприема конкретни мерки, необходими за изпълнение на акта за конфискация без забавяне и най-малко със същата бързина и степен на приоритет, както при сходен национален случай.
- Когато в определен случай не е възможно да бъде спазен посоченият в параграф 1 срок, изпълняващият орган уведомява издаващия орган без забавяне, чрез всички налични средства, като посочва причините, поради които не е било възможно да бъде спазен този срок, и провежда консултации с издаващия орган за подходящите срокове за признаването и изпълнението на акта за конфискация.

5. Изтичането на посочения в параграф 1 срок не освобождава изпълняващия орган от задължението му да вземе решение относно признаването и изпълнението на акт за конфискация и да изпълни това решение без забавяне.

Член 21

Отлагане на изпълнението на актове за конфискация

1. Изпълняващият орган може да отложи признаването или изпълнението на акт за конфискация, изпратен в съответствие с член 14, ако:

- а) неговото изпълнение може да навреди на текущо наказателно разследване, като в този случай изпълнението на акта за конфискация може да бъде отложено до момента, който изпълняващият орган счита за подходящ;
- б) във връзка с акт за конфискация на парична сума смята, че съществува риск общата сума, получена в резултат на изпълнението на този акт за конфискация, да превиши значително посочената в акта за конфискация сума поради едновременно изпълнение на акта за конфискация в повече от една държава членка;
- в) имуществото вече е предмет на висящо производство за конфискация в изпълняващата държава; или
- г) се прилагат правни средства за защита, съгласно посоченото в член 33.

2. Без да се засягат разпоредбите на член 18, параграф 5, за времето на отлагането на изпълнението на акт за конфискация, компетентният орган на изпълняващата държава предприема всички мерки, които би предприел при сходен национален случай с цел предотвратяване на загубата на имуществото за целите на изпълнението на акта за конфискация.

3. Изпълняващият орган съобщава на издаващия орган без забавяне за отлагането на изпълнението на акта за конфискация по начин, даващ възможност за писмено документиране, като посочва основанията за отлагането и, когато е възможно, очакваната продължителност на отлагането.

4. Веднага след като отпаднат основанията за отлагане, изпълняващият орган предприема без забавяне необходимите мерки за изпълнение на акта за конфискация и уведомява за това издаващия орган по начин, даващ възможност за писмено документиране.

Член 22

Невъзможност за изпълнение на акт за конфискация

1. Когато изпълняващият орган счете, че акт за конфискация е невъзможно да бъде изпълнен, той уведомява издаващия орган за това без забавяне.

2. Преди да уведоми издаващия орган в съответствие с параграф 1, изпълняващият орган се консултира с издаващия орган, когато е приложимо, като се вземат под внимание и възможностите, предвидени в член 18, параграф 2 или 3.

3. Неизпълнението на акт за конфискация съгласно настоящия член може да бъде оправдано само когато имуществото:

- а) вече е конфискувано;
- б) липсва;
- в) е било унищожено;
- г) не може да бъде открито на мястото, посочено в удостоверението за конфискация; или
- д) не може да бъде открито, защото местонахождението на имуществото не е било посочено достатъчно точно, въпреки консултациите по параграф 2.

4. В случаите по параграф 3, букви б), г) и д), когато впоследствие изпълняващият орган получи информация, която му позволява да установи местонахождението на имуществото, той може да изпълни акта за конфискация, без да е необходимо изпращането на ново удостоверение за конфискация, при условие че изпълняващият орган, преди да изпълни акта за конфискация, е получил потвърждение от издаващия орган, че актът за конфискация все още е в сила.

5. Независимо от разпоредбите на параграф 3, когато издаващият орган е посочил, че имущество с еквивалентна стойност може да бъде конфискувано, изпълняващият орган не е задължен да изпълни акта за конфискация, ако възникне едно от обстоятелствата, предвидени в параграф 3 и не съществува имущество с еквивалентна стойност, което да може да бъде конфискувано.

ГЛАВА IV

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 23

Право, уреждащо изпълнението

1. По отношение на изпълнението на акта за обезпечаване или на акта за конфискация се прилага правото на изпълняващата държава и само нейните органи са компетентни да вземат решение относно процедурите за неговото изпълнение и да определят всички мерки, свързани с тях.
2. Акт за обезпечаване или акт за конфискация, издаден срещу юридическо лице, се изпълнява дори когато изпълняващата държава не признава принципа на наказателна отговорност на юридическите лица.
3. Независимо от разпоредбите на член 18, параграфи 2 и 3, изпълняващата държава не може да наложи алтернативни мерки на акта за обезпечаване, изпратен съгласно член 4, или на акта за конфискация, изпратен съгласно член 14, без съгласието на издаващата държава.

Член 24

Уведомяване относно компетентните органи

1. До 19 декември 2020 г. всяка държава членка уведомява Комисията кой орган или органи, съгласно определението в член 2, точки 8 и 9, са компетентни в съответствие с нейното право в случаите, когато тази държава членка съответно е издаваща държава или изпълняваща държава.
2. Когато е необходимо поради структурата на нейната вътрешна правна система, всяка държава членка може да определи един или няколко централни органа, които да отговарят за административното изпращане и получаване на удостоверенията за обезпечаване и удостоверенията за конфискация, както и за подпомагане на компетентните ѝ органи. Всяка държава членка уведомява Комисията за органа, който е определила.
3. Комисията осигурява достъп до получената съгласно настоящия член информация на всички държави членки и на Европейската съдебна мрежа.

Член 25

Комуникация

1. Когато е необходимо, издаващият орган и изпълняващият орган се консултират взаимно без забавяне, като използват всякакви подходящи средства за комуникация, за да се гарантира ефективното прилагане на настоящия регламент.
2. Всички комуникации, включително и онези, предназначени да се преодолеят трудности, свързани с изпращането или удостоверяването на автентичността на документ, необходим за изпълнението на акта за обезпечаване или акта за конфискация, се осъществяват пряко между издаващия орган и изпълняващия орган и, когато държавата членка е определила централен орган в съответствие с член 24, параграф 2, се извършват по целесъобразност с участието на този централен орган.

Член 26

Множество актове

1. Ако изпълняващият орган получи два или повече акта за обезпечаване или акта за конфискация, издадени от различни държави членки срещу едно и също лице и това лице не разполага с достатъчно имущество в изпълняващата държава за удовлетворяване на всички актове, или ако изпълняващият орган получи два или повече акта за обезпечаване или акта за конфискация по отношение на едно и също конкретно имущество, изпълняващият орган решава кой от актовете да изпълни в съответствие с правото на изпълняващата държава, без да се засяга възможността за отлагане на изпълнението на акт за конфискация в съответствие с член 21.
2. Когато взема решението си, изпълняващият орган по възможност отдава приоритет на интересите на пострадалите от престъпление. Той също така отчита всички други значими обстоятелства, включително:
 - а) дали върху имуществото вече е наложено обезпечение;
 - б) датите на съответните актове и датите на изпращането им;

- в) тежестта на съответното престъпление; и
- г) мястото на извършване на престъплението.

Член 27

Прекратяване на изпълнението на акт за обезпечаване или акт за конфискация

1. Когато актът за обезпечаване или актът за конфискация вече не може да бъде изпълнен или вече не е в сила, издаващият орган без забавяне оттегля акта за обезпечаване или акта за конфискация.
2. Издаващият орган незабавно уведомява изпълняващия орган по начин, даващ възможност за писмено документиране, за оттеглянето на акт за обезпечаване или акт за конфискация, както и за всяко решение или мярка, което води до оттеглянето на акт за обезпечаване или акт за конфискация.
3. В случай че изпълнението все още не е приключило, изпълняващият орган прекратява изпълнението на акта за обезпечаване или акта за конфискация веднага след уведомяването му от издаващия орган в съответствие с параграф 2. Изпълняващият орган без ненужно забавяне изпраща на издаващата държава потвърждение за прекратяването по начин, даващ възможност за писмено документиране.

Член 28

Управление и разпореждане с обезпечено и конфискувано имущество

1. Управлението на обезпечено и конфискувано имущество се урежда от правото на изпълняващата държава.
2. Изпълняващата държава управлява обезпеченото или конфискуваното имущество с цел да се предотврати обезценяването му. За тази цел изпълняващата държава може да продаде или да прехвърли обезпеченото имущество, като взема предвид член 10 от Директива 2014/42/ЕС.
3. Обезпеченото имущество и паричната сума, получени след продажбата на такова имущество в съответствие с параграф 2, остават в изпълняващата държава до изпращането на удостоверение за конфискация и изпълнението на акта за конфискация, без да се засяга възможността за връщане на имуществото съгласно член 29.
4. Изпълняващата държава не е задължена да продаде или върне конкретни имущества, посочени в акт за конфискация, когато тези имущества представляват паметник на културата съгласно определението в член 2, точка 1 от Директива 2014/60/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾. Настоящият регламент не засяга задължението за връщане на паметници на културата по силата на посочената директива.

Член 29

Връщане на обезпечено имущество на пострадалия от престъпление

1. Когато издаващият орган или друг компетентен орган на издаващата държава е издал решение за връщане на обезпечено имущество на пострадалия от престъпление съгласно своето национално право, издаващият орган включва информация относно това решение в удостоверението за обезпечаване или съобщава информацията за това решение на изпълняващия орган на по-късен етап.
2. Когато изпълняващият орган е бил информиран за решение за връщане на обезпечено имущество на пострадалия от престъпление съгласно параграф 1, той предприема необходимите мерки, за да гарантира, че когато съответното имущество бъде обезпечено, то се връща възможно най-бързо на пострадалия от престъпление в съответствие с процедурните правила на изпълняващата държава, ако е необходимо посредством издаващата държава, при условие че:
 - а) правото на собственост на пострадалия от престъпление върху имуществото не се оспорва;
 - б) имуществото не е необходимо като доказателство в наказателно производство в изпълняващата държава; и
 - в) правата на заинтересованите лица не са засегнати.

Изпълняващият орган уведомява издаващия орган в случаите, когато имуществото се прехвърля директно на пострадалия от престъпление.

3. Когато изпълняващият орган счита, че условията по параграф 2 не са изпълнени, той се консултира без забавяне с издаващия орган по всеки подходящ начин с оглед на намирането на решение. Ако не може да бъде намерено решение, изпълняващият орган може да реши да не връща обезпеченото имущество на пострадалия от престъпление.

⁽¹⁾ Директива 2014/60/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за връщане на паметници на културата, които са незаконно изнесени от територията на държава членка и за изменение на Регламент (ЕС) № 1024/2012 (ОВ L 159, 28.5.2014 г., стр. 1).

Член 30

Разпореждане с конфискувано имущество или с парична сума, получена след продажбата на такова имущество

1. Когато издаващият орган или друг компетентен орган на издаващата държава е издал решение съгласно своето национално право за връщане на конфискувано имущество на пострадалия от престъпление или за обезщетяване на пострадалия от престъпление, издаващият орган включва информацията относно това решение в удостоверението за конфискация или съобщава информацията за това решение на изпълняващия орган на по-късен етап.
2. Когато изпълняващият орган е бил информиран за решение за връщане на конфискувано имущество на пострадалия от престъпление съгласно параграф 1, той предприема необходимите мерки, за да гарантира, че когато съответното имущество бъде конфискувано, то се връща възможно най-бързо на пострадалия от престъпление, ако е необходимо посредством издаващата държава. Изпълняващият орган уведомява издаващия орган в случаите, когато имуществото се прехвърля директно на пострадалия от престъпление.
3. Когато не е възможно изпълняващият орган да върне имуществото на пострадалия от престъпление в съответствие с параграф 2, но е получена парична сума в резултат на изпълнението на акт за конфискация във връзка с това имущество, съответната парична сума се превежда на пострадалия от престъпление за целите на връщането, ако е необходимо посредством издаващата държава. Изпълняващият орган уведомява издаващия орган в случаите, когато паричната сума се превежда директно на пострадалия от престъпление. Разпореждането с всяко останало имущество се извършва в съответствие с параграф 7.
4. Когато изпълняващият орган е бил информиран за решение за обезщетяване на пострадалия от престъпление, както е посочено в параграф 1, и е получена парична сума в резултат на изпълнението на акт за конфискация, съответната парична сума, доколкото не надхвърля сумата, посочена в удостоверението, се превежда на пострадалия от престъпление за целите на обезщетяването, ако е необходимо посредством издаващата държава. Изпълняващият орган уведомява издаващия орган в случаите, когато паричната сума се превежда директно на пострадалия от престъпление. Разпореждането с всяко останало имущество се извършва в съответствие с параграф 7.
5. Когато в издаващата държава има висящо производство за връщане на имуществото или за обезщетяване на пострадалия от престъпление, издаващият орган уведомява изпълняващия орган за това. Изпълняващата държава не се разпорежда с конфискуваното имущество, докато изпълняващият орган не бъде информиран за решението за връщане на имущество или за обезщетяване на пострадалия от престъпление дори в случаи, когато актът за конфискация вече е изпълнен.
6. Без да се засягат параграфи 1—5, разпореждането с имущество, различно от пари, което е получено в резултат на изпълнението на акта за конфискация, се извършва в съответствие със следните правила:
 - а) имуществото може да бъде продадено, като в този случай разпореждането с постъпленията от продажбата се извършва в съответствие с параграф 7;
 - б) имуществото може да бъде прехвърлено на издаващата държава, в случай че актът за конфискация обхваща парична сума, ако издаващият орган е дал своето съгласие за прехвърляне на имуществото на издаващата държава;
 - в) при условията на буква г), ако прилагането на буква а) или буква б) не е възможно, разпореждането с имуществото може да бъде извършено по друг начин в съответствие с правото на изпълняващата държава; или
 - г) имуществото може да се използва в обществен интерес или за социални цели в изпълняващата държава в съответствие с нейното право, при условие че издаващата държава е дала своето съгласие.
7. Освен ако актът за конфискация е придружен от решение за връщане на имущество на пострадалия от престъпление или за обезщетяване на пострадалия от престъпление в съответствие с параграфи 1—5, или освен ако между участващите държави членки е договорено друго, изпълняващата държава се разпорежда с паричната сума, получена в резултат на изпълнението на акт за конфискация, както следва:
 - а) ако сумата, получена в резултат на изпълнението на акта за конфискация, е равна на или е по-малка от 10 000 евро, тя остава за изпълняващата държава; или
 - б) ако сумата, получена в резултат на изпълнението на акта за конфискация, надвишава 10 000 евро, 50 % от нея се превеждат от изпълняващата държава на издаващата държава.

Член 31

Разходи

1. Всяка държава членка поема собствените си разходи, произтичащи от прилагането на настоящия регламент, без да се засягат разпоредбите, свързани с разпореждането с конфискувано имущество, посочени в член 28.
2. Изпълняващият орган може да изпрати предложение до издаващия орган за поделение на разходите преди или след изпълнението на акт за обезпечаване или акт за конфискация, когато може да се предположи, че изпълнението на акта би довело до големи или извънредни разходи.

Такива предложения се придружават от подробен отчет на разходите, понесени от изпълняващия орган. След изпращането на предложението издаващият орган и изпълняващият орган се консултират помежду си. Когато е целесъобразно, Евроюст може да съдейства при провеждането на тези консултации.

Консултациите, или най-малкото техният резултат, се записват по начин, даващ възможност за писмено документиране.

Член 32

Задължение за информиране на засегнатите лица

1. Без да се засягат разпоредбите на член 11, след изпълнението на акт за обезпечаване или след решение за признаване и изпълнение на акт за конфискация изпълняващият орган, доколкото е възможно, информира без забавяне засегнатите лица, които са му известни, за съответното изпълнение и решение, в съответствие с процедурите по националното право.
2. В информацията, която трябва да бъде предоставена в съответствие с параграф 1, се посочват наименованието на издаващия орган и съществуващите правни средства за защита съгласно правото на изпълняващата държава. В информацията се посочват също, поне накратко, и мотивите на акта.
3. Когато е целесъобразно, изпълняващият орган може да се обърне към издаващия орган за съдействие при изпълнението на задачите, посочени в параграф 1.

Член 33

Правни средства за защита в изпълняващата държава срещу признаването и изпълнението на акт за обезпечаване или акт за конфискация

1. Засегнатите лица имат право на ефективни правни средства за защита в изпълняващата държава срещу решението за признаване и изпълнение на актове за обезпечаване съгласно член 7 и актове за конфискация съгласно член 18. Позоваването на правото на правни средства за защита се прави пред съд в изпълняващата държава в съответствие с нейното право. По отношение на актовете за конфискация позоваването на правни средства за защита може да доведе до спиране на изпълнението, когато това е предвидено от правото на изпълняващата държава.
2. Основанията по същество за издаване на акта за обезпечаване или акта за конфискация не подлежат на оспорване пред съд в изпълняващата държава.
3. Компетентният орган на издаващата държава се уведомява за всяко позоваване на правни средства за защита, направено в съответствие с параграф 1.
4. Настоящият член не засяга прилагането в издаващата държава на гаранциите и правните средства за защита в съответствие с член 8 от Директива 2014/42/ЕС.

Член 34

Възстановяване на суми

1. Когато съгласно своето право изпълняващата държава отговаря за вреди, причинени на засегнато лице вследствие на изпълнението на акт за обезпечаване, изпратен ѝ съгласно член 4 или акт за конфискация, изпратен ѝ съгласно член 14, издаващата държава възстановява на изпълняващата държава всички обезщетения за вреди, изплатени на засегнатото лице. Въпреки това, ако издаващата държава може да докаже на изпълняващата държава, че вредата или част от нея се дължи изключително на поведението на изпълняващата държава, издаващата държава и изпълняващата държава се договарят помежду си за сумата, която да бъде възстановена.
2. Параграф 1 не засяга правото на държавите членки относно искиове на физически или юридически лица за обезщетяване на вреди.

ГЛАВА V

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 35

Статистика

1. Държавите членки редовно събират подробни статистически данни от съответните органи. Те поддържат тези статистически данни и ежегодно ги изпращат на Комисията. Тези статистически данни включват, в допълнение към информацията, посочена в член 11, параграф 2 от Директива 2014/42/ЕС, броя на актовете за обезпечаване и актовете за конфискация, получени от държава членка от страна на други държави членки които са признати и изпълнени, и чието признаване и изпълнение е било отказано.

2. Всяка година държавите членки изпращат на Комисията и следните статистически данни, когато са налични на централно равнище в съответната държава членка:

- а) броя на случаите, при които пострадалият от престъпление е бил обезщетен или му е било върнато имуществото, получено от изпълнението на акт за конфискация в съответствие с настоящия регламент; и
- б) средната продължителност на изпълнението на актовете за обезпечаване и актовете за конфискация съгласно настоящия регламент.

Член 36

Изменения на удостоверението и формуляра

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 37 във връзка с изменения на удостоверенията, предвидени в приложения I и II. Тези изменения са в съответствие с настоящия регламент и не го засягат.

Член 37

Упражняване на делегирането

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.
2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 36, се предоставя на Комисията за неопределен срок от 19 декември 2020 г.
3. Делегирането на правомощието, посочено в член 36, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. Оттеглянето поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна, посочена в решението дата. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.
4. Преди приемането на делегиран акт Комисията се консултира с експерти, определени от всяка държава членка в съответствие с принципите, залегнали в Междунституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество.
5. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията съобщава акта едновременно на Европейския парламент и на Съвета.
6. Делегиран акт, приет съгласно член 36, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от два месеца след съобщаването на същия акт на Европейския парламент и Съвета относно акта или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Посоченият срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

Член 38

Докладване и преглед

До 20 декември 2025 г. и на всеки пет години след това Комисията представя на Европейския парламент, на Съвета и на Европейския икономически и социален комитет доклад за прилагането на настоящия регламент, включително относно:

- а) възможността държавите членки да представят и оттеглят декларации по член 4, параграф 2 и член 14, параграф 2;
- б) взаимовръзката между зачитането на основните права и взаимното признаване на актове за обезпечаване и актове за конфискация;
- в) прилагането на членове 28, 29 и 30 във връзка с управлението и разпореждането с обезпечено и конфискувано имущество, връщането на имущество на пострадалият от престъпление и обезщетяването на пострадалият от престъпление.

Член 39

Замяна

Настоящият регламент заменя разпоредбите на Рамково решение 2003/577/ПВР относно налагането на обезпечение върху имущество в отношенията между държавите членки, обвързани от настоящия регламент, считано от 19 декември 2020 г.

Настоящият регламент заменя Рамково решение 2006/783/ПВР в отношенията между държавите членки, обвързани от настоящия регламент, считано от 19 декември 2020 г.

За държавите членки, обвързани от настоящия регламент, позоваванията на Рамково решение 2003/577/ПВР относно налагането на обезпечение върху имущество и позоваванията на Рамково решение 2006/783/ПВР се считат за позовавания на настоящия регламент.

Член 40

Преходни разпоредби

1. Настоящият регламент се прилага за удостоверенията за обезпечаване и удостоверенията за конфискация, изпратени на или след 19 декември 2020 г.
2. Удостоверения за обезпечаване и удостоверенията за конфискация, изпратени преди 19 декември 2020 г., продължават да се уреждат от рамкови решения 2003/577/ПВР и 2006/783/ПВР в отношенията между държавите членки, които са обвързани от настоящия регламент, до окончателното изпълнение на акта за обезпечаване или акта за конфискация.

Член 41

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Той се прилага от 19 декември 2020 г.

При все това член 24 се прилага от 18 декември 2018 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко в държавите членки в съответствие с Договорите.

Съставено в Страсбург на 14 ноември 2018 година.

За Европейския парламент

Председател

A. TAJANI

За Съвета

Председател

K. EDTSTADLER

ПРИЛОЖЕНИЕ I

УДОСТОВЕРЕНИЕ ЗА ОБЕЗПЕЧАВАНЕ

РАЗДЕЛ А:

Издаваща държава:

Издаващ орган:

Потвърждаващ орган (ако е приложимо):

Изпълняваща държава:

Изпълняващ орган (ако е известен):

РАЗДЕЛ Б: Спешност и/или искана дата на изпълнение

1. Моля, посочете конкретните основания, налагащи спешно изпълнение:

- Наличието на разумни основания да се счита, че в близко бъдеще въпросното имущество ще бъде преместено или унищожено, а именно:

.....

- Следствени или процесуални нужди в издаващата държава, а именно:

.....

2. Дата на изпълнение:

- Изисква се изпълнение на конкретна дата, а именно:

- Необходима е координация между участващите държави членки

Основания за искането:

.....

РАЗДЕЛ В: Засегнато(и) лице(а)

Самоличността на лицето(лицата), срещу което(които) е издаден актът за обезпечаване, или на лицето(лицата), което (които) притежава(т) имуществото, предмет на акта за обезпечаване (ако са засегнати повече от едно лица, попълнете информация за всяко от тях):

1. Данни за идентификация

i) За физическите лица

Име:

Собствено(и) име(на):

Друго(и) име(на) от значение, ако е приложимо:

Псевдоними, ако е приложимо:

Пол:

Гражданство:

Идентификационен номер или номер на социално осигуряване, ако е известен:

Вид и номер на документа(ите) за самоличност (лична карта, паспорт), ако са известни:

.....

Дата на раждане:

Място на раждане:

Местопребиваване и/или известен адрес (ако адресът не е известен, последния известен адрес):

.....

Език(езици), които засегнатото лице разбира:

Посочете положението на засегнатото лице в производството:

- Лице, срещу което е насочен актът за обезпечаване

- Лице, което притежава имуществото, предмет на акта за обезпечаване

ii) За юридическите лица

Наименование:

Правна форма:

Съкратено наименование, често използвано наименование или търговска фирма, ако е приложимо:

Седалище по регистрация:

Регистрационен номер:

Адрес:

Име на представителя:

Посочете положението на засегнатото лице в производството:

- Лице, срещу което е насочен актът за обезпечаване
 Лице, което притежава имуществото, предмет на акта за обезпечаване

2. Ако е различен от горепосочения адрес, посочете мястото, на което следва да се изпълни актът за обезпечаване:

.....

3. Трети лица, чиито права във връзка с имуществото, предмет на акта за обезпечаване, са пряко засегнати от решението (самоличност и основания):

.....

.....

4. Посочете всяка друга информация, която би подпомогнала изпълнението на акта за обезпечаване:

.....

РАЗДЕЛ Г: Информация относно имуществото, за което се отнася актът

1. Посочете за какво се отнася актът:

- парична сума
 конкретно(и) имущество(а) (материално или нематериално, движимо или недвижимо)
 имущество с еквивалентна стойност (в контекста на конфискация въз основа на стойност)

2. Ако актът се отнася за парична сума или имущество с еквивалентна стойност на тази парична сума:

— Сума, подлежаща на изпълнение в изпълняващата държава, цифром и словом (посочете валутата):

.....

— Общата сума, посочена в акта, цифром и словом (посочете валутата):

.....

Допълнителна информация:

— Основанията да се смята, че засегнатото лице притежава имущество/има доходи в изпълняващата държава:

.....

— Описание на имуществото/източника на доходи на засегнатото лице (ако е възможно):

.....

— Точно местонахождение на имуществото/източника на доходи на засегнатото лице (ако не е известно, последното известно местонахождение):

.....

— Данни за банковата сметка на засегнатото лице (ако са известни):

.....

3. Ако актът се отнася за конкретно(и) имущество(а) или имущество с еквивалентна стойност на съответното имущество:

Основания за изпращането на акта на изпълняващата държава:

- конкретното(ите) имущество(а) е/са с местоположение в изпълняващата държава;
 конкретното(ите) имущество(а) е/са регистрирани в изпълняващата държава;

- издаващият орган има основателни причини да смята, че цялото или част от конкретното(ите) имущество(а), посочени в акта, се намират в изпълняващата държава

Допълнителна информация:

- Основания да се смята, че конкретното(ите) имущество(а) е/са с местоположение в изпълняващата държава:

.....

- Описание на имуществото:

.....

- Местонахождение на имуществото (ако е неизвестно, последното известно местонахождение):

.....

- Друга относима информация (например назначаването на ликвидатор):

.....

РАЗДЕЛ Д: Основания за издаване на акта за обезпечаване

1. Кратко изложение на фактите

Посочете причините за издаване на акт за обезпечаване, включително:

- кратко изложение на основните факти, включително описание на свързаното(ите) престъпление(я):

.....

- на какъв етап се намира разследването:

.....

- основания за обезпечаването:

.....

- друга относима информация:

.....

2. Вид и правна квалификация на престъплението(ята), във връзка с което(които) е издаден актът за обезпечаване, и приложимата(ите) законова(и) разпоредба(и):

.....

3. Престъплението, във връзка с което е издаден акт за обезпечаване, наказуемо ли е в издаващата държава с лишаване от свобода с максимален срок не по-малко от три години и включено ли е в списъка на следните престъпления? (моля, отбележете в съответната клетка) Когато актът за обезпечаване е свързан с няколко престъпления, моля посочете номерата на престъпленията в списъка на престъпленията по-долу (съответстващи на престъпленията, както са описани в точки 1 и 2 по-горе).

- участие в организирана престъпна група
- тероризъм
- трафик на хора
- сексуална експлоатация на деца и детска порнография
- незаконен трафик на наркотични и психотропни вещества
- незаконен трафик на оръжия, боеприпаси и взривни вещества
- корупция
- измама, включително измама и други престъпления, които засягат финансовите интереси на Съюза съгласно определението в Директива (ЕС) 2017/1371
- изпиране на облага от престъпна дейност
- подправка на парични знаци, включително евро
- престъпления, свързани с компютри

- престъпления против околната среда, включително незаконен трафик на застрашени животински видове и на застрашени растителни видове и разновидности
- подпомагане на незаконно влизане и пребиваване
- убийство или тежка телесна повреда
- незаконна търговия с човешки органи и тъкани
- отвличане, противозаконно лишаване от свобода или задържане на заложници
- расизъм и ксенофобия
- организиран или въоръжен грабеж
- незаконен трафик на предмети на културата, включително антични предмети и произведения на изкуството
- мошеничество
- рекет и изнудване
- подправка на изделия и пиратство
- подправка на административни документи и търговия с тях
- подправка на платежни средства
- незаконен трафик на хормонални вещества и други стимулатори на растежа
- незаконен трафик на ядрени или радиоактивни материали
- търговия с противозаконно отнети превозни средства
- изнасилване
- палеж;
- престъпления под юрисдикцията на Международния наказателен съд
- незаконно отвличане на летателни средства или кораби
- саботаж

4. Всякаква друга информация от значение (например връзка между собствеността и престъплението):

.....

РАЗДЕЛ Е: Поверителност на акта и/или искане за специални формални изисквания

Необходимост от запазване на поверителността на информацията в акта след неговото изпълнение:

.....

Необходимост от специални формални изисквания по време на изпълнението:

.....

РАЗДЕЛ Ж: Когато удостоверението за обезпечаване е било изпратено на повече от една изпълняваща държава, представете следната информация:

1. Удостоверението за обезпечаване е било изпратено на следната(ите) друга(и) изпълняваща(и) държава(и) (държава и орган):

.....

.....

2. Удостоверението за обезпечаване е било изпратено на повече от една изпълняваща държава на следните основания:

Когато актът за обезпечаване се отнася за конкретни имуществва:

Има основания да се предполага, че различни имуществва, посочени в акта, са с местонахождение в различни изпълняващи държави

Обезпечаването на конкретно имущество изисква действия в повече от една изпълняваща държава

Когато актът за обезпечаване се отнася за парична сума:

Малко вероятно е очакваната стойност на имуществото, което подлежи на обезпечаване в издаващата държава и във всяка една от изпълняващите държави, да бъде достатъчна за обезпечаването на пълния размер на паричната сума, посочена в акта

Други конкретни нужди:

.....

3. Стойност на имуществото, ако е известна, във всяка изпълняваща държава:

.....

4. Когато обезпечаването на конкретното(ите) имущество(а) изисква/т действия в повече от една изпълняваща държава, описание на действията, които трябва да бъдат предприети в изпълняващата държава:

.....

РАЗДЕЛ З: Връзка с предходен акт за обезпечаване и/или друг(и) акт(ове) или искане(ия)

Посочете дали този акт за обезпечаване е свързан с предходен акт или искане (например акт за обезпечаване, европейска заповед за разследване, европейска заповед за арест или искане за правна помощ). Ако е приложимо, посочете следната информация, необходима за идентифициране на предходния акт или искане:

— Вид на акта/искането:

.....

— Дата на издаване:

.....

— Орган, на който е било изпратен актът/искането:

.....

— Референтен номер, даден от издаващия орган:

.....

— Референтен(ни) номер(а), даден(и) от изпълняващия(те) орган(и):

.....

РАЗДЕЛ И: Конфискация

Моля, посочете дали:

удостоверението за обезпечаване се придружава от удостоверение за конфискация, издадено в издаващата държава (референтен номер на удостоверението за конфискация):

.....

имуществото остава обезпечено в изпълняващата държава до изпращането и изпълнението на акта за конфискация (очакваната дата за внасяне на удостоверението за конфискация, ако е възможно):

.....

РАЗДЕЛ Й: Алтернативни мерки

1. Моля, посочете дали издаващата държава позволява прилагането от страна на изпълняващата държава на алтернативни мерки, когато изпълнението на акта за обезпечаване е невъзможно, изцяло или отчасти:

Да

Не

2. Ако отговорът е да, посочете приложимите мерки:

.....

РАЗДЕЛ К: ВРЪЩАНЕ НА ОБЕЗПЕЧЕНО ИМУЩЕСТВО

1. Моля, посочете дали е било издадено решение за връщане на обезпечено имущество на пострадалия от престъпление:

Да

Не

Ако отговорът е да, моля посочете следната информация във връзка с решението за връщане на обезпечено имущество на пострадалия от престъпление:

Орган, който е издал решението (официално наименование):

.....

Дата на решението:

Референтен номер на решението (ако има такъв):

Описание на имуществото, което трябва да бъде върнато:

Име на пострадалия от престъпление:

Адрес на пострадалия от престъпление:

Ако правото на собственост на пострадалия от престъпление върху имуществото се оспорва, представете повече информация (лицата, които оспорват правото на собственост, основания и т.н.):

.....

.....

Ако правата на засегнатите лица биха могли да бъдат засегнати вследствие на връщането, представете повече информация (засегнати лица, права, които могат да бъдат засегнати, основания и т.н.):

.....

.....

2. Има ли подадено искане за връщане на обезпечено имущество на пострадалия от престъпление в издаващата държава?

Не

Да, резултатът ще бъде съобщен на издаващия орган

Издаващият орган се уведомява при пряко прехвърляне на пострадалия от престъпление.

РАЗДЕЛ Л: Правни средства за защита

Орган в издаващата държава, който може да предостави повече информация за процедурите за прилагане на правни средства за защита в издаващата държава и възможностите за предоставяне на правна помощ, устен и писмен превод:

Издаващият орган (вж. раздел М)

Утвърждаващият орган (вж. раздел Н)

Друго:

.....

РАЗДЕЛ М: Данни за издаващия орган

Вид на издаващия орган:

съдия, съд, прокурор

друг компетентен орган, посочен от издаващата държава

Наименование на органа:

Име на лицето за контакт:

Заемана длъжност (звание/ранг):

Цело №:

Адрес:

Тел.: (код на държавата) (код на областта/града):

Факс: (код на държавата) (код на областта/града):

Електронен адрес:

Езици, на които е възможно да се осъществи връзка с издаващия орган:

Ако са различни от горепосочените — координати на лицето(ата), което(ито) да бъде(ат) търсено(и) за допълнителна информация или за уточняване на практическите подробности по изпълнение на акта:

Име/Длъжност/Организация:

Адрес:

Електронен адрес/Тел.:

Подпис на издаващия орган и/или неговия представител, с който съдържанието на удостоверението за обезпечаване се заверява като вярно и точно:

Наименование:

Заемана длъжност (звание/ранг):

Дата:

Официален печат (ако има такъв):

РАЗДЕЛ Н: Данни за органа, който е потвърдил акта за обезпечаване:

Отбележете вида на органа, потвърдил акта за обезпечаване (ако е приложимо):

съдия или съд

прокурор

Наименование на потвърждаващия орган:

Име на лицето за контакт:

Заемана длъжност (звание/ранг):

Дело №:

Адрес:

Тел.: (код на държавата) (код на областта/града):

Факс: (код на държавата) (код на областта/града):

Електронен адрес:

Езици, на които е възможно да се осъществи връзка с потвърждаващия орган:

Отбележете основната точка за контакт за изпълняващия орган:

издаващият орган

потвърждаващият орган

Подпис и данни за потвърждаващия орган и/или неговия представител:

Име:

Заемана длъжност (звание/ранг):

Дата:

Официален печат (ако има такъв):

РАЗДЕЛ О: Централен орган

Когато е определен централен орган за административно изпращане и приемане на удостоверения за обезпечаване в издаващата държава, отбележете:

Наименование на централния орган:

Име на лицето за контакт:

Заемана длъжност (звание/ранг):

Дело №:

Адрес:

Тел. (код на страната) (код на областта/града):

Факс (код на страната) (код на областта/града):

Електронен адрес:

РАЗДЕЛ П: Приложения

Посочете всички приложения към удостоверението:

ПРИЛОЖЕНИЕ II

УДОСТОВЕРЕНИЕ ЗА КОНФИСКАЦИЯ

РАЗДЕЛ А:

Издаваща държава:

Издаващ орган:

Изпълняваща държава:

Изпълняващ орган (ако е известен):

РАЗДЕЛ Б: Акт за конфискация

1. Съд, издал актът за конфискация (официално наименование):

.....

2. Референтен номер на акта за конфискация (ако има такъв):

.....

3. Актът за конфискация е издаден на (дата):

.....

4. Актът за конфискация е станал окончателен (дата):

.....

РАЗДЕЛ В: Засегнато(и) лице(а)

Самоличността на лицето(лицата), срещу което(които) е издаден актът за конфискация, или на лицето(лицата), което(които) притежава(т) имуществото, предмет на акта за конфискация (ако са засегнати повече от едно лица, попълнете информацията за всяко от тях):

1. Данни за идентификация

i) За физическите лица

Наименование:

Собствено(и) име(на):

Друго(и) име(на) от значение, ако е приложимо:

Псевдоними, ако е приложимо:

Пол:

Гражданство:

Идентификационен номер или номер на социално осигуряване, ако е известен:

Вид и номер на документа(ите) за самоличност (лична карта, паспорт), ако са известни:

.....

Дата на раждане:

Място на раждане:

Местопребиваване и/или известен адрес (ако адресът е неизвестен, посочете последния известен адрес):

.....

Език(езици), които засегнатото лице разбира:

Посочете положението на засегнатото лице в производството:

 Лице, срещу което е насочен актът за конфискация Лице, което притежава имуществото, предмет на акта за конфискация

ii) За юридическите лица

Наименование:

Правна форма:

Съкратено наименование, често използвано наименование или търговска фирма, ако е приложимо:

Седалище по регистрация:

Регистрационен номер:

Адрес:

Име на представителя:

Посочете положението на засегнатото лице в производството:

- Лице, срещу което е насочен актът за конфискация
- Лице, което притежава имуществото, предмет на акта за конфискация

2. Ако е различен от горепосочения адрес, посочете мястото, на което следва да се изпълни актът за конфискация:
-
3. Трети лица, чиито права във връзка с имуществото, предмет на акта за конфискация, са пряко засегнати от акта (самоличност и основания):
-
4. Посочете всяка друга информация, която би подпомогнала изпълнението на акта за конфискация:
-

РАЗДЕЛ Г: Информация относно имуществото, за което се отнася актът

1. Съдът е решил, че имуществото:
- е облага от престъпна дейност или е равностойно, било то на пълната стойност или само на част от стойността на такава облага
- представлява средство на престъпление или възлиза на равностойността на такова средство
- подлежи на конфискация посредством прилагането в издаващата държава на някое от правомощията за конфискация, предвидени в Директива 2014/42/ЕС (включително разширена конфискация)
- подлежи на конфискация по силата на някоя от разпоредбите относно правомощията за конфискация, включително конфискация без окончателна присъда, съгласно правото на издаващата държава вследствие на производство за извършено престъпление
2. Посочете за какво се отнася актът:
- парична сума
- конкретно(и) имущество(а) (материално или нематериално, движимо или недвижимо)
- имущество с еквивалентна стойност (в контекста на конфискация въз основа на стойност)
3. Ако актът се отнася за парична сума или имущество с еквивалентна стойност на тази парична сума:
- Сумата, подлежаща на изпълнение в изпълняващата държава, цифром и словом (посочете валутата):
- Общата сума, посочена в акта за конфискация, цифром и словом (посочете валутата):
- Допълнителна информация:
- Основанията да се смята, че засегнатото лице притежава имущество/има доходи в изпълняващата държава:
- Описание на имуществото/източника на доходи на засегнатото лице (ако е възможно):
- Точно местонахождение на имуществото/източника на доходи на засегнатото лице (ако не е известно, последното известно местонахождение)
- Данни за банковата сметка на засегнатото лице (ако са известни):

4. Ако актът се отнася за конкретно(и) имущество(а) или имущество с еквивалентна стойност на съответното имущество:

Основания за изпращане на акта на изпълняващата държава:

- конкретното(ите) имущество(а) е/са с местоположение в изпълняващата държава
- конкретното(ите) имущество(а) е/са регистрирани в изпълняващата държава
- издаващият орган има основателни причини да смята, че цялото или част от конкретното(ите) имущество(а), обхванато(и) от акта, се намира(т) в изпълняващата държава.

Допълнителна информация:

- Причини да смята, че цялото или част от конкретно(и) имущество(а) е/са с местоположение в изпълняващата държава:
- Описание на имуществото
- Местонахождение на имуществото (ако е неизвестно, последното известно местонахождение):
- Друга информация от значение (например назначаване на ликвидатор):

5. Информация относно конвертиране и прехвърляне на имущество

Ако актът е свързан с конкретно имущество, посочете дали в правото на издаващата държава е предвидено, че конфискацията в изпълняващата държава може да бъде извършена под формата на конфискация на парична сума, равна на стойността на имуществото, подлежащо на конфискация:

- Да
- Не

РАЗДЕЛ Д: Акт за обезпечаване

Моля, посочете дали:

- актът за конфискация се придружава от акт за обезпечаване, издаден в издаващата държава (референтен номер на удостоверението за обезпечаване):
- върху имуществото е било наложено обезпечение в съответствие с предходен акт за обезпечаване, изпратен на изпълняващата държава
- дата на издаване на акта за обезпечаване:
- дата на изпращане на акта за обезпечаване:
- орган, на който е бил изпратен:
- референтен номер, даден от издаващия орган:
- референтен номер, даден от изпълняващите органи:

РАЗДЕЛ Е: Основания за издаване на акта за конфискация

1. Кратко изложение на фактите и основанията за издаване на акта за конфискация, включително описание на престъплението(ята) и друга информация от значение:
2. Вид и правна квалификация на престъплението(ята), във връзка с което(които) е издаден актът за конфискация, и приложимата(ите) законова(и) разпоредба(и):

3. Престъплението, във връзка с което е издаден актът за конфискация, наказуемо ли е в издаващата държава с лишаване от свобода с максимален срок не по-малко от три години и включено ли е в списъка на следните престъпления? (моля, отбележете в съответната клетка). Когато актът за конфискация е свързан с няколко престъпления, моля посочете номерата на престъпленията в списъка на престъпленията по-долу (съответстващи на престъпленията, както са описани в точки 1 и 2 по-горе).

- участие в организирана престъпна група
- тероризъм
- трафик на хора
- сексуална експлоатация на деца и детска порнография
- незаконен трафик на наркотични и психотропни вещества
- незаконен трафик на оръжия, боеприпаси и взривни вещества
- корупция
- измама, включително измама и други престъпления, които засягат финансовите интереси на Съюза съгласно определението в Директива (ЕС) 2017/1371
- изпиране на облага от престъпна дейност
- подправка на парични знаци, включително евро
- престъпления, свързани с компютри
- престъпления против околната среда, включително незаконен трафик на застрашени животински видове и на застрашени растителни видове и разновидности
- подпомагане на незаконно влизане и пребиваване
- убийство или тежка телесна повреда
- незаконна търговия с човешки органи и тъкани
- отвличане, противозаконно лишаване от свобода и задържане на заложници
- расизъм и ксенофобия
- организиран или въоръжен грабеж
- незаконен трафик на предмети на културата, включително антични предмети и произведения на изкуството
- мошеничество
- рекет и изнудване
- подправка на изделия и пиратство
- подправка на административни документи и търговия с тях
- подправка на платежни средства
- незаконен трафик на хормонални вещества и други стимулатори на растежа
- незаконен трафик на ядрени или радиоактивни материали
- търговия с противозаконно отнети превозни средства
- изнасилване
- палеж
- престъпления под юрисдикцията на Международния наказателен съд
- незаконно отвличане на летателни средства или кораби
- саботаж

4. Всякаква друга информация от значение (напр. връзка между собствеността и престъплението):

.....

РАЗДЕЛ Ж: Когато удостоверението за конфискация е било изпратено на повече от една изпълняваща държава, представете следната информация:

1. Удостоверението за конфискация е било изпратено на следната(ите) друга(и) изпълняваща(и) държава(и) (държава и орган):

.....

.....

2. Удостоверението за конфискация е било изпратено на повече от една изпълняваща държава на следните основания:

Когато актът за конфискация се отнася за конкретни имущества:

- Има основания да се предполага, че различни имущества, посочени в акта, са с местонахождение в различни изпълняващи държави
- Конфискацията на конкретно имущество изисква действия в повече от една изпълняваща държава

Когато актът за конфискация се отнася за парична сума:

- Върху съответното имущество не е било наложено обезпечение съгласно Регламент (ЕС) 2018/1805
- Малко вероятно е очакваната стойност на имуществото, което може да бъде конфискувано в издаващата държава и във всяка една от изпълняващите държави, да бъде достатъчна за конфискацията на пълния размер на паричната сума, посочена в акта
- Други конкретни нужди:
-

3. Стойност на имуществото, ако е известна, във всяка изпълняваща държава:
-
-

4. Когато конфискацията на конкретното(ите) имущество(а) изисква/т действия в повече от една изпълняваща държава, описание на действията, които трябва да бъдат предприети в изпълняващата държава:
-

РАЗДЕЛ 3: Производство, довело до акта за конфискация

Моля, посочете дали лицето, срещу което е издаден актът за конфискация, се е явило лично на съдебния процес, в резултат на който е издаден актът за конфискация във връзка с окончателната присъда:

1. Да, лицето се е явило лично на съдебния процес.
2. Не, лицето не се е явило лично на съдебния процес
3. Не, не са проведени изслушвания в съответствие с националните процедурни правила.
4. Ако сте поставили отметка в клетка по точка 2, моля, потвърдете наличието на едно от следните:
- 4.1а. лицето е било призовано лично на (ден/месец/година) ... и по този начин е било уведомено за определените дата и място на съдебния процес, в резултат на който е издаден актът за конфискация, и е било уведомено за възможността за издаване на акт за конфискация, ако не се яви на съдебния процес

ИЛИ

- 4.1б. лицето не е било призовано лично, но чрез други средства действително е получило официална информация за определените дата и място на съдебния процес, в резултат на който е издаден актът за конфискация, по начин, който недвусмислено доказва, че то е било уведомено за насрочения съдебен процес, и е било уведомено за възможността за издаване на акт за конфискация, ако не се яви на съдебния процес

ИЛИ

- 4.2. след като е било информирано за насрочения съдебен процес, лицето е упълномощило адвокат, посочен от заинтересованото лице или от държавата, да го представлява на съдебния процес, и действително е било представлявано от този адвокат на процеса

ИЛИ

- 4.3. актът за конфискация е бил връчен лично на лицето на (ден/месец/година) ... и то е било изрично уведомено за правото на ново разглеждане или обжалване, в което е имало правото да участва и което е позволявало делото да се преразгледа по същество, включително и с оглед нови доказателства, и което е могло да доведе до отмяна на първоначалния акт за конфискация, както и

- лицето изрично е заявило, че не оспорва акта за конфискация

ИЛИ

- лицето не е поискало ново разглеждане на делото или не е обжалвало в предвидения срок

5. Ако сте поставили отметка в клетка по точка 4.1б, 4.2 или 4.3, дайте информация как е изпълнено съответното условие:

РАЗДЕЛ И: Алтернативни мерки, включително налагане на лишаване от свобода

1. Моля, посочете дали издаващата държава позволява прилагането от страна на изпълняващата държава на алтернативни мерки, когато изпълнението на акта за конфискация е невъзможно, изцяло или отчасти:

- Да
 Не

2. Ако отговорът е да, посочете, какви мерки могат да бъдат приложени:

- Лишаване от свобода (максимален срок):

 Обществено полезен труд (или равностойна санкция) (максимален срок):

 Други мерки (описание):

РАЗДЕЛ Й: Решение за връщане на имущество, или за обезщетяване, на пострадалия от престъпление

1. Моля, посочете, ако е целесъобразно:

- Издаващ орган или друг компетентен орган на издаващата държава е издал решение за обезщетяване на пострадалия от престъпление или за връщане или възстановяване в нейна полза на парична сума в размер на:

 Издаващ орган или друг компетентен орган на издаващата държава е издал решение за връщане на следното имущество, различно от пари, в полза на пострадалия от престъпление:

 В издаващата държава има висящо производство за връщане на имущество на пострадалия от престъпление или за обезщетяване на пострадалия от престъпление и резултатът ще бъде съобщен на издаващия орган

2. Информация за решението за връщане на имущество на пострадалия от престъпление или за обезщетяване на пострадалия от престъпление:

Орган, издал решението (официално наименование):
 Дата на решението:
 Дата на влизане в сила на решението:
 Референтен номер на решението (ако има такъв):
 Описание на имуществото, подлежащо на връщане:
 Име на пострадалия от престъпление:
 Адрес на пострадалия от престъпление:
 Издаващият орган се уведомява при пряко прехвърляне на пострадалия от престъпление.

РАЗДЕЛ К: Данни за издаващия орган

Наименование на органа:

Име на лицето за контакт:

Заемана длъжност (звание/ранг):

Цело №:

Адрес:

Тел.: (код на държавата) (код на областта/града):

Факс: (код на държавата) (код на областта/града):

Електронен адрес:

Езици, на които е възможно да се осъществи връзка с издаващия орган:

Ако са различни от горепосочените — координати на лицето(ата), което(които) да бъде(ат) търсено(и) за допълнителна информация или за уточняване на практическите подробности по изпълнението на акта или прехвърлянето на имуществото:

Име/Длъжност/Организация:

Адрес:

Електронен адрес/Тел.:

Подпис на издаващия орган и/или неговия представител, с който съдържанието на удостоверението за конфискация се заверява като вярно и точно:

Име:

Заемана длъжност (звание/ранг):

Дата:

Официален печат (ако има такъв):

РАЗДЕЛ Л: Централен орган

Когато е определен централен орган за административно изпращане и приемане на удостоверения за конфискация в издаващата държава, отбележете:

Наименование на централния орган:

Име на лицето за контакт:

Заемана длъжност (звание/ранг):

Дело №:

Адрес:

Тел. (код на страната) (код на областта/града):

Факс (код на страната) (код на областта/града):

Електронен адрес:

РАЗДЕЛ М: Данни за плащането на издаващата държава

IBAN:

ВІС код:

Име на титуляря на банковата сметка:

РАЗДЕЛ Н: Приложения

Посочете всички приложения към удостоверението:

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2018/1806 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА**от 14 ноември 2018 година****за определяне на третите страни, чиито граждани трябва да притежават виза, когато преминават външните граници, както и тези, чиито граждани са освободени от това изискване****(кодифициран текст)**

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 77, параграф 2, буква а) от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽¹⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Регламент (ЕО) № 539/2001 на Съвета ⁽²⁾ е бил неколнократно и съществено изменян ⁽³⁾. С оглед постигане на яснота и рационалност посоченият регламент следва да бъде кодифициран.
- (2) Настоящият регламент предвижда пълно хармонизиране по отношение на третите страни, към чиито граждани има изискване за притежаване на виза при преминаване на външните граници на държавите членки (наричано по-нататък „изискването за виза“) и на тези, чиито граждани са освободени от това изискване.
- (3) Определянето на третите страни, за чиито граждани се прилага изискването за притежаване на виза или чиито граждани са освободени от това изискване, следва да се извършва за всеки отделен случай, въз основа на внимателна оценка при спазване на множество критерии. Тази оценка следва да се извършва периодично и би могла да води до законодателни предложения за изменение на приложение I към настоящия регламент, което съдържа списък на третите страни, чиито граждани трябва да притежават виза при преминаването на външните граници на държавите членки, и на приложение II към настоящия регламент, което съдържа списък на трети страни, чиито граждани са освободени от изискването да притежават виза при преминаването на външните граници на държавите членки за престой от не повече от 90 дни в рамките на всеки 180-дневен период, без да се засяга възможността в тези приложения да се въвеждат конкретни изменения за отделни страни при наличието на особени обстоятелства, например вследствие на либерализиране на визовия режим или като крайна последица от временно спиране на прилагането на освобождаването от изискването за виза (наричано по-нататък „свобождаването от виза“).
- (4) Съставът на списъците на трети страни в приложения I и II следва да бъде и да продължи да бъде в съответствие с критериите, предвидени в настоящия регламент. Вписванията за някои трети страни, във връзка с които положението спрямо тези критерии се е променило, следва да бъдат прехвърлени от едното приложение в другото.
- (5) Развитието на международното право, което води до промяна в статуса или наименованието на някои държави или образувания, следва да намери отражение в приложения I и II.
- (6) Тъй като Споразумението за Европейското икономическо пространство ⁽⁴⁾ освобождава от изискването за виза гражданите на Исландия, Лихтенщайн и Норвегия, тези страни следва да не бъдат включени в списъка в приложение II.
- (7) Като се има предвид, че споразумението за свободно движение на хора ⁽⁵⁾, сключено между, от една страна, Европейската общност и нейните държави членки, и от друга, Конфедерация Швейцария предвижда свободното придвижване и освобождаването от визи за гражданите на Швейцария и на държавите членки, Швейцария следва да не бъде включена в списъка в приложение II.
- (8) По отношение на лицата с признат статут на бежанци и лицата без гражданство, без да се накърняват задълженията по силата на международните споразумения, сключени от държавите членки, и по-специално Европейското споразумение за премахване на визите за бежанци на Съвета на Европа, подписано в Страсбург на 20 април 1959 г., решението по отношение на изискването за виза или освобождаването от това изискване следва да се основава на третата страна, в която пребивават тези лица и която им е издала документи за пътуване.

⁽¹⁾ Позиция на Европейския парламент от 2 октомври 2018 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 6 ноември 2018 г.

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 539/2001 на Съвета от 15 март 2001 г. за определяне на третите страни, чиито граждани трябва да притежават виза, когато преминават външните граници на държавите-членки, както и тези, чиито граждани се освободени от това изискване (ОВ L 81, 21.3.2001 г., стр. 1).

⁽³⁾ Виж приложение III.

⁽⁴⁾ ОВ L 1, 3.1.1994 г., стр. 3.

⁽⁵⁾ ОВ L 114, 30.4.2002 г., стр. 6.

Въпреки това с оглед различията в националното право, което се прилага към лицата с признат статут на бежанци и лицата без гражданство, държавите членки следва да могат да вземат решение дали тези категории лица следва да бъдат освободени от изискването за виза, когато третата страна, в която пребивават тези лица, и която им е издала документите за пътуване е трета страна, чиито граждани са освободени от изискването за виза.

- (9) В съответствие с Регламент (ЕО) № 1931/2006 на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁾ следва да бъде предвидено освобождаване от изискване за виза за притежателите на разрешително за местен граничен трафик.
- (10) За държавите членки следва да бъде възможно да предвидят освобождаване от изискване за виза за притежателите на някои паспорти, различни от обикновени паспорти.
- (11) В специфични случаи, когато е оправдано прилагането на специални визови правила, за държавите членки следва да бъде възможно да освобождават определени категории лица от изискване за виза или да им го налагат в съответствие с публичното международно право или обичай.
- (12) За държавите членки следва да бъде възможно да освобождават от изискване за виза лица с признат статут на бежанци, всички лица без гражданство, както тези, обхванати от Конвенцията на Обединените нации за статута на апатридите от 28 септември 1954 г., така и тези, които не попадат в обхвата на същата конвенция, както и учениците, които са на училищна екскурзия, когато лицата от тези категории пребивават в трета страна, включена в списъка в приложение II към настоящия регламент.
- (13) Договореностите, регулиращи освобождаванията от изискване за виза, следва да отразяват напълно действителните практики. Някои държави членки предоставят освобождаване от изискване за виза на граждани на трети страни, включени в списъка на трети страни, чиито граждани трябва да притежават виза при преминаване на външните граници на държавите членки, и които са членове на въоръжените сили, пътуващи по въпроси, свързани с Организацията на Северноатлантическия договор (НАТО) или с Партньорство за мир. С оглед на правната сигурност, когато тези освобождавания се основават на международни задължения извън правото на Съюза, те следва да бъдат посочени в настоящия регламент.
- (14) Пълната визова реципрочност е цел, която Съюзът следва да преследва активно в своите отношения с трети страни, като по този начин допринася за подобряване на авторитета и последователността на външната политика на Съюза.
- (15) Следва да бъде предвиден механизъм на Съюза, който да позволи прилагането на принципа за реципрочност, ако някоя от третите страни, които са включени в списъка в приложение II, реши да въведе изискване за виза за гражданите на една или повече държави членки. Този механизъм следва да предвижда отговор на Съюза като акт на солидарност, ако такава трета страна прилага изискване за виза за гражданите на поне една държава членка.
- (16) При получаване на нотификация от държава членка, че дадена трета страна, включена в списъка в приложение II, прилага изискване за виза за гражданите на тази държава членка, всички държави членки следва да реагират колективно, като по този начин изразят реакцията на Съюза в ситуация, която засяга Съюза като цяло и подлага неговите граждани на различно третиране.
- (17) За да се осигури подходящото участие на Европейския парламент и на Съвета във втория етап от прилагането на механизма за реципрочност и предвид особено чувствителния политически характер на спирането на освобождаването от изискването за виза за всички граждани на трета страна, включена в списъка в приложение II, както и хоризонталните последици за държавите членки, асоциираните към Шенген държави и самия Съюз, по-специално за външните им отношения и за цялостното функциониране на Шенгенското пространство, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) във връзка с определени елементи на механизма за реципрочност. Предоставянето на такава правомощие на Комисията отчита необходимостта от политическо обсъждане на визовата политика на Съюза в Шенгенското пространство. То отразява и нуждата от гарантиране на достатъчно ниво на прозрачност и правна сигурност при прилагането на механизма за реципрочност спрямо всички граждани на съответната трета страна, по-специално чрез съответното временно изменение на приложение II към настоящия регламент. От особена важност е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище и тези консултации да бъдат проведени в съответствие с принципите, заложи в Междунституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество⁽²⁾. По-специално, с цел осигуряване на равно участие при подготовката на делегираните актове, Европейският парламент и Съветът получават всички документи едновременно с експертите от държавите членки като техните експерти получават систематично достъп до заседанията на експертните групи на Комисията, занимаващи се с подготовката на делегираните актове.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1931/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 г. за определяне на правилата за местния граничен трафик на външните сухопътни граници на държавите-членки и за изменение на разпоредбите на Шенгенската конвенция (ОВ L 405, 30.12.2006 г., стр. 1).

⁽²⁾ ОВ L 123, 12.5.2016 г., стр. 1.

- (18) С настоящия регламент следва да бъде предвиден механизъм за временно спиране на освобождаването от изискването за виза за трета страна, включена в списъка в приложение II, („механизъм за спиране“) при извънредна ситуация, изискваща спешна реакция за преодоляване на трудностите, които изпитва поне една държава членка, и като се вземе предвид цялостното отражение на извънредната ситуация върху Съюза като цяло.
- (19) За да се осигури ефективното прилагане на механизма за спиране и на някои разпоредби на механизма за реципрочност, и по-конкретно, за да се позволи всички имащи отношение фактори и възможните последици от прилагането на тези механизми да бъдат отчетени по подходящ начин, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия във връзка с определянето на категориите граждани на съответната трета страна, които следва да подлежат на временно спиране на освобождаването от изискването за виза в рамките на механизма за реципрочност и на съответната продължителност на това спиране, както и във връзка с механизма за спиране. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁾. За приемането на такива актове за изпълнение следва да бъде използвана процедурата по разглеждане.
- (20) Необходимо е да се избегне и да се предотврати всяка злоупотреба, която произтича от освобождаване от изискването за виза за краткосрочно пребиваване на граждани на трета страна, когато те представляват заплаха за обществения ред (*ordre public*) и вътрешната сигурност на засегнатата държава членка.
- (21) Механизмът за спиране следва да направи възможно за държавите членки да нотифицират обстоятелствата, водещи до евентуално спиране, и за Комисията да задейства механизма за спиране по своя инициатива.
- (22) По-специално, използването на механизма за спиране следва да бъде улеснено чрез съкращаване на референтните периоди и сроковете, позволяващи бърза процедура, а възможните основания за спиране следва да включват отслабване на сътрудничеството по въпросите на обратното приемане, както и значително нарастване на опасностите за обществения ред или вътрешната сигурност на държавите членки. По-специално, под посоченото отслабване на сътрудничеството следва да се разбира значителното нарастване на дела на отхвърлените молби за обратно приемане, включително на граждани на трети страни, преминали транзитно през съответната трета страна, в случай че споразумението за обратно приемане, сключено между Съюза или държава членка и тази трета страна, предвижда такова задължение за обратно приемане. Комисията следва също така да може да задейства механизма за спиране, в случай че трета страна не сътрудничи за обратното приемане, по-специално когато има сключено споразумение за обратно приемане между съответната трета страна и Съюза.
- (23) За целите на механизма за спиране значително нарастване означава нарастване, което надвишава прага от 50 %. То би могло да означава и по-малко нарастване, ако Комисията счете, че то е приложимо за конкретния случай, за който съответната държава членка е изпратила нотификация.
- (24) За целите на механизма за спиране нисък процент на признаване означава процент на признаване на молбите за убежище около 3 или 4 %. То би могло да означава и по-висок процент на признаване, ако Комисията счете, че това е приложимо за конкретния случай, за който съответната държава членка е изпратила нотификация.
- (25) Необходимо е да се избегне и да се предотврати всяка злоупотреба с освобождаването от изискването за виза, когато то води до увеличаване на миграционния натиск, произтичащ, например, от нарастване на неоснователните молби за убежище, и когато води до неоснователни молби за разрешения за пребиваване.
- (26) За да се гарантира, че специфичните изисквания, които се използват за оценка на целесъобразността от освобождаване от изискването за виза, предоставено в резултат на успешното приключване на диалога за либерализиране на визовия режим, продължават да се спазват във времето, Комисията следва да наблюдава положението в съответната трета страна. Комисията следва да обърне специално внимание на положението на правата на човека в съответните трети страни.
- (27) Комисията следва да докладва редовно на Европейския парламент и на Съвета поне веднъж годишно, за срок от седем години от датата на влизане в сила на либерализирането на визовия режим с конкретна трета страна, и след това, винаги когато Комисията счете за необходимо, или по искане на Европейския парламент или на Съвета.
- (28) Преди да вземе решение за временно спиране на освобождаването от изискването за виза за граждани на трета страна, Комисията следва да вземе предвид положението на правата на човека в тази трета страна и евентуалните последици от спирането на освобождаването от изискването за виза в тази ситуация.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

- (29) Спирането на освобождаването от изискването за виза с акт за изпълнение следва да обхване определени категории граждани на съответната трета страна чрез позоваване на съответните видове документи за пътуване и, когато е подходящо, допълнителни критерии, като например лица, пътуващи за първи път до територията на държавите членки. В акта за изпълнение следва да бъдат определени категориите граждани, за които следва да се прилага спирането, като се вземат предвид специфичните обстоятелства, за които е изпратена нотификация от една или няколко държави членки или които са докладвани от Комисията, както и принципът на пропорционалност.
- (30) За да се гарантира подходящо включване на Европейския парламент и на Съвета в прилагането на механизма за спиране, като се има предвид политически чувствителният характер на дадено спиране на освобождаването от изискването за виза за всички граждани на трета страна, включена в списъка в приложение II към настоящия регламент, както и хоризонталните последици за държавите членки и самия Съюз, и по-специално за външните им отношения и за цялостното функциониране на Шенгенското пространство, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от ДФЕС във връзка с временното спиране на освобождаването от изискване за виза за гражданите на съответните трети страни. От особена важност е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище, и тези консултации да бъдат проведени в съответствие с принципите, заложи в Междунституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество. По-специално, с цел осигуряване на равно участие при подготовката на делегираните актове, Европейският парламент и Съветът получават всички документи едновременно с експертите от държавите членки като техните експерти получават систематично достъп до заседанията на експертните групи на Комисията, занимаващи се с подготовката на делегираните актове.
- (31) С оглед на това да се гарантира, че визовият режим се управлява открито и че потенциално заинтересованите лица са информирани, държавите членки следва да съобщават на Комисията и на останалите държави членки мерките, които предприемат по силата на настоящия регламент. По същите причини тази информация също така следва да се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*.
- (32) Условието за влизането на територията на държавите членки или издаването на визи не следва да засягат правилата относно признаването на валидността на документите за пътуване.
- (33) В съответствие с принципа за пропорционалност, посочен в член 5 от Договора за Европейския съюз, приемането на регламент, с който да се направи списък на трети страни, чиито граждани трябва да притежават визи, когато преминават външните граници, както и на онези, чиито граждани са освободени от това изискване, е както необходимо, така и подходящо, за да се гарантира, че общата визова политика действа ефективно.
- (34) Настоящият регламент следва да не засяга прилагането на международни споразумения, сключени от Европейската общност преди влизането в сила на Регламент (ЕО) № 539/2001, които пораждат необходимостта от дерогация от общата визова политика, като се взема предвид съдебната практика на Съда на Европейския съюз.
- (35) По отношение на Исландия и Норвегия настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Споразумението, сключено от Съвета на Европейския съюз, от една страна, и Република Исландия и Кралство Норвегия, от друга страна, за асоциирането на последните в процеса на изпълнение, прилагане и развитие на достиженията на правото от Шенген ⁽¹⁾, които попадат в областта, посочена в член 1, буква Б от Решение 1999/437/ЕО на Съвета ⁽²⁾.
- (36) По отношение на Швейцария настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно асоциирането на Конфедерация Швейцария към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген ⁽³⁾, които попадат в областта, посочена в член 1, букви Б и В от Решение 1999/437/ЕО, във връзка с член 3 от Решение 2008/146/ЕО на Съвета ⁽⁴⁾.
- (37) По отношение на Лихтенщайн настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Протокола между Европейския съюз, Европейската общност, Конфедерация Швейцария и Княжество Лихтенщайн относно присъединяването на Княжество Лихтенщайн към Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно асоциирането на

⁽¹⁾ ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 36.

⁽²⁾ Решение 1999/437/ЕО на Съвета от 17 май 1999 г. относно определени условия по прилагането на Споразумението между Европейския съюз и Република Исландия и Кралство Норвегия за асоцииране на тези две държави при изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген (ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 31).

⁽³⁾ ОВ L 53, 27.2.2008 г., стр. 52.

⁽⁴⁾ Решение 2008/146/ЕО на Съвета от 28 януари 2008 г. за сключване от името на Европейската общност на Споразумение между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария за асоцииране на Конфедерация Швейцария към въвеждането, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген (ОВ L 53, 27.2.2008 г., стр. 1).

Конфедерация Швейцария към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията от правото от Шенген ⁽¹⁾, които попадат в областта, посочена в член 1, букви Б и В от Решение 1999/437/ЕО, във връзка с член 3 от Решение 2011/350/ЕС на Съвета ⁽²⁾.

- (38) Настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген, в които Обединеното кралство не участва в съответствие с Решение 2000/365/ЕО на Съвета ⁽³⁾; следователно Обединеното кралство не участва в приемането на настоящия регламент и не е обвързано от него, нито от неговото прилагане.
- (39) Настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген, в които Ирландия не участва в съответствие с Решение 2002/192/ЕО на Съвета ⁽⁴⁾, следователно Ирландия не участва в приемането на настоящия регламент и не е обвързана от него, нито от неговото прилагане,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Настоящият регламент определя третите страни, за чиито граждани се прилага изискването за притежаване на виза или чиито граждани са освободени от това изискване въз основа на оценка за всеки отделен случай на множество критерии, които се отнасят, *inter alia*, до незаконната имиграция, обществения ред и сигурност, икономическите ползи, по-специално в областта на туризма и външната търговия, и външните отношения на Съюза със съответните трети страни, и които включват по-специално съображения, свързани с правата на човека и основните свободи, както и последиците за регионалната съгласуваност и реципрочност.

Член 2

За целите на настоящия регламент „виза“ означава виза по смисъла на член 2, точка 2, буква а) от Регламент (ЕО) № 810/2009 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁵⁾.

Член 3

1. Гражданите на третите страни, посочени в приложение I, трябва да притежават виза при преминаване на външните граници на държавите членки.
2. Без да се засягат изискванията, произтичащи от Европейското споразумение за отмяна на визите за бежанците на Съвета на Европа, подписано в Страсбург на 20 април 1959 г., лицата с признат статут на бежанци и лицата без гражданство трябва да притежават виза при преминаване на външните граници на държавите членки, ако третата страна, в която те пребивават и която им е издала документ за пътуване, е трета страна, посочена в приложение I към настоящия регламент.

Член 4

1. Гражданите на третите страни, посочени в приложение II, са освободени от изискването, предвидено в член 3, параграф 1 при престой от не повече от 90 дни в рамките на всеки 180-дневен период.
2. Следните лица също така се освобождават от изискване за виза:
 - а) граждани на трети страни, посочени в приложение I към настоящия регламент, които притежават разрешително за местен граничен трафик, издадено от държавите членки по силата на Регламент (ЕО) № 1931/2006, когато тези лица упражняват своето право в контекста на режима за местния граничен трафик;

⁽¹⁾ ОВ L 160, 18.6.2011 г., стр. 21.

⁽²⁾ Решение 2011/350/ЕС на Съвета от 7 март 2011 г. за сключване от името на Европейския съюз на Протокола между Европейския съюз, Европейската общност, Конфедерация Швейцария и Княжество Лихтенщайн относно присъединяването на Княжество Лихтенщайн към Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно асоциирането на Конфедерация Швейцария към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген, по отношение на премахването на проверките по вътрешните граници и движението на хора (ОВ L 160, 18.6.2011 г., стр. 19).

⁽³⁾ Решение 2000/365/ЕО на Съвета от 29 май 2000 г. относно искането на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия да участва в някои разпоредби от достиженията на правото от Шенген (ОВ L 131, 1.6.2000 г., стр. 43).

⁽⁴⁾ Решение 2002/192/ЕО на Съвета от 28 февруари 2002 г. относно искането на Ирландия да участва в някои разпоредби от достиженията на правото от Шенген (ОВ L 64, 7.3.2002 г., стр. 20).

⁽⁵⁾ Регламент (ЕО) № 810/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. за създаване на Визов кодекс на Общността (Визов кодекс) (ОВ L 243, 15.9.2009 г., стр. 1).

- б) ученици, които са граждани на трета страна, посочена в приложение I към настоящия регламент, които пребивават в държава членка, прилагаща Решение 94/795/ПВР на Съвета ⁽¹⁾, и които пътуват в контекста на училищна екскурзия като членове на група ученици, придружавани от учител от съответното училище;
- в) лица с признат статут на бежанци и лица без гражданство и други лица, които не притежават националност на нито една държава, които пребивават в държава членка и които притежават документ за пътуване, издаден от същата държава членка.

Член 5

Спрямо гражданите на нови трети страни, които в миналото са били част от третите страни, посочени в приложения I и II, се прилагат съответно членове 3 и 4, освен ако и докато, Съветът вземе друго решение в съответствие с процедурата, която е постановена в релевантната разпоредба от ДФЕС.

Член 6

1. Държава членка може да допусне изключения от изискването за виза, предвидено в член 3 или от освобождаването от изискването за виза, предвидено в член 4, когато се отнася до:
 - а) притежателите на дипломатически паспорти, служебни паспорти или специални паспорти;
 - б) членовете на граждански въздушни и морски екипажи при изпълнение на задълженията им;
 - в) членовете на граждански морски екипажи, които притежават документ за самоличност на морско лице, издаден в съответствие с конвенциите на Международната организация на труда № 108 от 13 май 1958 г. или № 185 от 19 юни 2003 г. или с Конвенцията за улесняване на международното морско корабоплаване на Международната морска организация от 9 април 1965 г. при слизане на брега;
 - г) членовете на екипажи и членовете на спешни или спасителни мисии в случай на бедствие или авария;
 - д) гражданския екипаж на кораби, които плават в международни вътрешни води;
 - е) притежателите на документи за пътуване, издадени от междуправителствени международни организации, в които членува поне една държава членка, или от други образувания, признати от съответната държава членка като субекти на международното право, на служители на тези организации или образувания.
2. Държава членка може да освободи от изискването за виза, предвидено в член 3:
 - а) ученик с националност на трета страна, посочена в приложение I, който пребивава в трета страна, посочена в приложение II или в Швейцария и Лихтенщайн, и който пътува в контекста на училищна екскурзия като член на група ученици, придружавани от учител от съответното училище;
 - б) лица с признат статут на бежанци и лица без гражданство, ако третата страна, в която те пребивават и която е издала техния документ за пътуване, е една от третите страни, посочени в приложение II;
 - в) членове на въоръжените сили, които пътуват по въпроси, свързани с НАТО или с Партньорство за мир, и притежават заповеди за идентификация и движение, предвидени със Споразумението между страните от Северноатлантическия договор по отношение на статута на техните въоръжени сили от 19 юни 1951 г.;
 - г) без да се засягат задълженията по силата на Европейското споразумение за премахване на визите за бежанци на Съвета на Европа, подписано в Страсбург на 20 април 1959 г., лица с признат статут на бежанци и лица без гражданство и други лица, които не са граждани на нито една страна, пребиваващи в Обединеното кралство или в Ирландия и притежаващи документ за пътуване, издаден от Обединеното кралство или от Ирландия и признат от съответната държава членка.
3. Една държава членка може да допусне изключения от освобождаването от изискването за виза, предвидено в член 4, когато се отнася до лица, които упражняват доходоносна дейност по време на престоя си.

Член 7

Ако трета страна, посочена в приложение II, прилага изискване за виза за граждани на поне една държава членка, се прилагат следните разпоредби:

- а) в срок от 30 дни от въвеждането на изискване за виза от третата страна, засегнатата държава членка нотифицира писмено Европейския парламент, Съвета и Комисията за това.

⁽¹⁾ Решение 94/795/ПВР на Съвета от 30 ноември 1994 г. относно съвместно действие, прието от Съвета на основание член К.3, параграф 2, буква б) от Договора за Европейския съюз, по отношение на облекчения при пътуване на ученици от трети страни, които пребивават в държава-членка (ОВ L 327, 19.12.1994 г., стр. 1).

Тази нотификация:

- i) посочва датата на въвеждане на изискването за виза, както и видовете документи за пътуване и визи, за които то се отнася;
- ii) съдържа подробно обяснение на предварителните мерки, които засегнатата държава членка е предприела с оглед на осигуряването на безвизов режим на пътуване с въпросната трета страна, както и цялата информация по въпроса.

Информацията относно тази нотификация се публикува незабавно от Комисията в *Официален вестник на Европейския съюз*, като се посочват датата на въвеждане на изискването за виза и видовете документи за пътуване и визи, за които то се отнася.

Ако третата страна вземе решение за отмяна на изискването за виза преди изтичането на срока по първа алинея от настоящата буква, нотификацията не се прави или се оттегля, а информацията не се публикува;

- b) непосредствено след публикуването, посочено в третата алинея на буква а), и консултирайки се със засегнатата държава членка, Комисията предприема мерки съвместно с органите на въпросната трета страна, по-конкретно в политическата, икономическата и търговската област, за възстановяване или въвеждане на безвизов режим на пътуване и информира незабавно Европейския парламент и Съвета относно тези мерки;
- в) ако в срок от 90 дни от датата на публикуването, посочено в третата алинея на буква а), и независимо от всички мерки, предприети съгласно буква б), третата страна не е отменила изискването за виза, засегнатата държава членка може да поиска от Комисията да спре освобождаването от изискване за виза за определени категории граждани на тази трета страна. Когато дадена държава членка отправя такова искане, тя информира Европейския парламент и Съвета за него;
- г) когато обмисля предприемане на по-нататъшни стъпки в съответствие с букви д), е) или з), Комисията взема под внимание резултата от мерките, предприети от засегнатата държава членка с цел осигуряване на безвизов режим на пътуване с въпросната трета страна, мерките, предприети съгласно буква б) и последните от спирането на освобождаването от изискване за виза за външните отношения на Съюза и неговите държави членки с въпросната трета страна;
- д) ако въпросната трета страна не е отменила изискването за виза, в срок най-късно шест месеца от датата на публикуването, посочено в третата алинея на буква а), и впоследствие на интервали, не по-дълги от шест месеца, като общият период не може да надхвърля датата, на която посоченият в буква е) делегиран акт влиза в сила или на която по него е повдигнато възражение, Комисията:
 - i) приема, по искане на засегнатата държава членка или по своя инициатива, акт за изпълнение, с който спира временно освобождаването от изискване за виза за някои категории граждани на съответната трета страна за период до шест месеца. В този акт за изпълнение се определя дата в рамките на 90 дни от влизането му в сила, на която спирането на освобождаването от изискване за виза поражда действие, като се вземат предвид наличните ресурси в консулствата на държавите членки. При приемането на последващи актове за изпълнение Комисията може да удължи периода на това спиране с допълнителни периоди до шест месеца и може да измени категориите граждани на въпросната трета страна, за които се спира освобождаването от изискването за виза.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 11, параграф 2. Без да се засяга прилагането на член 6, през периодите на спиране от всички категории граждани на третата страна, посочени в акта за изпълнение, се изисква да притежават виза при преминаването на външните граници на държавите членки; или

- ii) представя на комитета, посочен в член 11, параграф 1, доклад с оценка на положението, който посочва основанията за решението ѝ да не спира освобождаването от изискването за виза, и уведомява Европейския парламент и Съвета за това.

В доклада се отчетат всички имащи отношение фактори, като тези, посочени в буква г). Европейският парламент и Съветът могат да проведат политическа дискусия въз основа на този доклад;

- e) ако в срок от 24 месеца от датата на публикуването, посочено в третата алинея на буква а), въпросната трета страна не е отменила изискването за виза, Комисията приема делегиран акт в съответствие с член 10, с който временно спира освобождаването от изискване за виза за срок от 12 месеца за гражданите на тази трета страна. В делегирания акт се определя дата, в срок от 90 дни от влизането му в сила, от която спирането на освобождаването от изискване за виза поражда действие, като се вземат предвид наличните ресурси в консулствата на държавите членки, и приложение II се изменя по съответния начин. Това изменение се прави, като до името на въпросната трета страна се вмъква бележка под линия, в която се отбелязва, че освобождаването от изискването за виза се спира за тази трета страна и се посочва срокът на това спиране.

От датата, на която спирането на освобождаването от изискване за виза за граждани на въпросната трета страна поражда действие или на която е повдигнато възражение по делегирания акт в съответствие с член 10, параграф 7, престават да действат всеки акт за изпълнение, приет съгласно буква д) от настоящия член по отношение на въпросната трета страна. Когато Комисията представи законодателно предложение, както е посочено в буква з), срокът на спиране на освобождаването от изискване за виза, посочен в първа алинея на настоящата буква, се удължава с още шест месеца. Бележката под линия, посочена в тази алинея, се изменя съответно.

Без да се засяга прилагането на член 6, през периодите на това спиране от гражданите на третата страна, които са засегнати от делегирания акт, се изисква да притежават виза при преминаването на външните граници на държавите членки;

- ж) всяка последваща нотификация, направена от друга държава членка в съответствие с буква а) относно същата трета страна през периода на прилагане на мерките, приети съгласно букви д) или е) спрямо тази трета страна, се интегрират в текущите процедури без удължаване на крайните срокове или на периодите на прилагане на тези мерки, посочени в тези букви;
- з) ако в срок от шест месеца от влизането в сила на делегирания акт по буква е) въпросната трета страна не е отменила изискването за виза, Комисията може да представи законодателно предложение за изменение на настоящия регламент с оглед на прехвърлянето на третата страна от приложение II в приложение I;
- и) процедурите, посочени в букви д), е) и з), не засягат правото на Комисията да представи по всяко време законодателно предложение за изменение на настоящия регламент с оглед на прехвърлянето на третата страна от приложение II в приложение I;
- й) ако въпросната трета страна премахне задължението за виза, засегнатата държава членка незабавно нотифицира за това Европейския парламент, Съвета и Комисията. Нотификацията се публикува незабавно от Комисията в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Действието на всеки акт за изпълнение или делегиран акт, приет по силата на букви д) или е), по отношение на въпросната трета страна, изтича седем дни след публикуването, посочено в първа алинея на настоящата буква. Когато въпросната трета страна е въвела изискване за виза за гражданите на две или повече държави членки, срокът на действие на акта за изпълнение или на делегирания акт относно тази трета страна изтича седем дни след публикуването на нотификацията относно последната засегната държава членка спрямо чиито граждани е било прилагано изискване за виза от тази трета страна. Бележката под линия, посочена в първата алинея на буква е), се заличава след изтичането на срока на действие на съответния делегиран акт. Информацията за изтичането на срока на действие се публикува незабавно от Комисията в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Когато въпросната трета страна отмени изискването за виза без засегнатата държава членка да я е уведомила в съответствие с първа алинея от настоящата буква, по своя инициатива Комисията пристъпва незабавно към публикуването, посочено в същата алинея, като се прилага втора алинея от настоящата буква.

Член 8

1. Чрез дерогация от член 4, освобождаването от изискването за виза за гражданите на трета страна, включена в списъка в приложение II, се спира временно въз основа на съответните обективни данни в съответствие с настоящия член.
2. Държава членка може да нотифицира Комисията, ако в рамките на период от два месеца, в сравнение със същия период от предходната година или спрямо последните два месеца, предхождащи прилагането на освобождаването от изискването за виза за гражданите на трета страна, включена в списъка в приложение II, тя се сблъска с едно или повече от следните обстоятелства:
 - а) значително нарастване на броя на гражданите на тази трета страна, на които е отказано влизане или за които е установено, че пребивават на територията на държавата членка, без да имат право;
 - б) значително нарастване на броя на молбите за предоставяне на убежище от граждани на тази трета страна, за която процентът на признаване е нисък;
 - в) отслабване на сътрудничеството за обратното приемане с тази трета страна, подкрепено с адекватни данни, по-специално значително нарастване на процента на отказите на молбите за обратно приемане, подадени от държавата членка до тази трета страна относно граждани на последната, или когато в споразумение за обратно приемане, сключено между Съюза или държавата членка и тази трета страна, това е предвидено за граждани на трети страни, които са преминали транзитно през територията на тази трета страна.
 - г) нарастване на рисковете или непосредствената заплаха за обществения ред или вътрешната сигурност на държавите членки, по-специално значително нарастване на броя на тежките престъпления, свързани с граждани на тази трета страна, подкрепено с обективна, конкретна и относима информация и данни, предоставени от компетентните органи.

Нотификацията, посочена в първа алинея от настоящия параграф, съдържа причините, на които се основава, и включва относима информация и статистически данни, както и подробно обяснение за предварителните мерки, които съответната държава членка е предприела за разрешаване на ситуацията. Съответната държава членка може в своята нотификация да уточни кои категории граждани на съответната трета страна трябва да бъдат включени в обхвата на акт за изпълнение съгласно параграф 6, буква а), като изложи подробно причините за това. Комисията незабавно информира Европейския парламент и Съвета за получаването на такава нотификация.

3. Когато Комисията, отчитайки съответните данни, доклади и статистически данни, разполага с конкретна и надеждна информация, че обстоятелствата, посочени в параграф 2, букви а), б), в) или г), възникват в една или повече държави членки или че тази трета страна не сътрудничи за обратно приемане, по-специално когато е сключено споразумение за обратно приемане между тази трета страна и Съюза, Комисията незабавно информира Европейския парламент и Съвета със своя анализ и се прилагат разпоредбите на параграф 6.

За целите на първа алинея, липсата на сътрудничество за обратно приемане може да се състои, например, в следното:

- отхвърля или не обработва своевременно молбите за обратно приемане;
- не издава своевременно документи за пътуване за целите на връщането в сроковете, определени в споразумението за обратно приемане, или не приема европейски документи за пътуване, издадени след изтичането на сроковете, посочени в споразумението; или
- прекратява или спира споразумението за обратно приемане.

4. Комисията наблюдава дали продължават да се спазват специфичните изисквания, които се основават на член 1 и които са използвани за оценка на целесъобразността от либерализиране на визовия режим от третите страни, чиито граждани са освободени от изискването за виза при влизане на територията на държавите членки в резултат на успешното приключване на диалог за либерализиране на визовия режим, воден между Съюза и съответната трета страна.

Освен това Комисията докладва редовно на Европейския парламент и на Съвета поне веднъж годишно в продължение на седем години от датата на влизане в сила на либерализирането на визовия режим за тази трета страна, и след това, когато Комисията счете това за необходимо или по искане на Европейския парламент или на Съвета. Докладът е насочен към онези трети страни, за които Комисията счита, въз основа на конкретна и надеждна информация, че определени изисквания вече не се изпълняват.

Параграф 6 се прилага, когато докладът на Комисията показва, че едно или повече от специфичните изисквания вече не се изпълняват по отношение на дадена трета страна.

5. Комисията разглежда всяка нотификация, направена съгласно параграф 2, като взема предвид следното:

- а) дали е налице някое от обстоятелствата, посочени в параграф 2;
- б) броя на държавите членки, засегнати от всяко отделно обстоятелство от посочените в параграф 2;
- в) цялостното въздействие на обстоятелствата, посочени в параграф 2, върху миграционната обстановка в Съюза, за която свидетелстват данните, предоставени от държавите членки или с които Комисията разполага;
- г) докладите на европейската гранична и брегова охрана, на Европейската служба за подкрепа в областта на убежището или на Агенцията на Европейския съюз за сътрудничество в областта на правоприлагането (Европол), или на всяка друга институция, орган, служба или агенция на Съюза или международна организация с компетентност по въпросите, обхванати от настоящия регламент, ако обстоятелствата го изискват в конкретния случай;
- д) информацията, която съответната държава членка може да е дала в своята нотификация, по отношение на евентуални мерки съгласно параграф 6, буква а);
- е) въпроса за обществения ред и вътрешната сигурност като цяло, след консултации със съответната държава членка.

Комисията уведомява Европейския парламент и Съвета за резултатите от проучването си.

6. Когато въз основа на анализа, посочен в параграф 3, на доклада, посочен в параграф 4, или на проучването, посочено в параграф 5, и като взема предвид последиците от спирането на освобождаването от изискването за виза за външните отношения на Съюза и неговите държави членки със съответната трета страна, и като същевременно работи в тясно сътрудничество с тази трета страна с цел намирането на алтернативни решения в дългосрочен план, Комисията решава, че е необходимо да се предприемат действия, или когато обикновено мнозинство от държавите членки е нотифицирало Комисията за наличието на обстоятелствата, посочени в параграф 2, букви а), б), в) или г), се прилагат следните разпоредби:

- а) Комисията приема акт за изпълнение, с който временно спира освобождаването от изискването за виза за гражданите на съответната трета страна за срок от девет месеца. Спирането се прилага за определени категории граждани на съответната трета страна чрез позоваване на съответните видове документи за пътуване, и когато е целесъобразно, допълнителни критерии. При определяне на това за кои категории се прилага спирането, Комисията, въз основа на

наличната информация, включва категории, които са достатъчно големи, за да се допринесе ефективно за справяне с обстоятелствата, посочени в параграфи 2, 3 и 4 във всеки конкретен случай, като същевременно се спазва принципът на пропорционалност. Комисията приема акта за изпълнение в срок от един месец от:

- i) получаването на нотификацията, посочена в параграф 2;
- ii) уведомяването ѝ за информацията, посочена в параграф 3;
- iii) представянето на доклада, посочен в параграф 4; или
- iv) получаването на нотификацията за наличието на обстоятелствата, посочени в параграф 2, букви а), б), в) или г), от обикновено мнозинство от държавите членки.

Актът за изпълнение се приема в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 11, параграф 2. В него се определя датата, от която спирането на освобождаването от изискването за виза трябва да породи действие.

По време на срока на спирането Комисията установява засилен диалог със съответната трета страна с цел коригиране на въпросните обстоятелства.

- б) Ако обстоятелствата, посочени в параграфи 2, 3 и 4 от настоящия член, продължават да бъдат налице, най-късно два месеца преди изтичането на деветмесечния срок, посочен в буква а) от настоящия параграф, Комисията приема делегиран акт в съответствие с член 10, с който временно спира прилагането на приложение II за срок от 18 месеца за всички граждани на съответната трета страна. Делегираният акт поражда действие от датата на изтичане на срока на действие на акта за изпълнение, посочен в буква а) от настоящия параграф, и изменя съответно приложение II. Това изменение се прави, като до името на въпросната трета страна се вмъква бележка под линия, в която се отбелязва, че освобождаването от изискването за виза се спира за тази трета страна и се посочва срокът на това спиране.

Когато Комисията е представила законодателно предложение съгласно параграф 7, срокът на спиране на освобождаването от изискването за виза, посочен в делегирания акт, се удължава с още шест месеца. Бележката под линия се изменя съответно.

Без да засяга прилагането на член 6, от гражданите на съответната трета страна се изисква да притежават виза при преминаването на външните граници на държавите членки по време на срока на спирането.

Държава членка, която в съответствие с член 6 предвижда нови изключения от изискването за виза за определена категория граждани на трета страна, която попада в обхвата на делегирания акт за спиране на освобождаването от изискването за виза, уведомява Комисията за тези мерки в съответствие с член 12.

7. Преди да изтече срокът на действие на делегирания акт, приет съгласно параграф 6, буква б), Комисията представя доклад на Европейския парламент и на Съвета. Към този доклад може да бъде приложено законодателно предложение за изменение на настоящия регламент с цел прехвърляне на съответната трета страна от приложение II в приложение I.

8. Когато Комисията е представила законодателно предложение съгласно параграф 7, тя може да удължи срока на действие на акта за изпълнение, приет съгласно параграф 6, буква а) от настоящия член, за срок не по-дълъг от 12 месеца. Решението за удължаване на срока на действие на акта за изпълнение се приема в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 11, параграф 2.

Член 9

1. До 10 януари 2018 г. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад за оценка на ефективността на механизма за реципрочност, предвиден в член 7 и при необходимост представя законодателно предложение за изменение на настоящия регламент. Европейският парламент и Съветът се произнасят по предложението в съответствие с обикновената законодателна процедура.

2. До 29 март 2021 г. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад за оценка на ефективността на механизма за спиране, предвиден в член 8, и при необходимост представя законодателно предложение за изменение на настоящия регламент. Европейският парламент и Съветът се произнасят по предложението в съответствие с обикновената законодателна процедура.

Член 10

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.
2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 7, буква е), се предоставя на Комисията за срок от пет години, считано от 9 януари 2014 г. Комисията изготвя доклад относно делегирането на правомощия не по-късно от девет месеца преди изтичането на петгодишния срок. Делегирането на правомощия се продължава мълчаливо за срокове с еднаква продължителност, освен ако Европейският парламент или Съветът не възразят срещу подобно продължаване не по-късно от три месеца преди изтичането на всеки срок.
3. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 8, параграф 6, буква б), се предоставя на Комисията за срок от пет години, считано от 28 март 2017 г. Комисията изготвя доклад относно делегирането на правомощия не по-късно от девет месеца преди изтичането на петгодишния срок. Делегирането на правомощия се продължава мълчаливо за срокове с еднаква продължителност, освен ако Европейският парламент или Съветът не възразят срещу подобно продължаване не по-късно от три месеца преди изтичането на всеки срок.
4. Делегирането на правомощия, посочено в член 7, буква е) и в член 8, параграф 6, буква б), може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. Оттеглянето поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна дата, посочена в решението. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.
5. Преди приемането на делегиран акт Комисията се консултира с експерти, определени от всяка държава членка, в съответствие с принципите, залегнали в Междунституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество.
6. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и на Съвета.
7. Делегиран акт, приет съгласно член 7, буква е), влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от четири месеца след нотифицирането на акта на Европейския парламент и на Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.
8. Делегиран акт, приет съгласно член 8, параграф 6, буква б), влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от два месеца след нотифицирането на същия акт на Европейския парламент и Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения.

Член 11

1. Комисията се подпомага от комитет. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.
2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.
3. Когато комитетът не даде становище, Комисията не приема проекта на акт за изпълнение и се прилага член 5, параграф 4, трета алинея от Регламент (ЕС) № 182/2011.

Член 12

1. Държавите членки уведомяват останалите държави членки и Комисията относно мерките, които са предприели съгласно член 6 в срок от пет работни дни от приемането на тези мерки.
2. Комисията публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* информацията за мерките, които са съобщени съгласно параграф 1.

Член 13

Настоящият регламент не засяга правомощията на държавите членки по отношение на признаването на държави и териториални единици и на паспорти, документи за пътуване и документи за самоличност, издавани от техните власти.

Член 14

Регламент (ЕО) № 539/2001 се отменя.

Позоваванията на отменения регламент се считат за позовавания на настоящия регламент и се четат съгласно таблицата на съответствието в приложение IV.

Член 15

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко в държавите членки в съответствие с Договорите.

Съставено в Страсбург на 14 ноември 2018 година.

За Европейския парламент

Председател

A. TAJANI

За Съвета

Председател

K. EDTSTADLER

ПРИЛОЖЕНИЕ I

СПИСЪК НА ТРЕТИТЕ СТРАНИ, ЧИИТО ГРАЖДАНИ ТРЯБВА ДА ПРИТЕЖАВАТ ВИЗА ПРИ ПРЕМИНАВАНЕТО НА ВЪНШНИТЕ ГРАНИЦИ НА ДЪРЖАВИТЕ ЧЛЕНКИ

1. ДЪРЖАВИ

Афганистан

Армения

Ангола

Азербайджан

Бангладеш

Буркина Фасо

Бахрейн

Бурунди

Бенин

Боливия

Бутан

Ботсуана

Беларус

Белиз

Демократична република Конго

Централноафриканска република

Конго

Кот д'Ивоар

Камерун

Китай

Куба

Кабо Верде

Джибути

Доминиканска република

Алжир

Еквадор

Египет

Еритрея

Есватини

Етиопия

Фиджи

Габон

Гана

Гамбия

Гвинея

Екваториална Гвинея

Гвинея Бисау
Гвиана
Хаити
Индонезия
Индия
Ирак
Иран
Ямайка
Йордания
Кения
Киргизстан
Камбоджа
Коморски острови
Северна Корея
Кувейт
Казахстан
Лаос
Ливан
Шри Ланка
Либерия
Лесото
Либия
Мароко
Мадагаскар
Мали
Мианмар/Бирма
Монголия
Мавритания
Малдивски острови
Малави
Мозамбик
Намибия
Нигер
Нигерия
Непал
Оман
Папуа-Нова Гвинея
Филипини
Пакистан
Катар
Русия
Руанда

Саудитска Арабия
Судан
Сиера Леоне
Сенегал
Сомалия
Суринам
Южен Судан
Сао Томе и Принсипи
Сирия
Чад
Того
Тайланд
Таджикистан
Туркменистан
Тунис
Турция
Танзания
Уганда
Узбекистан
Виетнам
Йемен
Южна Африка
Замбия
Зимбабве

2. ОБРАЗОВАНИЯ И ТЕРИТОРИАЛНИ ВЛАСТИ, КОИТО НЕ СА ПРИЗНАТИ ЗА ДЪРЖАВИ ОТ ПОНЕ ЕДНА ДЪРЖАВА ЧЛЕНКА

- Косово, както е определено с Резолюция 1244 на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации от 10 юни 1999 г.
 - Палестинска власт
-

ПРИЛОЖЕНИЕ II

СПИСКЪТ НА ТРЕТИТЕ СТРАНИ, ЧИИТО ГРАЖДАНИ СА ОСВОБОДЕНИ ОТ ИЗИСКВАНЕТО ДА ПРИТЕЖАВАТ ВИЗА ПРИ ПРЕМИНАВАНЕ НА ВЪНШНИТЕ ГРАНИЦИ НА ДЪРЖАВИТЕ ЧЛЕНКИ ПРИ ПРЕСТОЙ ОТ НЕ ПОВЕЧЕ ОТ 90 ДНИ В РАМКИТЕ НА ВСЕКИ 180-ДНЕВЕН ПРЕСТОЙ

1. ДЪРЖАВИ

бивша югославска република Македония ⁽¹⁾

Андора

Обединени арабски емирства ⁽²⁾

Антигуа и Барбуда

Албания ⁽¹⁾

Аржентина

Австралия

Босна и Херцеговина ⁽¹⁾

Барбадос

Бруней

Бразилия

Бахамски острови

Канада

Чили

Колумбия

Коста Рика

Доминика ⁽²⁾

Микронезия ⁽²⁾

Гренада ⁽²⁾

Грузия ⁽³⁾

Гватемала

Хундурас

Израел

Япония

Кирибати ⁽²⁾

Сейнт Китс и Невис

Южна Корея

Сейнт Лусия ⁽²⁾

⁽¹⁾ Освобождаването от изискване за виза се прилага само за притежателите на биометрични паспорти.

⁽²⁾ Освобождаването от изискването за виза ще се прилага от датата на влизане в сила на споразумение за освобождаване от изискване за виза, което предстои да бъде сключено с Европейския съюз.

⁽³⁾ Освобождаването от изискване за виза се прилага само за притежателите на биометрични паспорти, издадени от Грузия в съответствие със стандартите на Международната организация за гражданско въздухоплаване (ИКАО).

Монако

Молдова ⁽¹⁾

Черна гора ⁽²⁾

Маршалови острови ⁽³⁾

Мавриций

Мексико

Малайзия

Никарагуа

Науру ⁽³⁾

Нова Зеландия

Панама

Перу ⁽³⁾

Палау ⁽³⁾

Парагвай

Сърбия (с изключение на притежателите на сръбски паспорти, издадени от сръбския координационен отдел (на сръбски: *Koordinaciona pravna*) ⁽²⁾)

Соломонови острови

Сейшелски острови

Сингапур

Сан Марино

Ел Салвадор

Източен Тимор ⁽³⁾

Тонга ⁽³⁾

Тринидад и Тобаго

Тувалу ⁽³⁾

Украйна ⁽⁴⁾

Съединени американски щати

Уругвай

Светия престол

Сейнт Винсът и Гренадини ⁽³⁾

Венецуела

Вануату ⁽³⁾

Самоа

⁽¹⁾ Освобожданието от изискването за притежаване на виза е ограничено до притежателите на биометрични паспорти, издадени от Молдова в съответствие със стандартите на Международната организация за гражданско въздухоплаване (ИКАО).

⁽²⁾ Освобожданието от изискване за виза се прилага само за притежателите на биометрични паспорти.

⁽³⁾ Премахването на визите се прилага само за притежателите на биометрични паспорти, издадени от Украйна в съответствие със стандартите на Международната организация за гражданско въздухоплаване (ИКАО).

⁽⁴⁾ Освобожданието от изискване за виза ще се прилага от датата на влизане в сила на споразумение за освобождаване от изискване за визи, което предстои да бъде сключено с Европейския съюз.

2. СПЕЦИАЛНИ АДМИНИСТРАТИВНИ РАЙОНИ (САР) НА КИТАЙСКАТА НАРОДНА РЕПУБЛИКА
 - Хонконг САР ⁽¹⁾
 - Макао САР ⁽²⁾
3. БРИТАНСКИ ГРАЖДАНИ, КОИТО ЗА ЦЕЛИТЕ НА ПРАВОТО НА СЪЮЗА НЕ СА ГРАЖДАНИ НА ОБЕДИНЕНОТО КРАЛСТВО ВЕЛИКОБРИТАНИЯ И СЕВЕРНА ИРЛАНДИЯ
 - Британски граждани (отвъдморски територии)
 - Граждани на Британски отвъдморски територии (ВОТС)
 - Британски отвъдморски граждани (ВОС)
 - Британски защитени лица (ВРР)
 - Британски поданици (BS)
4. ОБРАЗОВАНИЯ И ТЕРИТОРИАЛНИ ВЛАСТИ, КОИТО НЕ СА ПРИЗНАТИ ЗА ДЪРЖАВИ ОТ ПОНЕ ЕДНА ДЪРЖАВА ЧЛЕНКА
 - Тайван ⁽³⁾

⁽¹⁾ Освобождането от изискване за виза се прилага само спрямо притежателя на паспорт от „Специален административен район Хонконг“ („Hong Kong Special Administrative Region“).

⁽²⁾ Освобождането от изискване за виза се прилага само спрямо титуляри на паспорт от „Специален административен район Макао“ („Região Administrativa Especial de Macau“).

⁽³⁾ Освобождането от изискването за виза се прилага само за притежатели на паспорти, издадени от Тайван, които съдържат номер на лична карта.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

ОТМЕНЕНИЯТ РЕГЛАМЕНТ И СПИСЪК НА НЕГОВИТЕ ПОСЛЕДОВАТЕЛНИ ИЗМЕНЕНИЯ

Регламент (ЕО) № 539/2001 на Съвета
(ОВ L 81, 21.3.2001 г., стр. 1)

Регламент (ЕО) № 2414/2001 на Съвета
(ОВ L 327, 12.12.2001 г., стр. 1)

Регламент (ЕО) № 453/2003 на Съвета
(ОВ L 69, 13.3.2003 г., стр. 10)

Акт за присъединяване от 2003 г., Приложение II, точка 18,
параграф Б

Регламент (ЕО) № 851/2005 на Съвета
(ОВ L 141, 4.6.2005 г., стр. 3)

Регламент (ЕО) № 1791/2006 на Съвета
(ОВ L 363, 20.12.2006 г., стр. 1)

Единствено единадесето тире от член 1, параграф 1 по отношение на Регламент (ЕО) № 539/2001, и точка 11(Б)(3) от приложението

Регламент (ЕО) № 1932/2006 на Съвета
(ОВ L 405, 30.12.2006 г., стр. 23)

Регламент (ЕО) № 1244/2009 на Съвета
(ОВ L 336, 18.12.2009 г., стр. 1)

Регламент (ЕС) № 1091/2010 на Европейския парламент и на
Съвета
(ОВ L 329, 14.12.2010 г., стр. 1)

Регламент (ЕС) № 1211/2010 на Европейския парламент и на
Съвета
(ОВ L 339, 22.12.2010 г., стр. 6)

Регламент (ЕС) № 517/2013 на Съвета
(ОВ L 158, 10.6.2013 г., стр. 1)

Единствено от член 1, параграф 1, буква к), четвърто тире, и точка 13(Б)(2) от приложението

Регламент (ЕС) № 610/2013 на Европейския парламент и на
Съвета
(ОВ L 182, 29.6.2013 г., стр. 1)

Единствено член 4

Регламент (ЕС) № 1289/2013 на Европейския парламент и на
Съвета
(ОВ L 347, 20.12.2013 г., стр. 74)

Регламент (ЕС) № 259/2014 на Европейския парламент и на
Съвета
(ОВ L 105, 8.4.2014 г., стр. 9)

Регламент (ЕС) № 509/2014 на Европейския парламент и на
Съвета
(ОВ L 149, 20.5.2014 г., стр. 67)

Регламент (ЕС) 2017/371 на Европейския парламент и на Съвета
(ОВ L 61, 8.3.2017 г., стр. 1)

Регламент (ЕС) 2017/372 на Европейския парламент и на Съвета
(ОВ L 61, 8.3.2017 г., стр. 7)

Регламент (ЕС) 2017/850 на Европейския парламент и на Съвета
(ОВ L 133, 22.5.2017 г., стр. 1)

—

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

ТАБЛИЦА НА СЪОТВЕТСТИЕТО

Регламент (ЕО) № 539/2001	Настоящият регламент
Член -1	Член 1
Член 1, параграф 1, първа алинея	Член 3, параграф 1
Член 1, параграф 1, втора алинея	Член 3, параграф 2
Член 1, параграф 2, първа алинея	Член 4, параграф 1
Член 1, параграф 2, втора алинея, уводни думи	Член 4, параграф 2, уводни думи
Член 1, параграф 2, втора алинея, първо тире	Член 4, параграф 2, буква а)
Член 1, параграф 2, втора алинея, второ тире	Член 4, параграф 2, буква б)
Член 1, параграф 2, втора алинея, трето тире	Член 4, параграф 2, буква в)
Член 1, параграф 3	Член 5
Член 1, параграф 4	Член 7
Член 1а, параграфи 1 и 2	Член 8, параграфи 1 и 2
Член 1а, параграф 2а	Член 8, параграф 3
Член 1а, параграф 2б	Член 8, параграф 4
Член 1а, параграф 3	Член 8, параграф 5
Член 1а, параграф 4	Член 8, параграф 6
Член 1а, параграф 5	Член 8, параграф 7
Член 1а, параграф 6	Член 8, параграф 8
Член 1б	Член 9, параграф 1
Член 1в	Член 9, параграф 2
Член 2	Член 2
Член 4	Член 6
Член 4а	Член 11
Член 4б, параграфи 1 и 2	Член 10, параграфи 1 и 2
Член 4б, параграф 2а	Член 10, параграф 3
Член 4б, параграф 3	Член 10, параграф 4
Член 4б, параграф 3а)	Член 10, параграф 5
Член 4б, параграф 4	Член 10, параграф 6
Член 4б, параграф 5	Член 10, параграф 7
Член 4б, параграф 6	Член 10, параграф 8
Член 5	Член 12
Член 6	Член 13
Член 7	Член 14
Член 8	Член 15
Приложение I	Приложение I
Приложение II	Приложение II
—	Приложение III
—	Приложение IV

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2018/1807 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА**от 14 ноември 2018 година****относно рамка за свободното движение на нелични данни в Европейския съюз****(текст от значение за ЕИП)**

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 114 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

след консултация с Комитета на регионите,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽²⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Цифровизацията на икономиката се ускорява. Информационните и комуникационните технологии вече не са отделен сектор, а представляват основата на всички модерни иновативни икономически системи и общества. Електронните данни са в центъра на тези системи и могат да генерират висока стойност при анализи или в комбинация с услуги и продукти. В същото време бързото развитие на основаната на данни икономика и нововъзникващите технологии, като например изкуственият интелект, продуктите и услугите, свързани с „интернет на предметите“, автономните системи и 5G, водят до възникването на нови правни проблеми, свързани с въпросите относно достъпа до данни и тяхната повторна употреба, отговорността, етичното измерение и солидарността. Следва да се обърща внимание на работата върху проблемите, свързани с отговорността, по-специално чрез прилагането на кодекси за саморегулиране и други най-добри практики, като се отчитат препоръките, решенията и действията, предприемани без човешка намеса по цялата верига на създаване на стойност, при обработването на данните. Тази работа би могла да включва също и подходящи механизми за определяне на отговорността, за прехвърляне на отговорност между сътрудническите си служби, за застраховане и за одитиране.
- (2) Веригите на стойността на данните са изградени на основата на различни дейности: създаване и събиране на данни; обобщаване и организиране на данни; обработване на данни; анализ, маркетинг и разпространение на данни; използване и повторно използване на данни. Ефективното и ефикасното функциониране на обработването на данни е в основата на всяка верига на стойност на данните. Ефективното и ефикасното функциониране на обработването на данни и развитието на основаната на данни икономика в Съюза обаче са затруднени, по-специално от два типа пречки пред мобилността на данните и пред вътрешния пазар: изискванията за локализиране на данни, установени от органите на държавите членки и практиките на създаване на зависимост от конкретен доставчик на услуги в частния сектор.
- (3) Свободата на установяване и свободата на предоставяне на услуги съгласно Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) се прилагат към услугите за обработване на данни. Предоставянето на тези услуги обаче се затруднява или понякога осуетява от определени национални, регионални или местни изисквания за локализиране на данни в определена територия.
- (4) Подобни пречки за свободното движение на услугите за обработване на данни и за упражняването на правото на установяване на доставчиците на услуги произтичат от изисквания в правото на държавите членки за локализиране на данни в определен географски район или територия за целите на обработването им. Други правила или административни практики постигат равностойно въздействие чрез налагането на конкретни изисквания, които затрудняват обработването на данни извън конкретен географски район или територия в Съюза, като например изисквания за използване на технологични съоръжения, които са сертифицирани или одобрени в определена държава членка. Правната несигурност относно степента на законност на различните изисквания за локализиране на данни допълнително ограничава избора, предоставен на участниците на пазара и на обществения сектор във връзка с местоположението на обработването на данните. Настоящият регламент по никакъв начин не ограничава свободата на предприятията да сключват договори, определящи къде да се локализируют данни. Настоящият регламент цели единствено да защитава тази свобода, като гарантира, че договореното местоположение на данните може да бъде навсякъде в рамките на Съюза.

⁽¹⁾ ОВ С 227, 28.6.2018 г., стр. 78.

⁽²⁾ Позиция на Европейския парламент от 4 октомври 2018 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 6 ноември 2018 г.

- (5) Същевременно мобилността на данните в Съюза се възпрепятства и от частни ограничения: правни, договорни или технически проблеми затрудняват или пречат на ползвателите на услуги за обработване на данни да пренасят данните си от един доставчик на услуги към друг или обратно към собствените си информационни системи, включително при прекратяване на договора им с доставчик на услуги.
- (6) Комбинацията от тези пречки води до липса на конкуренция между доставчиците на облачни услуги в Съюза, до различни практики на създаване на зависимост от конкретен доставчик на услуги и до сериозна липса на мобилност на данните. Също така политиките на локализиране на данни засегнаха негативно способността на дружествата за изследователска и развойна дейност да подпомагат сътрудничеството между предприятия, университети и други научноизследователски организации с цел стимулиране на иновациите.
- (7) От съображения за правна сигурност и поради необходимостта от еднакви условия на конкуренция в Съюза наличието на единен набор от правила за всички участници на пазара е ключов елемент за функционирането на вътрешния пазар. Следователно, за да се отстранят пречките пред търговията и нарушенията на конкуренцията в резултат на различията между националните правни уредби, както и за да се предотврати появата на нови възможни пречки пред търговията и съществени нарушения на конкуренцията, е необходимо да се приемат единни правила, приложими във всички държави членки.
- (8) Правната рамка относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно зачитането на неприкосновеността на личния живот и защитата на личните данни в електронните съобщения и особено Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾, и директиви (ЕС) 2016/680 ⁽²⁾ и 2002/58/ЕО ⁽³⁾ на Европейския парламент и на Съвета, не са засегнати от настоящия регламент.
- (9) Развиващият се „интернет на предметите“, изкуственият интелект и машинното учене са основни източници на нелични данни, например в резултат на тяхното използване в автоматизирани производствени процеси в промишлеността. Конкретни примери за нелични данни включват агрегирани и анонимизирани набори от данни, използвани за анализ на големи информационни масиви, данни за прецизно земеделие, които могат да помогнат за наблюдение и оптимизиране на употребата на пестициди и вода, или данни относно нуждите от поддръжка на промишлени машини. Ако напредъкът в технологичното развитие направи възможно превръщането на анонимизираните данни в лични данни, тези данни трябва да се третират като лични данни и Регламент (ЕС) 2016/679 трябва да се прилага съответно.
- (10) Съгласно Регламент (ЕС) 2016/679 държавите членки не могат нито да ограничават, нито да забраняват свободното движение на лични данни в Съюза по причини, свързани със защитата на физическите лица по отношение на обработването на лични данни. Настоящият регламент установява същия принцип на свободно движение на нелични данни в Съюза, освен когато ограничението или забраната са оправдани от съображения за обществената сигурност. Регламент (ЕС) 2016/679 и настоящият регламент осигуряват съгласуван набор от правила, които дават възможност за свободното движение на различни видове данни. Освен това настоящият регламент не налага задължение за отделно съхраняване на различните видове данни.
- (11) За да се създаде рамка за свободното движение на нелични данни в Съюза и да се изгради база за развитието на основаната на данни икономика и за повишаването на конкурентоспособността на промишлеността на Съюза, е необходимо да се създаде ясна, цялостна и предсказуема правна рамка за обработването на данни, различни от личните данни, във вътрешния пазар. Прилагането на основан на принципи подход, предвиждащ сътрудничество между държавите членки, както и саморегулиране, следва да гарантира, че рамката е достатъчно гъвкава, за да може да взема предвид променящите се нужди на ползвателите, доставчиците на услуги и националните органи в Съюза. За да се избегне рискът от припокриване със съществуващи механизми, като при това се избегне създаването на по-голяма тежест както за държавите членки, така и за предприятията, следва да не се установяват подробни технически правила.
- (12) Настоящият регламент следва да не засяга обработването на данни, доколкото то се извършва като част от дейности, попадащи извън обхвата на правото на Съюза. По-специално, следва да се припомни, че в съответствие с член 4 от Договора за Европейския съюз (ДЕС) националната сигурност е отговорност изцяло на отделните държави членки.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 1).

⁽²⁾ Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 89).

⁽³⁾ Директива 2002/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 юли 2002 г. относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации), (ОВ L 201, 31.7.2002 г., стр. 37).

- (13) Свободното движение на данни в рамките на Съюза ще играе важна роля за постигането на основан на данните растеж и иновации. Заедно с бизнеса и потребителите, публичните органи и публичноправните организации на държавите членки също ще извлекат ползи от по-голямата свобода на избор по отношение на доставчиците на основани на данни услуги, от по-конкурентните цени и от по-ефикасното предоставяне на услуги на гражданите. Като се има предвид огромното количество данни, с които публичните органи и публичноправните организации работят, от първостепенно значение е те да дадат добър пример като въведат услуги за обработване на данни и да се въздържат от поставянето на ограничения по отношение на локализирането на данни, когато използват услуги за обработване на данни. Следователно публичните органи и публичноправните организации следва да бъдат обхванати от настоящия регламент. В това отношение принципът на свободно движение на нелични данни, предвиден в настоящия регламент, следва да се прилага също и за общи и последователни административни практики и за други изисквания за локализиране на данни в областта на обществените поръчки, без да се засяга Директива 2014/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾.
- (14) Както е в случая с Директива 2014/24/ЕС, настоящият регламент не засяга законовите, подзаконовите и административните разпоредби, които са свързани с вътрешната организация на държавите членки и които разпределят на публичните органи и публичноправните организации, правомощия и отговорности за обработването на данни, без заплащане на договорни възнаграждения на частни лица, както и законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки, които осигуряват изпълнението на тези правомощия и отговорности. Въпреки че публичните органи и публичноправните организации, се насърчават да вземат предвид икономическите и други ползи от възлагането на изпълнението на външни доставчици на услуги, те могат да имат основателни причини да изберат самопредоставяне на услуги или вътрешно предоставяне на услуги. Следователно настоящият регламент не задължава по никакъв начин държавите членки да сключват външни договори или да възлагат на външни изпълнители предоставянето на услуги, които те желаят да предоставят сами или да организират предоставянето им по начин, различен от обществените поръчки.
- (15) Настоящият регламент следва да се прилага по отношение на физическите и юридическите лица, които предоставят услуги за обработване на данни на ползватели, които пребивават или са установени в Съюза, включително такива доставчици на услуги за обработване на данни, които предоставят услуги за обработване на данни в Съюза, без да са установени в Съюза. Поради това настоящият регламент следва да не се прилага за услуги за обработване на данни, които се извършват извън Съюза, и за изисквания за локализиране, свързани с такива данни.
- (16) Настоящият регламент не съдържа правила относно определянето на приложимото право по търговски въпроси и следователно не засяга Регламент (ЕО) № 593/2008 на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾. По-специално, доколкото приложимото към договора право не е било избрано в съответствие с посочения Регламент, договърът за предоставяне на услуги по принцип се урежда от правото на държавата, в която е обичайното пребиваване на доставчика на услуги.
- (17) Настоящият регламент следва да се прилага при обработването на данни в най-широкия смисъл, което включва използването на всички видове информационни системи, независимо дали те се намират в помещението на ползвателя или изпълнението е възложено на доставчик на услуги. Настоящият регламент следва да обхваща обработването на данни с различни нива на интензитет, от тяхното съхранение („инфраструктура като услуга“ — IaaS), до обработването на данни на платформи („платформа като услуга“ — PaaS) или в приложения („софтуер като услуга“ — SaaS).
- (18) Изискванията за локализиране на данни представляват явна пречка пред свободното предоставяне на услуги за обработване на данни в целия Съюз и пред вътрешния пазар. Поради това те следва да бъдат забранени, освен когато са оправдани от съображения за обществена сигурност, както е предвидено в правото на Съюза, особено по смисъла на член 52 от ДФЕС, и удовлетворяват принципа на пропорционалност, уреден в член 5 от ДЕС. За да бъде приложен принципът на свободно трансгранично движение на нелични данни, за да се гарантира бързото отстраняване на съществуващите изисквания за локализиране на данни и да се даде възможност за обработване на данни на множество местоположения в Съюза поради оперативни съображения, и тъй като настоящият регламент предвижда мерки, които гарантират наличието на данни за целите на регулаторния контрол, държавите членки следва да могат да се позовават само на съображения за обществената сигурност като основание за налагане на изисквания за локализиране на данни.
- (19) Концепцията за „обществена сигурност“ по смисъла на член 52 от ДФЕС и съгласно тълкуването на тази концепция от Съда обхваща както вътрешната, така и външната сигурност на дадена държава членка, както и въпросите, свързани с обществената безопасност, по-специално, за да се улесни разследването, разкриването и наказателното преследване на престъпления. Тази концепция предполага наличието на действителна и достатъчно сериозна заплаха, която засяга някой от основните интереси на обществото, като заплаха за функционирането на институции и на основни обществени услуги и заплаха за оцеляването на населението, както и риск от сериозно смущаване на външните отношения или на мирното съществуване на народите или риск, свързан с военните интереси. В съответствие с принципа на пропорционалност изискванията за локализиране на данните, които са оправдани от съображения, свързани с обществената сигурност, следва да бъдат подходящи за постигане на преследваната цел и следва да не надхвърлят необходимото за постигането на тази цел.

⁽¹⁾ Директива 2014/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 г. за обществените поръчки и за отмяна на Директива 2004/18/ЕО (ОВ L 94, 28.3.2014 г., стр. 65).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 593/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 2008 г. относно приложимото право към договорни задължения (Рим I) (ОВ L 177, 4.7.2008 г., стр. 6).

- (20) За да се осигури ефективното прилагане на принципа на свободното трансгранично движение на лични данни и да се предотврати възникването на нови пречки за доброто функциониране на вътрешния пазар, държавите членки следва да съобщават незабавно на Комисията за всеки проект на акт, който въвежда ново изискване за локализиране на данни или изменя съществуващи изисквания за локализиране. Тези проекти на актове следва да бъдат представяни и оценявани в съответствие с Директива (ЕС) 2015/1535 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾.
- (21) Освен това, за да се премахнат евентуални съществуващи пречки, по време на преходен период от 24 месеца от датата на прилагане на настоящия регламент, държавите членки следва да извършат преглед на действащите закони, подзаконови или административни разпоредби, с които се установяват изисквания за локализиране на данни и да съобщят на Комисията кои изисквания за локализиране на данни считат за съответстващи на настоящия регламент, като представят обосновка за тях. Това следва да позволи на Комисията да прецени съответствието на всички останали изисквания за локализиране на данни. Комисията следва да може, когато е уместно, да отправя коментари до въпросната държава членка. Тези коментари могат да включват препоръка за изменение или отмяна на изискването за локализиране на данни.
- (22) Запълненията за съобщаване на Комисията за съществуващи изисквания за локализиране на данни и на проектите на актове, установени с настоящия регламент, следва да се прилагат за регулаторните изисквания за локализиране на данни и за проектите на актове от общ характер, а не за решения, адресирани до конкретно физическо или юридическо лице.
- (23) За да се гарантира прозрачността на изискванията за локализиране на данните в държавите членки, установени в закона, подзаконова или административна разпоредба от общ характер за физически и юридически лица, като например доставчици на услуги и ползватели на услуги за обработване на данни, държавите членки следва да публикуват информация относно тези изисквания на национална единна информационна точка онлайн и редовно да актуализират тази информация. Като алтернатива, държавите членки следва да предоставят актуализирана информация относно тези изисквания на централна информационна точка, създадена съгласно друг акт на Съюза. За да бъдат надлежно информирани физическите и юридическите лица за изискванията за локализиране на данни в Съюза, държавите членки следва да съобщават на Комисията адресите на тези единни информационни точки. Комисията следва да публикува тази информация на своя собствен уебсайт, заедно с редовно актуализиран консолидиран списък на всички изисквания за локализиране на данните, които са в сила в държавите членки, включително обобщена информация относно тези изисквания.
- (24) Изискванията за локализиране на данни често са мотивирани от липса на доверие в трансграничното обработване на данни, произтичаща от предположението, че данните няма да са на разположение за целите на компетентните органи на държавите членки, например при инспекция или одит с цел регулаторен контрол или надзор. Тази липса на доверие не може да бъде преодоляна единствено чрез обявяването за нищожни на договорните условия, които забраняват законния достъп до данни на компетентните органи за изпълнението на техните служебни задължения. Поради това настоящият регламент следва категорично да предвижда, че с него не се засягат правомощията на компетентните органи да изискват или получават достъп до данни в съответствие с правото на Съюза или националното право, и че на компетентните органи не може да бъде отказан достъп до данни на основание, че данните се обработват в друга държава членка. Компетентните органи могат да налагат функционални изисквания за подпомагане на достъпа до данни, като например изискване описанията на системата да бъдат съхранявани в съответната държава членка.
- (25) Физическите или юридически лица, които са задължени да предоставят данни на компетентните органи, могат да изпълнят тези свои задължения като предоставят и гарантират на компетентните органи ефективен и навременен електронен достъп до данните, независимо от държавата членка, на чиято територия се обработват тези данни. Такъв достъп може да бъде осигурен чрез конкретни условия в договори между физическото или юридическо лице, задължено да предоставя достъп, и доставчика на услуга.
- (26) Когато дадено физическо или юридическо лице е задължено да предоставя данни и не изпълни това задължение, компетентният орган следва да може да потърси съдействие от компетентните органи на други държави членки. В такива случаи компетентните органи следва да използват конкретни инструменти за сътрудничество, предвидени в правото на Съюза или международни споразумения, в зависимост от предмета във всеки отделен случай, например полицейско сътрудничество, гражданско или наказателно право, или съответно административни въпроси, Рамково

⁽¹⁾ Директива (ЕС) 2015/1535 на Европейския парламент и на Съвета от 9 септември 2015 г. установяваща процедура за предоставянето на информация в сферата на техническите регламенти и правила относно услугите на информационното общество (ОВ L 241, 17.9.2015 г., стр. 1).

решение 2006/960/ПВР на Съвета ⁽¹⁾, Директива 2014/41/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾, Конвенцията на Съвета на Европа за престъпленията в кибернетичното пространство ⁽³⁾, Регламент (ЕО) № 1206/2001 на Съвета ⁽⁴⁾, Директива 2006/112/ЕО ⁽⁵⁾ и Регламент (ЕС) № 904/2010 на Съвета ⁽⁶⁾. При липсата на такива специфични механизми за сътрудничество компетентните органи следва да си сътрудничат с оглед осигуряването на търсеня достъп до данни чрез определени единни звена за контакт.

- (27) Когато искането за съдействие предполага получаване на достъп до всички помещения на физическо или юридическо лице, включително всякакво оборудване и всякакви средства за обработване на данни от страна на запитания орган, този достъп се осъществява в съответствие с правото на Съюза или с националното процесуалното право, включително евентуални изисквания за получаване на предварително съдебно разрешение.
- (28) Настоящият регламент не следва да позволява на ползвателите да се опитват да избягват прилагането на националното право. Поради това следва да бъде предвидено налагането от страна на държавите членки на ефективни, пропорционални и възпиращи санкции за ползвателите, които възпрепятстват компетентните органи да получават достъп до техните данни, необходими за изпълнението на официалните задължения на компетентните органи съгласно правото на Съюза и националното право. В спешни случаи, когато ползвател злоупотребява с това право, държавите членки следва да могат да налагат стриктно пропорционални временни мерки. Всички временни мерки, които изискват повторно локализиране на данни за срок, по-дълъг от 180 дни след повторното локализиране, биха се отклонили от принципа за свободно движение на данни за значителен период от време и поради това следва да бъдат съобщавани на Комисията за преценка на тяхната съвместимост с правото на Съюза.
- (29) Възможността за безпрепятствено пренасяне на данни е ключов фактор за улесняване на избора на ползвателите и за ефективната конкуренция на пазарите на услуги за обработване на данни. Реалните или предполагаемите затруднения за трансгранично пренасяне на данни също така подкопават доверието на професионалните ползватели при приемането на трансгранични оферти, а оттам и доверието им във вътрешния пазар. Докато индивидуалните потребители могат да се възползват от действащото право на Съюза, то не улеснява възможността за смяна на доставчиците на услуги за тези ползватели, които упражняват стопанска или професионална дейност. Съгласуваността на техническите изисквания в целия Съюз, било то във връзка с техническата хармонизация, взаимното признаване или доброволното хармонизиране, допринася също за изграждането на конкурентен вътрешен пазар на услугите за обработване на данни.
- (30) За да се възползват напълно от конкурентната среда, професионалните ползватели следва да са в състояние да правят информиран избор и да сравняват лесно отделните компоненти на различните услуги за обработване на данни, предлагани на вътрешния пазар, включително и по отношение на договорните условия за пренасяне на данни при прекратяването на договор. С цел изравняване с иновационния потенциал на пазара и отчитане на опита и експертните знания на доставчиците на услуги и професионалните ползватели на услуги за обработване на данни, подробната информация и оперативните изисквания за пренасянето на данни следва да бъдат определени от участниците на пазара чрез саморегулиране, насърчавано, подпомагано и наблюдавано от Комисията, под формата на кодекси за поведение на равнището на Съюза, които може да включват примерни договорни условия.
- (31) За да бъдат ефективни и да улесняват смяната на доставчиците на услуги и пренасянето на данни, тези кодекси за поведение следва да бъдат подробни и да обхващат най-малко основните аспекти, които са важни при процеса на пренасяне на данни, като например начина на създаване и местоположението на резервните копия на данните, наличните формати и помощни средства, изискваната ИТ конфигурация и минималната ширина на честотната лента за мрежата, времето, необходимо преди започване на процеса по пренасяне на данни и времето, през което данните ще останат на разположение за пренасяне, както и гаранциите за достъп до данните в случай на несъстоятелност на доставчика на услуги. Кодексите за поведение следва също така да посочват ясно, че зависимостта от конкретен доставчик не е приемлива стопанска практика, да предвиждат повишаващи доверието технологии и да бъдат актуализирани редовно, за да не се изостава от развитието на технологиите. Комисията следва да гарантира, че по време на целия процес се провеждат консултации с всички заинтересовани страни, включително спруженията на малки и средни предприятия (МСП) и стартиращи предприятия, ползватели и доставчици на облачни услуги. Комисията следва да извърши оценка на разработването и на ефективността на прилагането на тези кодекси за поведение.

⁽¹⁾ Рамково решение 2006/960/ПВР на Съвета от 18 декември 2006 г. за опростяване обмена на информация и сведения между правопримлагащите органи на държавите — членки на Европейския съюз (ОВ L 386, 29.12.2006 г., стр. 89).

⁽²⁾ Директива 2014/41/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 г. относно Европейска заповед за разследване по наказателноправни въпроси (ОВ L 130, 1.5.2014 г., стр. 1).

⁽³⁾ Конвенция за престъпленията в кибернетичното пространство на Съвета на Европа, CETS № 185.

⁽⁴⁾ Регламент (ЕО) № 1206/2001 на Съвета от 28 май 2001 г. относно сътрудничеството между съдилища на държавите членки при събирането на доказателства по граждански или търговски дела (ОВ L 174, 27.6.2001 г., стр. 1).

⁽⁵⁾ Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 11.12.2006 г., стр. 1).

⁽⁶⁾ Регламент (ЕС) № 904/2010 на Съвета от 7 октомври 2010 г. относно административното сътрудничество и борбата с измамите в областта на данъка върху добавената стойност (ОВ L 268, 12.10.2010 г., стр. 1).

- (32) Когато компетентен орган в дадена държава членка поиска съдействие от друга държава членка, за да получи достъп до данни съгласно настоящия регламент, той следва да внесе чрез определено единно звено за контакт надлежно обосновано искане до определеното единно звено за контакт на тази държава членка, което следва да включва писмено обяснение относно причините, както и правните основания за искане на достъп до данни. Единното звено за контакт, определено от държавата членка, от която е поискано съдействие, следва да осигури препращането на искането до съответния компетентен орган в запитаната държава членка. За да осигури ефективно сътрудничество, органът, на когото е предадено искането, следва незабавно да окаже съдействие в отговор на дадено искане или да предостави информация за трудностите при изпълнението на такова искане или за мотивите си за отказ.
- (33) Повишаването на доверието в сигурността на трансграничното обработване на данни следва да намали склонността на участниците на пазара и на обществения сектор да използват локализирането на данни като метод за постигане на сигурността на данните. То следва да също да подобри и правната сигурност за дружествата относно спазването на приложимите изисквания за сигурност, когато те възлагат изпълнението на своите дейности по обработване на данни на доставчици на услуги, включително на доставчици на услуги в други държави членки.
- (34) Всички изисквания за сигурност, свързани с обработване на данни, които се прилагат обосновано и пропорционално на основата на правото на Съюза или националното право и в съответствие с правото на Съюза в държавата членка, където пребивава или е установено физическото или юридическото лице, чиито данни са засегнати, следва да продължат да се прилагат към обработването на данни в друга държава членка. Тези физически или юридически лица следва да имат възможност да изпълнят тези изисквания или лично, или чрез договорни клаузи в договори с доставчици на услуги.
- (35) Изискванията за сигурност, определени на национално равнище, следва да бъдат необходими и пропорционални на рисковете, пред които е изправено обработването на данните в обхвата на националното право, в което са залегнали тези изисквания.
- (36) Директива (ЕС) 2016/1148 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾ предвижда правни мерки за повишаване на цялостното равнище на киберсигурността в Съюза. Услугите за обработване на данни съставляват една от цифровите услуги, обхванати от посочената директива. Съгласно посочената директива държавите членки трябва да гарантират, че доставчиците на цифрови услуги определят и предприемат подходящи и пропорционални технически и организационни мерки за управление на рисковете, пред които е изправена сигурността на мрежовите и информационните системи, които използват. Такива мерки следва да гарантират ниво на сигурност, отговарящо на съществуващия риск, и следва да вземат предвид сигурността на системите и съоръженията, реагирането на инциденти, управлението на непрекъснатостта на дейностите, мониторинга, одита и изпитванията, както и съответствието с международните стандарти. Тези елементи трябва да бъдат допълнително уточнени от Комисията в актове за изпълнение съгласно посочената директива.
- (37) Комисията следва да представи доклад относно прилагането на настоящия регламент, по-специално с цел да провери необходимостта от изменения в контекста на промените в технологичните или пазарните условия. В този доклад следва по-специално да се направи оценка на настоящия регламент, особено на прилагането му по отношение на наборите от данни, съставени както от лични, така и от нелични данни, както и на прилагането на изключението, свързано с обществената сигурност. Преди настоящият регламент да започне да се прилага, Комисията следва също така да публикува информативни насоки за начина на третиране на наборите от данни, съставени както от лични, така и от нелични данни, за да могат дружествата, включително МСП, да разберат по-добре взаимодействието между настоящия регламент и Регламент (ЕС) 2016/679 и да гарантират спазването и на двата регламента.
- (38) Настоящият регламент зачита основните права и съблюдава принципите, признати по-специално от Хартата на основните права на Европейския съюз, и следва да се тълкува и прилага в съответствие с тези права и принципи, включително правото на защита на личните данни, свободата на изразяване на мнение и свободата на информация и свободата на стопанска инициатива.
- (39) Доколкото целта на настоящия регламент, а именно да осигури свободното в Съюза, движение на данни, различни от личните данни, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки, а поради обхвата и последиците си може да бъде по-добре постигната на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от ДЕС. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тази цел,

⁽¹⁾ Директива (ЕС) 2016/1148 на Европейския парламент и на Съвета от 6 юли 2016 г. относно мерки за високо общо ниво на сигурност на мрежите и информационните системи в Съюза (ОВ L 194, 19.7.2016 г., стр. 1).

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Предмет

Настоящият регламент има за цел да гарантира свободното движение на данни, различни от личните данни, в рамките на Съюза, като определи правила, свързани с изискванията за локализирането на данните, наличието на данни за компетентните органи и пренасянето на данни за професионалните ползватели.

Член 2

Обхват

1. Настоящият регламент се прилага за обработването на електронни данни, различни от личните данни, в Съюза, което се:

- a) извършва като услуга за ползвателите, пребиваващи или установени в Съюза, независимо дали доставчикът на услуги е установен в Съюза или не; или
- b) извършва от физическо или юридическо лице, което пребивава или е установено в Съюза за собствените си нужди.

2. В случая на набори от данни, съставени както от лични, така и от нелични данни, настоящият регламент се прилага към частта от набора на данни, съдържаща нелични данни. Когато личните и неличните данни в набор от смесени данни са неразривно свързани, настоящият регламент не засяга прилагането на Регламент (ЕС) 2016/679.

3. Настоящият регламент не се прилага за дейност, попадаща извън обхвата на правото на Съюза.

Настоящият регламент не засяга закони, подзаконови и административни разпоредби, които са свързани с вътрешната организация на държавите членки и които разпределят сред публичните органи и публичноправните организации, съгласно определението в член 2, параграф 1, точка 4 от Директива 2014/24/ЕС, правомощия и отговорности за обработването на данни, без заплащане на договорни възнаграждения на частни лица, както и законите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки, които осигуряват изпълнението на тези правомощия и отговорности.

Член 3

Определения

За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

- 1) „данни“ означава данни, различни от личните данни, определени в член 4, точка 1 от Регламент (ЕС) 2016/679;
- 2) „обработване“ означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвани с данни или набор от данни в електронен формат чрез автоматични или неавтоматични средства, като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, приваждане в съответствие или комбиниране, ограничаване, изтриване или унищожаване;
- 3) „проект на акт“ означава текст, изготвен с цел да бъде въведен като закона, подзаконова или административна разпоредба от общ характер, като текстът е на етап от подготовката, в който все още могат да бъдат правени съществени изменения;
- 4) „доставчик на услуги“ означава всяко физическо или юридическо лице, което предоставя услуги за обработване на данни;
- 5) „изисквания за локализиране на данни“ означава всяко задължение, забрана, условие, ограничение или друго изискване, което е предвидено в законите, подзаконовите или административните разпоредби на държава членка или което е в резултат на общи и последователни административни практики на държава членка и на публичноправните организации, включително в областта на обществените поръчки, без да се засяга Директива 2014/24/ЕС, което налага обработването на данни да бъде на територията на конкретна държава членка или пречи на обработването на данни във всяка друга държава членка;
- 6) „компетентен орган“ означава орган на дадена държава членка или всеки друг субект, оправомощен от националното право да изпълнява публична функция или да упражнява официална власт, който е оправомощен да получава достъп до данните, обработвани от физическо или юридическо лице, за изпълнението на служебните си задължения, както е предвидено в правото на Съюза или в националното право;
- 7) „ползвател“ означава всяко физическо или юридическо лице, включително публичен орган или публичноправна организация, което използва или изисква услуги за обработване на данни;
- 8) „професионален ползвател“ означава всяко физическо или юридическо лице, включително публичен орган или публичноправна организация, което използва или изисква услуга за обработване на данни за цели, свързани с неговата търговска или стопанска дейност, занаят, професия или задача.

Член 4

Свободно движение на данни в Съюза

1. Забраняват се изискванията за локализиране на данни, освен ако те са оправдани от съображения за обществена сигурност в съответствие с принципа на пропорционалност.

Първа алинея от настоящия параграф не засяга параграф 3 и изискванията за локализиране на данни, предвидени въз основа на действащото право на Съюза.

2. Държавите членки незабавно съобщават на Комисията за всеки проект на акт, който въвежда ново изискване за локализиране на данни или променя вече съществуващо такова изискване съгласно процедурите, определени в членове 5, 6 и 7 от Директива (ЕС) 2015/1535.

3. В срок до 30 май 2021 г. държавите членки гарантират, че всяко съществуващо изискване за локализиране на данни, което е предвидено в закони, подзаконови или административни разпоредби от общ характер и което не съответства на параграф 1 от настоящия член, е отменено.

В срок до 30 май 2021 г., ако дадена държава членка счита, че определена съществуваща мярка, съдържаща изискване за локализиране на данни, съответства на параграф 1 от настоящия член и следователно може да остане в сила, тя съобщава на Комисията тази мярка, като представя и обосновка за оставането ѝ в сила. Без да се засягат разпоредбите на член 258 от ДФЕС, Комисията, в срок от шест месеца от датата на получаване на такова съобщение, разглежда съответствието на тази мярка с параграф 1 от настоящия член и по целесъобразност отправя коментари към съответната държава членка, включително, когато е необходимо, препоръчва изменението или отмяната на мярката.

4. Държавите членки публикуват подробна информация за всички изисквания за локализиране на данни, предвидени в закони, подзаконови или административни разпоредби от общ характер и приложими на тяхната територия, посредством национална единна информационна точка онлайн, която редовно се актуализира, или предоставят подробна актуализирана информация относно всякакви изисквания за локализиране на централна информационна точка, създадена съгласно друг акт на Съюза.

5. Държавите членки информират Комисията за адреса на своята единна информационна точка, посочена в параграф 4. Комисията публикува хипервръзката(ите) към тази/тези информационна(и) точка(и) на своя уебсайт заедно с редовно актуализиран консолидиран списък на всички изисквания за локализиране на данни, посочени в параграф 4, включително обобщена информация относно тези изисквания.

Член 5

Достъп до данни за компетентните органи

1. Настоящият регламент не засяга правомощията на компетентните органи да изискват или да получават достъп до данни за изпълнението на служебните си задължения в съответствие с правото на Съюза или националното право. На компетентните органи не може да бъде отказан достъп до данни на основание, че тези данни се обработват в друга държава членка.

2. Когато даден компетентен орган, след поискване на достъп до данни на даден ползвател, не получи достъп и ако не съществува конкретен механизъм за сътрудничество съгласно правото на Съюза или международни споразумения за обмен на данни между компетентните органи на различните държави членки, този компетентен орган може да поиска съдействие от компетентния орган на държава членка в съответствие с процедурата, определена в член 7.

3. Когато искането за съдействие предполага получаване на достъп до всички помещения на физическо или юридическо лице, включително всякакво оборудване и всякакви средства за обработване на данни от страна на запитания орган, този достъп се осъществява в съответствие с правото на Съюза или националното процесуално право.

4. Държавите членки могат да налагат ефективни, пропорционални и възпиращи санкции за неизпълнение на задължение за предоставяне на данни в съответствие с правото на Съюза и националното право.

В случай на злоупотреба с права от страна на ползвател, съответната държава членка може, когато това е оправдано от неотложността на достъпа до данните и като се вземат предвид интересите на засегнатите страни, да наложи стриктно пропорционални временни мерки на този ползвател. Ако дадена временна мярка налага повторно локализиране на данните за срок, по-дълъг от 180 дни след повторното им локализиране, тя се съобщава на Комисията в рамките на този 180-дневен срок. Комисията във възможно най-кратък срок разглежда мярката и нейната съвместимост с правото на Съюза и предприема по целесъобразност необходимите мерки. Комисията обменя информация относно опита си в това отношение с единните звена за контакт на държавите членки, посочени в член 7.

Член 6

Пренасяне на данни

1. Комисията насърчава и улеснява разработването на кодекси за поведение на равнището на Съюза с цел саморегулиране („кодекси за поведение“), за да допринесе за конкурентоспособността на основаната на данни икономика, въз основа на принципите за прозрачност и за оперативна съвместимост и като взема предвид отворените стандарти, обхващащи, *inter alia*, следните аспекти:
 - а) най-добрите практики при улесняването на смяната на доставчици на услуги и пренасянето на данни в структуриран, широко използван и машинночитим формат, включително формати на отворени стандарти, когато такива се изискват или бъдат поискани от доставчика на услуги, който получава данните;
 - б) минималните изисквания за информация с цел да се гарантира, че професионалните ползватели, преди сключването на договор за обработване на данни, разполагат с достатъчно подробна, ясна и прозрачна информация относно процесите, техническите изисквания, сроковете и таксите, които се прилагат, в случай че професионален ползвател иска да премине към друг доставчик на услуги или да прехвърли данни обратно в собствените си информационни системи;
 - в) подходи към схеми за сертифициране, улесняващи сравнението на продукти и услуги за обработване на данни за професионални ползватели, като се вземат предвид установените национални или международни норми и като се улеснява съпоставимостта на тези продукти и услуги. Такива подходи могат да включват, *inter alia*, управление на качеството, управление на информационната сигурност, управление на непрекъснатостта на дейността и управление на околната среда;
 - г) комуникационни пътни карти, в които се използва мултидисциплинарен подход за повишаване на осведомеността относно кодексите за поведение сред съответните заинтересовани страни.
2. Комисията гарантира, че кодексите за поведение са разработени в тясно сътрудничество с всички съответни заинтересовани страни, включително сдружения на МСП и стартиращи предприятия, ползватели и доставчици на облачни услуги.
3. Комисията насърчава доставчиците на услуги да приключат разработването на кодексите за поведение в срок до 29 ноември 2019 г. и да ги приложат ефективно в срок до 29 май 2020 г.

Член 7

Процедура за сътрудничество между органите

1. Всяка държава членка определя единно звено за контакт, което поддържа връзка с единните звена за контакт на другите държави членки и с Комисията по въпросите на прилагането на настоящия регламент. Държавите членки уведомяват Комисията за определените единни звена за контакт и за всякакви последващи промени в тях.
2. Когато компетентен орган в дадена държава членка поиска съдействие от друга държава членка съгласно член 5, параграф 2, за да получи достъп до данни, той внася надлежно обосновано искане до определеното единно звено за контакт на тази държава членка. Искането включва писмено обяснение на причините и на правните основания за искане на достъп до данните.
3. Единното звено за контакт определя съответния компетентен орган в своята държава членка и му предава полученото искане съгласно параграф 2.
4. Без ненужно забавяне и в рамките на сроковете, пропорционални на спешността на искането, съответният компетентен орган, от който е поискано съдействие представя отговор, в който съобщава за исканите данни или информира отправилia искането компетентен орган, че не счита, че условията за искане на съдействие съгласно настоящия регламент са изпълнени.
5. Всяка информация, обменена в контекста на поисканото и предоставеното съдействие по член 5, параграф 2, се използва единствено по отношение на въпросите, за които е поискана.
6. Единните звена за контакт предоставят на ползвателите обща информация относно настоящия регламент, включително относно кодексите за поведение.

Член 8

Оценка и насоки

1. Не по-късно от 29 ноември 2022 г. Комисията представя доклад на Европейския парламент, на Съвета и на Европейския икономически и социален комитет, в който се съдържа оценка на прилагането на настоящия регламент, в частност по отношение на:
 - а) прилагането на настоящия регламент, особено по отношение на набори от данни, съставени както от лични, така и от нелични данни, в контекста на пазарното и технологичното развитие, което може да разшири възможностите за деанонимизиране на данните;

- б) прилагането от страна на държавите членки на член 4, параграф 1, и по-специално на изключението, свързано с обществената сигурност; както и
- в) разработването и ефективното прилагане на кодексите за поведение и ефективното предоставяне на информация от страна на доставчиците на услуги.
2. Държавите членки предоставят на Комисията информацията, която е необходима за изготвянето на посочения в параграф 1 доклад.
3. В срок до 29 май 2019 г. Комисията публикува информативни насоки относно взаимодействието на настоящия регламент и Регламент (ЕС) 2016/679, особено по отношение на наборите от данни, съставени както от лични, така и от нелични данни.

Член 9

Заклучителни разпоредби

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент започва да се прилага шест месеца след публикуването му.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Страсбург на 14 ноември 2018 година.

За Европейския парламент
Председател
A. TAJANI

За Съвета
Председател
K. EDTSTADLER

ДИРЕКТИВИ

ДИРЕКТИВА (ЕС) 2018/1808 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 14 ноември 2018 година

за изменение на Директива 2010/13/ЕС за координирането на някои разпоредби, установени в закони, подзаконови и административни актове на държавите членки, отнасящи се до предоставянето на аудиовизуални медийни услуги (Директива за аудиовизуалните медийни услуги), предвид променящите се пазарни условия

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 53, параграф 1 и член 62 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

като взеха предвид становището на Комитета на регионите ⁽²⁾,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽³⁾,

като имат предвид, че:

(1) Последното съществено изменение на Директива 89/552/ЕИО на Съвета ⁽⁴⁾, кодифицирана впоследствие с Директива 2010/13/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁵⁾, беше направено през 2007 г. с приемането на Директива 2007/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁶⁾. Оттогава пазарът на аудиовизуалните медийни услуги се разви значително и бързо поради протичащото сближаване между телевизионните услуги и интернет услугите. Технологичното развитие дава възможност за появата на нови видове услуги и предложения за потребителите. Зрителските навици, по-специално на по-младите поколения, значително са се променили. При все че основният телевизионен екран продължава да бъде важно устройство за споделяне на аудиовизуални изживявания, много зрители са преминали към други преносими устройства за гледане на аудиовизуално съдържание. На традиционното телевизионно съдържание все още се пада основен дял от среднодневното време, прекарано в гледане.

Въпреки това нови видове съдържание, като например видеоклипове или генерирано от зрителите съдържание, придобиват все по-голямо значение, а новите участници, включително доставчиците на услуги за видео по заявка и платформи за споделяне на видеоклипове, вече са добре установени. Това сближаване на медиите изисква актуализирана правна рамка, с цел да се отразят развитията на пазара и да се постигне баланс между достъпа до услуги за онлайн съдържание, защитата на потребителите и конкурентоспособността.

(2) На 6 май 2015 г. Комисията прие съобщение, озаглавено „Стратегия за цифров единен пазар за Европа“, в което обяви, че ще извърши преглед на Директива 2010/13/ЕС.

(3) Директива 2010/13/ЕС следва да продължи да се прилага само за онези услуги, чиято основна цел е предоставянето на предавания с цел информиране, развлечение или образование. Изискването за основната цел следва да се счита за спазено и ако услугата има аудиовизуално съдържание и форма, които могат да бъдат обособени от основната дейност на доставчика на услугата, като например самостоятелни части от онлайн вестници, включващи аудиовизуални предавания или генерирани от потребители видеоклипове, когато тези части могат да се считат за обособими от тяхната основна дейност. Услугата следва да се счита просто за необособимо допълнение към

⁽¹⁾ ОВ С 34, 2.2.2017 г., стр. 157.

⁽²⁾ ОВ С 185, 9.6.2017 г., стр. 41.

⁽³⁾ Позиция на Европейския парламент от 2 октомври 2018 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 6 ноември 2018 г.

⁽⁴⁾ Директива 89/552/ЕИО на Съвета от 3 октомври 1989 г. относно координирането на някои разпоредби, формулирани в действащи закони, подзаконови и административни актове на държавите членки, отнасящи се до упражняване на телевизионна дейност (ОВ L 298, 17.10.1989 г., стр. 23).

⁽⁵⁾ Директива 2010/13/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 10 март 2010 г. за координирането на някои разпоредби, установени в закони, подзаконови и административни актове на държавите членки, отнасящи се до предоставянето на аудиовизуални медийни услуги (Директива за аудиовизуалните медийни услуги) (ОВ L 95, 15.4.2010 г., стр. 1).

⁽⁶⁾ Директива 2007/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2007 г. за изменение на Директива 89/552/ЕИО на Съвета относно координирането на някои разпоредби, формулирани в действащи закони, подзаконови и административни актове на държавите членки, отнасящи се до упражняване на телевизионна дейност (ОВ L 332, 18.12.2007 г., стр. 27).

основната дейност в резултат на връзките между предлаганото аудиовизуално съдържание и основната дейност като например предоставянето на новини в писмена форма. Като такива каналите или всякакви други аудиовизуални услуги под редакцията отговорност на доставчик могат да представляват аудиовизуални медийни услуги сами по себе си дори и ако се предлагат на платформа за споделяне на видеоклипове, която се характеризира с липсата на редакцията отговорност. В такива случаи задължение на доставчиците с редакцията отговорност е да спазват Директива 2010/13/ЕС.

- (4) Услугите на платформите за споделяне на видеоклипове предоставят аудиовизуално съдържание, което широката общественост, и по-специално младите хора, ползват във все по-голяма степен. Същото е вярно и за услугите на социалните медии, които са се превърнали във важно средство за споделяне на информация, развлечение и образование, включително чрез предоставяне на достъп до предавания и генерирани от потребители видеоклипове. Тези услуги на социалните медии трябва да бъдат включени в обхвата на Директива 2010/13/ЕС, защото те се конкурират за една и съща аудитория и приходи с аудиовизуалните медийни услуги. Освен това те имат и значително въздействие, тъй като улесняват възможността потребителите да формират и влияят на мнението на други потребители. Поради това, с цел да се осигури защита на непълнолетните от вредно съдържание и на всички граждани от подбуждане към омраза, насилие и тероризъм, тези услуги следва да бъдат включени в обхвата на Директива 2010/13/ЕС в степента, в която отговарят на определението за „услуга на платформа за споделяне на видеоклипове“.
- (5) Въпреки че целта на Директива 2010/13/ЕС не е да регулира услугите на социалните медии като такива, услугите на социалните медии следва да бъдат включени в обхвата ѝ, ако предоставянето на предавания и генерирани от потребители видеоклипове представлява съществена функционална възможност на съответната услуга. Предоставянето на предавания и генерирани от потребители видеоклипове би могло да се разглежда като съществена функционална възможност на социалната медийна услуга, ако аудиовизуалното съдържание не е просто спомагателно или не представлява малка част от дейностите на тази социална медийна услуга. За да се осигури яснота, ефективност и последователност при прилагането, Комисията следва да издаде насоки, когато е необходимо — след консултация с контактния комитет, за практическото прилагане на критерия за съществена функционална възможност на определението за „услуга на платформа за споделяне на видеоклипове“. Тези насоки следва да се изготвят при надлежно зачитане на целите от широк обществен интерес, които трябва да бъдат постигнати с предприетите от доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове мерки, и на правото на свобода на изразяването.
- (6) Когато обособима част от услугата представлява услуга на платформа за споделяне на видеоклипове за целите на Директива 2010/13/ЕС, само тази част следва да попада в обхвата на посочената директива и само по отношение на предавания и генерирани от потребители видеоклипове. Видеоклипове, включени в редакцияното съдържание на електронни варианти на вестници и списания, и анимирани изображения като GIF, следва да не попадат в обхвата на Директива 2010/13/ЕС. Определението за услуга на платформа за споделяне на видеоклипове следва да не включва нестопански дейности като предоставянето на аудиовизуално съдържание на уебсайтове за лично ползване и нетърговски общности по интереси.
- (7) За да се гарантира ефективното прилагане на Директива 2010/13/ЕС, за държавите членки е от ключово значение да създадат и поддържат актуализирани регистри на доставчиците на медийни услуги и на платформи за споделяне на видеоклипове, попадащи под тяхна юрисдикция, както и редовно да споделят тези регистри със своите компетентни независими регулаторни органи или служби и Комисията. Тези регистри следва да включват информацията относно критериите, на които се основава юрисдикцията.
- (8) Установяването на юрисдикция изисква оценка на фактическите положения спрямо заложените в Директива 2010/13/ЕС критерии. Оценка на такива фактически положения може да доведе до противоречиви резултати. При прилагането на процедурите за сътрудничество, предвидени в посочената директива, е важно Комисията да може да основава своите констатации на надеждни факти. Поради това на Групата на европейските регулатори за аудиовизуални медийни услуги (ERGA) следва да бъде предоставено правомощието да представя становища относно юрисдикцията по искане на Комисията. Когато в хода на прилагането на процедурите за сътрудничество Комисията реши да се консултира с ERGA, тя следва да информира контактния комитет, включително относно уведомятията, получени от държави членки съгласно тези процедури за сътрудничество, както и относно становището на ERGA.
- (9) Процедурите и условията за ограничаване на свободата за предоставяне и получаване на аудиовизуални медийни услуги следва да бъдат еднакви както за линейните, така и за нелинейните услуги.
- (10) Според съдебната практика на Съда на Европейския съюз (наричан по-долу „Съдът“) е възможно ограничаване на свободното предоставяне на услуги, гарантирано съгласно Договора, по императивни съображения от широк обществен интерес, като например постигането на високо равнище на защита на потребителите, при условие че тези ограничения са обосновани, пропорционални и необходими. Следователно дадена държава членка следва да може да предприеме определени мерки, за да гарантира спазването на своите разпоредби в областта на защитата на потребителите, които не попадат в областите, координирани с Директива 2010/13/ЕС. Необходимо е мерките, предприети от държава членка за прилагане на нейния национален режим за защита на потребителите, включително по отношение на рекламата на хазарта, да бъдат обосновани, пропорционални на поставената цел и необходими според изискванията на съдебната практика на Съда. Във всеки случай държава членка, която приема телевизионни предавания с произход от друга държава членка, трябва да не предприема мерки, които биха възпрепятствали препредаването на нейна територия на такива предавания.

- (11) Когато държава членка уведомява Комисията, че даден доставчик на медийни услуги се е установил в държавата членка, която има юрисдикция, за да заобиколи по-строгите правила в областите, координирани с Директива 2010/13/ЕС, които биха се прилагали за този доставчик, ако той беше установен в отпавилата уведомлението държава членка, тя следва да представи достоверни и надлежно обосновани доказателства за тази цел. Тези доказателства следва да представят подробен списък от убедителни факти, позволяващи това заобикаляне да бъде разумно установено.
- (12) В своето съобщение до Европейския парламент и до Съвета, озаглавено „По-добро регулиране за постигането на по-добри резултати — програма на ЕС“, Комисията подчерта, че при обмислянето на решения за политиката тя ще вземе под внимание както регулаторни, така и нерегулаторни средства, по модела на Общността за обмяна на практики и Принципите за по-добро саморегулиране и съвместно регулиране. Редица кодекси за поведение, утвърдени в областите, координирани с Директива 2010/13/ЕС, се оказаха добре изготвени, в съответствие с Принципите за по-добро саморегулиране и съвместно регулиране. Наличието на ефикасен законодателен механизъм се счита за важен фактор за успех при насърчаване на спазването на кодекса за саморегулиране или съвместно регулиране. Също толкова важно е с тези кодекси да се поставят конкретни и общи цели, които дават възможност за редовен, прозрачен и независим контрол и оценка на целите, определяни с тези кодекси за поведение. Кодексите за поведение следва също така да предвиждат ефективно прилагане. Кодексите за саморегулиране и съвместно регулиране, приети в областите, координирани с Директива 2010/13/ЕС, следва да бъдат в съответствие с тези принципи.
- (13) Опитът показва, че както инструментите за саморегулиране, така и тези за съвместно регулиране, прилагани в съответствие с различните правни традиции на държавите членки, могат да играят важна роля в осигуряването на високо ниво на защита на потребителите. Мерките, насочени към постигането на целите от широк обществен интерес в нововъзникващия сектор на аудиовизуалните медийни услуги, са по-ефективни, ако се предприемат с активната подкрепа на самите доставчици на тези услуги.
- (14) Саморегулирането представлява вид доброволна инициатива, която дава възможност на икономическите оператори, социалните партньори, неправителствените организации и сдружения да приемат съвместни насоки, приложими помежду им и към самите тях. Те носят отговорност за разработването, наблюдението и осигуряването на спазването на тези насоки. Държавите членки, в съответствие с различните си правни традиции, следва да отчетат допълващата роля, която ефективното саморегулиране може да играе по отношение на действащите законодателни, съдебни и административни механизми и неговия полезен принос към постигането на целите на Директива 2010/13/ЕС. Същевременно, въпреки че саморегулирането може да бъде допълващ метод за прилагане на определени разпоредби на Директива 2010/13/ЕС, то не следва да замества задълженията на националния законодател. Съвместното регулиране осигурява, в най-ограничения си вид, правна връзка между саморегулирането и националния законодател в съответствие с правните традиции на държавите членки. При съвместното регулиране регулаторната роля е споделена между заинтересованите страни и правителството или националните регулаторни органи или служби. Ролята на съответните публични органи включва признаването на системата за съвместно регулиране, одита на нейното функциониране и финансирането на системата. Съвместното регулиране следва да позволява намеса на държавата, когато неговите цели не са постигнати. Без да засяга формалните задължения на държавите членки по отношение на транспонирането, Директива 2010/13/ЕС насърчава използването на саморегулирането и съвместното регулиране. Това не следва да задължава държавите членки да създадат режими на саморегулиране или на съвместно регулиране, или и двете, нито да пречи или застрашава съществуващите инициативи за съвместно регулиране, които вече са въведени в държавите членки и действат ефективно.
- (15) Прозрачността на собствеността върху медиите е пряко свързана със свободата на изразяване, която е основен елемент на демократичните системи. Информацията относно структурата на собственост на доставчиците на медийни услуги, когато тази собственост води до контрол или упражняване на съществено влияние върху съдържанието на предоставяните услуги, дава възможност на потребителите да вземат информирани решения относно това съдържание. Държавите членки следва да могат да определят дали и до каква степен информацията за структурата на собствеността на даден доставчик на медийни услуги следва да бъде достъпна за потребителите, при условие че се зачита същността на съответните основни права и свободи и че тези мерки са необходими и пропорционални.
- (16) Поради особения характер на аудиовизуалните медийни услуги, особено въздействието на тези услуги върху формирането на мнението на хората, потребителите имат оправдан интерес да знаят кой е отговорен за съдържанието на тези услуги. С цел укрепване на свободата на изразяване и, в по-широк план, насърчаване на медийния плюрализъм и избягване на конфликтите на интереси, за държавите членки е важно да гарантират, че потребителите имат по всяко време лесен и пряк достъп до информацията относно доставчиците на медийни услуги. Всяка държава членка следва сама да реши как да бъде постигната тази цел, по-специално по отношение на информацията, която може да се предоставя относно структурата на собствеността и действителните собственици.
- (17) За да се гарантира последователност и правна сигурност за предприятията и органите на държавите членки, значението на понятието „подбуждане към насилие или омраза“ следва, доколкото е подходящо, да бъде тълкувано в смисъла му по Рамково решение 2008/913/ПВР на Съвета ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Рамково решение 2008/913/ПВР на Съвета от 28 ноември 2008 г. относно борбата с определени форми и прояви на расизъм и ксенофобия посредством наказателното право (ОВ L 328, 6.12.2008 г., стр. 55).

- (18) Предвид развитието на средствата, чрез които съдържанието се разпространява чрез електронните съобщителни мрежи, е важно широката общественост да бъде защитена от подбуждането към тероризъм. Директива 2010/13/ЕС следва съответно да гарантира, че аудиовизуалните медийни услуги не съдържат публично подстрекаване към извършване на терористично престъпление. За да се гарантира последователност и правна сигурност за предприятията и органите на държавите членки, понятието „публично подстрекаване към извършване на терористично престъпление“ следва да бъде тълкувано в смисъла му по Директива (ЕС) 2017/541 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾.
- (19) За да се позволи на зрителите, включително родителите и непълнолетните лица, да вземат информирани решения за съдържанието, което да гледат, е необходимо доставчиците на медийни услуги да предоставят достатъчно информация за съдържанието, което може да увреди физическото, умственото или моралното развитие на непълнолетните лица. Това може да стане например чрез система от дескриптори на съдържание, звуково предупреждение, визуален знак или друго средство, описващо естеството на съдържанието.
- (20) Подходящите мерки за защита на непълнолетните лица, приложими за услугите за телевизионно излъчване, следва да се прилагат и за аудиовизуалните медийни услуги по заявка. Това следва да увеличи равнището на защита. Подходът на минимално хармонизиране дава възможност на държавите членки да постигат по-висока степен на защита по отношение на съдържание, което може да увреди физическото, умственото или моралното развитие на непълнолетните лица. Най-вредното съдържание, което може да увреди физическото, умственото или моралното развитие на непълнолетни лица, но не представлява непременно престъпление, следва да подлежи на най-строгите мерки, като например криптиране и ефективни мерки за родителски контрол, без да се засяга възможността държавите членки да приемат по-строги мерки.
- (21) В Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾ се признава, че на децата се полага специална защита във връзка с обработването на техните лични данни. Създаването от доставчиците на медийни услуги на механизми за защита на децата неизбежно води до обработването на лични данни на непълнолетните лица. Като се има предвид, че предназначението на тези механизми е осигуряване на защита на децата, личните данни на непълнолетните лица, обработвани в рамките на техническите мерки за защита на децата, следва да не се използват за търговски цели.
- (22) Гарантирането на достъпността на аудиовизуалното съдържание е основно изискване в контекста на задълженията, поети по Конвенцията на Организацията на обединените нации за правата на хората с увреждания. В контекста на Директива 2010/13/ЕС понятието „хора с увреждания“ следва да се тълкува с оглед на естеството на услугите, които са предмет на посочената директива, а именно аудиовизуалните медийни услуги. Правото на лицата с увреждания и на възрастните хора да участват и да се включват в обществения и културния живот на Съюза е свързано с предоставянето на достъпни аудиовизуални медийни услуги. Поради това държавите членки следва без неоснователно забавяне да гарантират, че доставчиците на медийни услуги под тяхната юрисдикция активно се стремят да направят съдържанието достъпно за хората с увреждания, по-специално за лицата с увредено зрение или слух. Изискванията за достъпност следва да бъдат изпълнени посредством постепенен и непрекъснат процес, като се вземат под внимание практическите и неизбежните ограничения, които биха могли да възпрепятстват пълната достъпност, като например предавания или събития, излъчвани в реално време. За да се измери напредъкът, постигнат от доставчиците на медийни услуги по отношение на все по-голямата достъпност на техните услуги за хора с увредено зрение или слух, държавите членки следва да изискват редовни доклади от доставчиците на медийни услуги, установени на тяхната територия.
- (23) Средствата за постигането на достъпност на аудиовизуалните медийни услуги съгласно Директива 2010/13/ЕС следва да включват жестомимичен превод, субтитри за глухи и хора с увреден слух, субтитри с говор и звуково описание, без да са ограничени до изброените средства. Посочената директива обаче не включва в обхвата си функциите или услугите, които предоставят достъп до аудиовизуални медийни услуги, нито характеристиките по отношение на достъпността на електронни програмни указатели (ЕПУ). Поради това посочената директива не засяга правото на Съюза, което има за цел да хармонизира достъпността на услуги, предоставящи достъп до аудиовизуални медийни услуги, като например уебсайтове, онлайн приложения и ЕПУ или предоставянето на информация за достъпността и в достъпни формати.
- (24) В някои случаи може да се окаже невъзможно информацията за извънредни ситуации да бъде предоставена по начин, достъпен за хората с увреждания. Въпреки това такива изключителни обстоятелства не следва да възпрепятстват публичното оповестяване на информацията за извънредни ситуации чрез аудиовизуални медийни услуги.
- (25) Директива 2010/13/ЕС не засяга възможността на държавите членки да налагат задължения за осигуряване на достатъчна видимост на съдържанието от общ интерес в съответствие с определени цели от общ интерес, като например медиен плурализъм, свобода на словото и културно многообразие. Такива задължения следва да се налагат само когато са необходими за постигането на цели от общ интерес, които са ясно определени от държавите

⁽¹⁾ Директива (ЕС) 2017/541 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2017 г. относно борбата с тероризма и за замяна на Рамково решение 2002/475/ПВР на Съвета, и за изменение на Решение 2005/671/ПВР на Съвета (ОВ L 88, 31.3.2017 г., стр. 6).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 1).

членки в съответствие с правото на Съюза. Когато държавите членки решат да наложат правила относно изискването за достатъчна видимост, те следва да налагат само пропорционални задължения върху предприятията, в съответствие със законосъобразни съображения, свързани с обществения ред.

- (26) С цел да се защитят редакционната отговорност на доставчици на медийни услуги и аудиовизуалната верига за създаване на стойност, е от съществено значение да може да се гарантира целостта на предаванията и на аудиовизуалните медийни услуги, доставяни от доставчиците на медийни услуги. Предаванията и аудиовизуалните медийни услуги следва да се излъчват, без да бъдат съкращавани, изменяни или прекъсвани, или допълвани с нови елементи за търговски цели без изричното съгласие на доставчика на медийни услуги. Държавите членки следва да гарантират, че допълването с нови елементи по инициатива единствено на получателя на услугата за лично ползване или разрешено само от него, като например допълване с нови елементи, произтичащи от услуги за индивидуална комуникация, не изисква съгласието на доставчика на медийни услуги. Контролните елементи на всеки потребителски интерфейс, необходими за функционирането на устройството или за направляване на предаването, като например настройките на звука, функциите за търсене, навигационните менюта или списъците с каналите, не следва да бъдат обхванати. Също така не следва бъде обхванато допълването с оправдани нови елементи като предупредителна информация, информация от широк обществен интерес, субтитри или търговски съобщения, предоставени от доставчика на медийни услуги. Без да се засяга член 3, параграф 3 от Регламент (ЕС) 2015/2120 на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁾, не следва да бъдат обхванати и техниките за компресиране на данни, които намаляват размера на информационния файл, и други техники за адаптиране на дадена услуга към средствата за разпространение, като например резолюция и копиране, без да се изменя съдържанието.

Мерки за защита на целостта на предаванията и аудиовизуалните медийни услуги следва да се налагат, когато са необходими за постигането на цели от общ интерес, които са ясно определени от държавите членки в съответствие с правото на Съюза. С тези мерки следва да се налагат пропорционални задължения върху предприятията, в съответствие със законосъобразни съображения, свързани с обществения ред.

- (27) Освен в случаите на спонсорство и позициониране на продукти, аудиовизуалните търговски съобщения за алкохолни напитки в аудиовизуалните медийни услуги по заявка следва да отговарят на критериите, приложими за телевизионните реклами и телевизионното пазаруване за алкохолните напитки, предвидени в Директива 2010/13/ЕС. По-подробните критерии, приложими към телевизионната реклама и телевизионното пазаруване на алкохолни напитки, са ограничени до рекламните спотове, които по естеството си са отделени от предаването и поради това не включват други търговски съобщения, които са свързани с предаването или неделима част от него, като например спонсорство или позициониране на продукти. Поради това тези критерии следва да не се прилагат за спонсорството или позиционирането на продукти в аудиовизуалните медийни услуги по заявка.
- (28) На национално и международно равнище съществуват определени широко признати насоки за хранене, като например Моделът на хранителен профил на Европейската регионална служба на Световната здравна организация, с цел разграничаване на храните въз основа на техния хранителен състав в контекста на телевизионната реклама на хранителни продукти за деца. Държавите членки следва да бъдат насърчавани да гарантират използването на саморегулиране и съвместно регулиране, включително чрез кодекси за поведение, с цел ефективно намаляване на излагането на деца на аудиовизуални търговски съобщения относно храни и напитки, които имат високо съдържание на сол, захар, мазнини, наситени мазнини или трансмастни киселини, или които по друг начин не отговарят на тези национални или международни насоки за хранене.
- (29) По подобен начин държавите членки следва да бъдат насърчавани да гарантират, че с цел ефективно намаляване на излагането на деца и непълнолетни лица на аудиовизуални търговски съобщения за алкохолни напитки се използват кодекси за поведение за саморегулиране и съвместно регулиране. На равнището на Съюза и на национално равнище съществуват определени системи за саморегулиране или съвместно регулиране с цел отговорно предлагане на алкохолни напитки на пазара, включително в аудиовизуалните търговски съобщения. Тези системи, и по-специално системите, чиято цел е да се гарантира, че аудиовизуалните търговски съобщения за алкохолни напитки са придружени от съобщения за отговорно потребление, следва допълнително да се насърчават.
- (30) Важно е на непълнолетните лица да бъде осигурена ефективна защита срещу излагането на аудиовизуални търговски съобщения, свързани с рекламирането на хазартните игри. Във връзка с това на равнището на Съюза и на национално равнище съществуват няколко системи за саморегулиране или съвместно регулиране с цел насърчаване на отговорното участие в хазартни игри, включително в аудиовизуални търговски съобщения.
- (31) За да се премахнат пречките пред свободното движение на трансгранични услуги в рамките на Съюза, е необходимо да се гарантира ефективността на мерките за саморегулиране и съвместно регулиране, които имат за цел по-специално защитата на потребителите или общественото здраве.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) 2015/2120 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2015 г. за определяне на мерки относно достъпа до отворен интернет и за изменение на Директива 2002/22/ЕО относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги и на Регламент (ЕС) № 531/2012 относно роуминга в обществени мобилни съобщителни мрежи в рамките на Съюза (ОВ L 310, 26.11.2015 г., стр. 1).

- (32) Пазарът за телевизионно излъчване претърпя развитие, поради което е налице необходимост от повече гъвкавост по отношение на аудиовизуалните търговски съобщения, по-специално за количествени правила по отношение на линейните аудиовизуални медийни услуги и позиционирането на продукти. Появата на нови услуги, включително такива без реклами, доведе до по-голям избор за зрителите, които лесно могат да преминат към алтернативни предложения.
- (33) Либерализирането на позиционирането на продукти не доведе до очакваното навлизане на пазара на тази форма на аудиовизуални търговски съобщения. По-специално общата забрана за позициониране на продукти, макар и с някои изключения, не създаде правна сигурност за доставчиците на медийни услуги. Следователно позиционирането на продукти следва да бъде разрешено във всички аудиовизуални медийни услуги и услугите на платформите за споделяне на видеоклипове, като се предвидят изключения.
- (34) Позиционирането на продукти следва да не се допуска в новинарски предавания и предавания за текущи събития, предавания по потребителски въпроси, религиозни предавания и детски предавания. По-специално данните сочат, че позиционирането на продукти и вградените реклами могат да повлияят на поведението на децата, тъй като те често не могат да разпознаят търговското съдържание. Следователно е необходимо да се запази забраната за позициониране на продукти в детски предавания. Предаванията по потребителски въпроси представляват предавания, които предлагат съвети на зрителите или включват отзиви за закупени продукти и услуги. Допускането на позициониране на продукти в такива предавания би размило границите между рекламно и редакционно съдържание за зрителите, които може да очакват истински и честен отзив за продуктите или услугите в тези предавания.
- (35) Доставчиците на аудиовизуални медийни услуги по заявка следва да насърчават производството и разпространението на европейски произведения, като гарантират, че каталозите им съдържат минимален дял европейски произведения и че те присъстват достатъчно видимо. Обозначаването в метаданните на аудиовизуалното съдържание, което се окачествява като европейско произведение, следва да бъде насърчавано, така че тези метаданни да са достъпни за доставчиците на медийни услуги. Видимо присъствие включва популяризирането на европейските произведения чрез улесняване на достъпа до тях. Видимо присъствие може да се гарантира по различни начини, например чрез специален раздел за европейски произведения, който да бъде достъпен от началната страница на услугата, чрез възможността за търсене на европейски произведения от инструмента за търсене, който се предлага като част от услугата, чрез използването на европейски произведения в кампании на услугата или чрез определен минимален процент европейски произведения, които се рекламират в каталога на тази услуга, например посредством банери или подобни средства.
- (36) За да се гарантират достатъчни нива на инвестиции в европейски произведения, държавите членки следва да могат да налагат финансови задължения за доставчиците на медийни услуги, установени на тяхната територия. Тези задължения могат да бъдат под формата на пряк принос в производството и придобиването на права над европейски произведения. Държавите членки също така могат да налагат такси, платими в специален фонд, въз основа на приходите, генерирани от аудиовизуални медийни услуги, предоставяни на тяхната територия и предназначени за нея. С настоящата директива се пояснява, че като се има предвид пряката връзка между финансовите задължения и различните културни политики на държавите членки, на всяка държава членка е разрешено също да налага такива финансови задължения за доставчиците на медийни услуги, установени в друга държава членка, чиято дейност е насочена към нейната територия. В такъв случай финансовите задължения следва да се налагат само за приходите, получени от аудиторията в целевата държава членка. Доставчиците на медийни услуги, за които съществува изискване за принос в схемите за финансиране на филмопроизводството в целева държава членка, следва да могат да се ползват по недискриминационен начин, дори когато не са установени в тази държава членка, от помощта, предоставяна на доставчиците на медийни услуги по съответните схеми за финансиране на филмопроизводство.
- (37) Понастоящем телевизионните оператори инвестират повече в европейски аудиовизуални произведения, отколкото доставчиците на аудиовизуални медийни услуги по заявка. Поради това, ако целева държава членка реши да наложи финансово задължение на телевизионен оператор, попадащ под юрисдикцията на друга държава членка, следва да се вземе предвид прекият принос на този телевизионен оператор за производството и придобиването на права в европейски произведения, по-специално съвместни продукции, при надлежно спазване на принципа на пропорционалност. Това не засяга компетентността на държавите членки, в съответствие със своята политика в областта на културата и при спазване на правилата за държавната помощ, да определят равнището на финансовия принос, дължим от попадащите под тяхна юрисдикция доставчици на медийни услуги.
- (38) При преценката във всеки отделен случай дали аудиовизуална медийна услуга по заявка, установена в друга държава членка, е насочена към аудитория на нейната територия, държавата членка следва да отчита показатели, като например реклама или други средства за популяризиране, специално насочени към потребителите на нейната територия, основния език на услугата или наличието на съдържание или търговски съобщения, насочени специално към аудиторията в приемащата държава членка.

- (39) Когато държавите членки налагат задължение за плащане на финансов принос на доставчиците на медийни услуги, целта на този принос следва да бъде популяризирането по подходящ начин на европейските произведения, като същевременно се избягват рисковете от двойно налагане на такова задължение на доставчиците на медийни услуги. По този начин, ако държавата членка, в която е установен доставчикът на медийни услуги, наложи плащането на такъв финансов принос, тя следва да вземе предвид всички задължения за финансов принос, наложени от целевите държави членки.
- (40) За да се гарантира, че задълженията, свързани с популяризирането на европейските произведения, не пречат развитието на пазара, и за да се позволи навлизането на нови участници на пазара, тези изисквания следва да не се прилагат за доставчиците без значително присъствие на пазара. Такъв е по-специален случай за доставчици с нисък оборот или малобройна аудитория. Дали аудиторията е малобройна може да се определи например въз основа на времето, прекарано в гледане, или на продажбите, в зависимост от естеството на услугата, докато за да се определи дали оборотът е нисък, следва да се вземат предвид различните по големина пазари на аудиовизуални услуги в държавите членки. Възможно е също в някои случаи налагането на такива изисквания да е неподходящо, например когато поради естеството или темата на аудиовизуалните медийни услуги подобни изисквания биха били неприложими или необосновани.
- (41) Важно е телевизионните оператори да разполагат с по-голяма гъвкавост и да могат да решават кога да включат реклами, за да увеличат максимално търсенето от страна на рекламодателите и зрителския поток. Също така е необходимо обаче да се запази достатъчно високо ниво на защита на потребителите в това отношение, защото подобна гъвкавост би могла да изложи зрителите на прекомерно количество реклами през най-гледаното време. Поради това следва да бъдат наложени конкретни ограничения за интервала между 6,00 и 18,00 часа и между 18,00 и 00,00 часа.
- (42) Неутрални елементи разделят редакционното съдържание от спотове за телевизионна реклама или телевизионно пазаруване, както и от единичните спотове. Те позволяват на зрителя ясно да разбере кога завършва един вид аудиовизуално съдържание и кога започва друг. Трябва да се поясни, че неутралните елементи са изключени от количественото ограничение, определено за телевизионна реклама. Целта е да се гарантира, че използваното за неутрални елементи време не влияе на използваното за реклама време и че няма отрицателно въздействие върху приходите от реклама.
- (43) Програмното време, отделено за съобщения, направени от телевизионния оператор във връзка с неговите собствени предавания и пряко произтичащите от тях допълнителни продукти, или за съобщения за обществени услуги и призови за благотворителност, излъчени безплатно, с изключение на разходите за излъчване на тези призови, следва да не бъде включвано в максималната продължителност на програмното време, което може да бъде отделено за телевизионна реклама и телевизионно пазаруване. Освен това много телевизионни оператори са част от по-големи излъчващи групи и правят съобщения не само във връзка със собствените си предавания и пряко произтичащите от тях допълнителни продукти, но и във връзка с предаванията и аудиовизуалните медийни услуги на други субекти, които са част от същата излъчваща група. Програмното време, отделено за такива съобщения, следва също да не бъде включвано в максималната продължителност на програмното време, което може да бъде отделено за телевизионна реклама и телевизионно пазаруване.
- (44) Попадащите в обхвата на Директива 2010/13/ЕС доставчици на платформи за споделяне на видеоклипове предоставят услуги на информационното общество по смисъла на Директива 2000/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁾. Следователно, ако са установени в дадена държава членка, спрямо тези доставчици се прилагат разпоредбите относно вътрешния пазар, предвидени в посочената директива. Целесъобразно е да се гарантира, че и по отношение на доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове, които не са установени в държава членка, се прилагат същите правила, за да се запази ефективността на предвидените в Директива 2010/13/ЕС мерки за защита на непълнолетните лица и широката общественост и да се гарантира във възможно най-голяма степен равнопоставеност, ако тези доставчици имат предприятие майка или дъщерно предприятие, установено в държава членка, или ако тези доставчици са част от група и друго предприятие от тази група е установено в държава членка. Поради това определенията, установени в Директива 2010/13/ЕС, следва да се основават на принципи и да гарантират, че не е възможно дадено предприятие да се изключи от обхвата на посочената директива чрез създаването на групов структура с предприятия на много равнища, установени в Съюза или извън него. Комисията следва да бъде уведомена за доставчиците, попадащи под юрисдикцията на всяка държава членка в съответствие с правилата за установяване, предвидени в директиви 2000/31/ЕО и 2010/13/ЕС.
- (45) Съществуват нови предизвикателства, по-специално във връзка с платформите за споделяне на видеоклипове, от които потребителите — и по-специално непълнолетните лица — потребяват все повече аудиовизуално съдържание. Във връзка с това все по-често пораждаат безпокойство вредното съдържание и речта, подбуждащи към омраза, включени в услугите на платформите за споделяне на видеоклипове. С цел защита на непълнолетните лица и на широката общественост от подобно съдържание е необходимо да се установят пропорционални правила по тези въпроси.

(1) Директива 2000/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2000 г. за някои правни аспекти на услугите на информационното общество, и по-специално на електронната търговия на вътрешния пазар (ОВ L 178, 17.7.2000 г., стр. 1)

- (46) Търговските съобщения в услугите на платформите за споделяне на видеоклипове вече се регулират с Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾, с която се забраняват нелоялните търговски практики, включително подвеждащи и агресивни практики, които се срещат при услугите на информационното общество.

По отношение на търговските съобщения относно тютюневи и свързани с тях изделия на платформите за споделяне на видеоклипове, съществуващите забрани, предвидени в Директива 2003/33/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾, както и приложимите към търговските съобщения забрани относно електронните цигари и контейнерите за многократно пълнене съгласно Директива 2014/40/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽³⁾ гарантират, че потребителите са достатъчно защитени от тютюневите и свързаните с тях изделия. Тъй като потребителите все повече разчитат на услугите на платформите за споделяне на видеоклипове, за да имат достъп до аудиовизуално съдържание, е необходимо да се гарантира достатъчно високо ниво на защита на потребителите, като правилата за аудиовизуалните търговски съобщения се съгласуват, доколкото е подходящо, между всички доставчици. Ето защо е важно аудиовизуалните търговски съобщения в платформите за споделяне на видеоклипове да бъдат ясно разпознаваеми и да отговарят на набор от минимални изисквания за качество.

- (47) Значителен дял от съдържанието, предоставяно от услугите на платформите за споделяне на видеоклипове, не попада под редакцията отговорност на доставчика на платформата за споделяне на видеоклипове. Въпреки това тези доставчици обикновено определят организирането на съдържанието, а именно предавания, генерирани от потребители видеоклипове и аудиовизуални търговски съобщения, включително чрез автоматични средства или алгоритми. Ето защо от тези доставчици следва да се изисква да предприемат подходящи мерки за защита на непълнолетните лица от съдържание, което може да увреди тяхното физическо, умствено или морално развитие. От тях следва също така да се изисква да предприемат подходящи мерки за защита на широката общественост от съдържание, включващо подбуждане към насилие или омраза срещу група или член на група на някое от основанията, посочени в член 21 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-долу „Хартата“), или чието разпространение представлява престъпление съгласно правото на Съюза.
- (48) Предвид естеството на ангажираността на доставчиците със съдържанието, предоставяно от услугите на платформите за споделяне на видеоклипове, тези подходящи мерки за защита на непълнолетните лица и широката общественост следва да бъдат свързани с организирането на съдържанието, а не със съдържанието като такова. Ето защо, изискванията във връзка с това, които са изложени в Директива 2010/13/ЕС, следва да се прилагат, без да се засягат членове 12—14 от Директива 2000/31/ЕО, в които се предвижда освобождаване от отговорност за незаконна информация, която се пренася или се съхранява автоматично, непосредствено и временно, или се съхранява от определени доставчици на услугите на информационното общество. При предоставяне на обхванатите от членове 12—14 от Директива 2000/31/ЕО услуги тези изисквания следва също така да се прилагат, без да се засяга член 15 от посочената директива, която изключва налагането на тези доставчици на общи задължения за контрол на такава информация и за активно търсене на факти или обстоятелства, които указват на незаконна дейност, без обаче това да се отнася за задълженията за контрол в конкретни случаи, и по-специално без да се засягат разпореджения на национални органи в съответствие с националното право.
- (49) Уместно е доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове да участват във възможно най-голяма степен в прилагането на подходящи мерки, които се предприемат в съответствие с Директива 2010/13/ЕС. Поради това следва да се насърчава съвместното регулиране. Освен това следва да се запази възможността доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове да предприемат по-строги мерки на доброволна основа в съответствие с правото на Съюза, като се зачитат свободата на изразяване и свободата на информация и медийният плурализъм.
- (50) Правото на ефективни правни средства за защита и на справедлив съдебен процес са основни права, установени в член 47 от Хартата. Следователно разпоредбите на Директива 2010/13/ЕС не следва да се тълкуват по начин, който да възпрепятства страните да упражняват правото си на достъп до съдебната система.
- (51) Когато в съответствие с Директива 2010/13/ЕС се приемат подходящи мерки за защита на непълнолетните лица от вредно съдържание и за защита на широката общественост от съдържание, включващо подбуждане към насилие, омраза и тероризъм, предвидените в Хартата приложими основни права следва да бъдат внимателно балансирани. Това се отнася по-специално, в зависимост от случая, до правото на зачитане на личния и семейния живот и защитата на личните данни, свободата на изразяване на мнение и свободата на информация, свободата на стопанска инициатива, забраната на дискриминацията и правата на детето.

⁽¹⁾ Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 г. относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕИО на Съвета, Директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, и Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета („Директива за нелоялни търговски практики“) (ОВ L 149, 11.6.2005 г., стр. 22).

⁽²⁾ Директива 2003/33/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 май 2003 г. за сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки относно рекламирането и спонсорството на тютюневи изделия (ОВ L 152, 20.6.2003 г., стр. 16).

⁽³⁾ Директива 2014/40/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 г. за сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки относно производството, представянето и продажбата на тютюневи и свързани с тях изделия и за отмяна на Директива 2001/37/ЕО (ОВ L 127, 29.4.2014 г., стр. 1).

- (52) Контактният комитет има за цел да улесни ефективното прилагане на Директива 2010/13/ЕС и с него следва да се провеждат редовни консултации по всички практически проблеми, произтичащи от прилагането на директивата. Работата на контактния комитет следва да не се ограничава до съществуващите въпроси в областта на аудиовизуалната политика, а следва да обхваща и съответните промени в този сектор. Той се състои от представители на съответните национални органи на държавите членки. Когато назначават своите представители, държавите членки се насърчават да поощряват равенството между половете в състава на контактния комитет.
- (53) Държавите членки следва да гарантират, че техните национални регулаторни органи или служби са правно обособени от правителството. Това обаче следва да не възпрепятства държавите членки да упражняват надзор в съответствие с националното си конституционно право. Следва да се счита, че националните регулаторни органи или служби са постигнали необходимото ниво на независимост, ако тези органи или служби, включително тези, които са учредени като публични органи или служби, са функционално и ефективно независими от съответните си правителства и от всеки друг публичен орган или частна организация. Смята се, че това е от съществено значение, за да се гарантира безпристрастността на решенията, вземани от национален регулаторен орган или служба. Изискването за независимост следва да не засяга възможността държавите членки да създават регулаторни органи, упражняващи контрол върху различните сектори, като например аудиовизуалния сектор и сектора на далекосъобщенията. Националните регулаторни органи или служби следва да разполагат с изпълнителните правомощия и ресурсите, необходими за изпълнението на своите задачи, от гледна точка на персонал, експертни знания и финансови средства. Дейностите на националните регулаторни органи или служби, установени съгласно Директива 2010/13/ЕС, следва да гарантират зачитане на целите на медийния плурализъм, културното многообразие, защитата на потребителите, правилното функциониране на вътрешния пазар и насърчаването на лоялната конкуренция.
- (54) Тъй като една от целите на аудиовизуалните медийни услуги е да обслужват интересите на отделните хора и да формират общественото мнение, от съществено значение е тези услуги да могат да осведомяват отделните хора и обществото във възможно най-пълна степен и при най-високо ниво на разнообразие. Тази цел може да бъде постигната само ако редакционните решения остават незасегнати от всякаква държавна намеса или влияние от страна на националните регулаторни органи или служби, което надхвърля обичайното прилагане на закона и което не служи за гарантиране на законово защитено право, което трябва да бъде закриляно, независимо от определено мнение.
- (55) На национално равнище следва да съществуват ефективни механизми за обжалване. Съответният орган по обжалването следва да е независим от засегнатите страни. Този орган може да бъде съд. Процедурата по обжалване следва да не засяга разделението на компетентността в рамките на националните съдебни системи.
- (56) С цел да се гарантира последователното прилагане на регулаторната рамка на Съюза за аудиовизуални медии във всички държави членки, Комисията създаде ERGA с решение на Комисията от 3 февруари 2014 г. ⁽¹⁾. Ролята на ERGA е да осигурява технически експертен опит на Комисията в работата ѝ по гарантиране на последователното прилагане на Директива 2010/13/ЕС във всички държави членки и да улеснява сътрудничеството между националните регулаторни органи или служби, както и между националните регулаторни органи или служби и Комисията.
- (57) ERGA има положителен принос за установяването на последователни регулаторни практики и осигурява високо равнище на становищата, предоставяни на Комисията по въпроси, свързани с прилагането. Поради това е уместно нейната роля да бъде призната официално и засилена в Директива 2010/13/ЕС. По тази причина ERGA следва да бъде създадена въз основа на посочената директива.
- (58) Комисията следва да може да иска консултации от ERGA по всякакви въпроси, свързани с аудиовизуалните медийни услуги и платформите за споделяне на видеоклипове. ERGA следва да подпомага Комисията, като осигурява технически експертен опит и становища и като улеснява обмена на най-добри практики, включително относно кодексите за поведение в областта на саморегулирането и съвместното регулиране. По-специално, Комисията следва да се консултира с ERGA при прилагането на Директива 2010/13/ЕС, за да се улесни нейното еднообразно прилагане. По искане на Комисията ERGA следва да предоставя необвързващи становища относно юрисдикцията, относно мерките за дерогация от свободата на приемане и относно мерките по отношение на заобикалянето на юрисдикцията. ERGA следва също така да бъде в състояние да предоставя технически становища по всеки регулаторен въпрос, който се отнася до рамката за аудиовизуалните медийни услуги, включително в областта на речта, подбуждаща към омраза, и на защитата на непълнолетните лица, както и по съдържанието на аудиовизуалните търговски съобщения за храни с високо съдържание на мазнини, сол или натрий и захари.
- (59) Медийната грамотност се отнася до уменията, знанията и разбирането, които позволяват на гражданите да използват медиите ефективно и безопасно. С цел да се даде възможност на гражданите да получат достъп до информация и да използват, оценяват критично и създават медийно съдържание по отговорен и безопасен начин, гражданите се нуждаят от задълбочени умения, свързани с медийната грамотност. Медийната грамотност следва да не се ограничава до изучаване на инструменти и технологии, а следва да има за цел гражданите да придобият уменията за критично мислене, необходими, за да се направи преценка, да се анализират сложни реалности и да се разпознава разликата между мнение и факт. Поради това е необходимо както доставчиците на медийни услуги,

⁽¹⁾ Решение C(2014) 462 на Комисията от 3 февруари 2014 г. за създаване на група на европейските регулатори за аудиовизуални медийни услуги.

така и доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове, като си сътрудничат с всички заинтересовани страни, да насърчават развитието на медийната грамотност във всички части на обществото, на гражданите от всички възрасти и по отношение на всички видове медии, както и напредъкът в това отношение да се следи внимателно.

- (60) Директива 2010/13/ЕС не засяга задължението на държавите членки да зачитат и защитават човешкото достойнство. Посочената директива зачита основните права и съблюдава принципите, признати по-специално в Хартата. По-специално, Директива 2010/13/ЕС има за цел да осигури пълно зачитане на правото на свобода на изразяване на мнение, свободата на стопанската инициатива и правото на съдебен контрол и да насърчи прилагането на правата на детето, залегнали в Хартата.
- (61) Всички мерки, предприети от държавите членки съгласно Директива 2010/13/ЕС, следва да зачитат свободата на изразяване и свободата на информация и медийния плурализъм, както и културното и езиковото многообразие в съответствие с Конвенцията на ЮНЕСКО за опазване и насърчване на многообразието от форми на културно изразяване.
- (62) Правото на достъп до политически новинарски предавания е от решаващо значение за запазването на основната свобода за получаване на информация и за гарантирането на пълна и подходяща защита на интересите на зрителите в Съюза. Като се има предвид все по-голямото значение на аудиовизуалните медийни услуги за обществото и демокрацията, излъчваните политически новини следва, във възможно най-голяма степен и без да се засягат правилата за авторското право, да бъдат достъпни трансгранично на територията на Съюза.
- (63) Директива 2010/13/ЕС не засяга правилата на международното частно право, по-специално правилата относно подведомствеността и подсъдността, както и относно правото, приложимо към договорни и извъндоговорни задължения.
- (64) Съгласно Съвместната политическа декларация на държавите членки и на Комисията относно обяснителните документи от 28 септември 2011 г. ⁽¹⁾ държавите членки са поели ангажимент в обосновани случаи да прилагат към съобщението за своите мерки за транспониране един или повече документи, обясняващи връзката между елементите на дадена директива и съответстващите им части от националните инструменти за транспониране. По отношение на настоящата директива законодателят смята, че предоставянето на тези документи е обосновано.
- (65) Поради това Директива 2010/13/ЕС следва да бъде съответно изменена,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Директива 2010/13/ЕС се изменя, както следва:

1) В член 1 параграф 1 се изменя, както следва:

а) буква а) се заменя със следното:

„а) „аудиовизуална медийна услуга“ означава:

i) услуга по смисъла на членове 56 и 57 от Договора за функционирането на Европейския съюз, като основната цел на услугата или на обособима част от нея е посветена на предоставянето — в рамките на редакционната отговорност на доставчик на медийни услуги — на предавания за широката общественост с цел информиране, забавление или образование чрез електронни съобщителни мрежи по смисъла на член 2, буква а) от Директива 2002/21/ЕО; такава аудиовизуална медийна услуга е телевизионно излъчване по смисъла на определението в буква д) от настоящия параграф или аудиовизуална медийна услуга по заявка по смисъла на определението в буква ж) от настоящия параграф;

ii) аудиовизуални търговски съобщения;“

б) вмъква се следната буква:

„аа) „услуга на платформа за споделяне на видеоклипове“ означава услуга по смисъла на членове 56 и 57 от Договора за функционирането на Европейския съюз, като основната цел на услугата или на обособима част от нея или съществена функционалност на услугата е посветена на предоставянето на предавания, на генерирани от потребители видеоклипове, или и на двете, за широката общественост, за които доставчикът на платформата за споделяне на видеоклипове не носи редакционна отговорност, с цел информиране, забавление или образование, чрез електронни съобщителни мрежи по смисъла на член 2, буква а) от Директива 2002/21/ЕО, и чието организиране се определя от доставчика на платформата за споделяне на видеоклипове, включително чрез автоматични средства или алгоритми, по-специално чрез показване, маркиране и секвенциране.“

⁽¹⁾ ОВ С 369, 17.12.2011 г., стр. 14.

в) буква б) се заменя със следното:

„б) „предаване“ означава поредица от движещи се образи със или без звук, която представлява самостоятелен елемент, независимо от нейната продължителност, в рамките на програмна схема или каталог, утвърден от доставчик на медийни услуги, включително пълнометражни филми, видеоклипове, спортни събития, комедийни сериали, документални филми, детски предавания и телевизионен театър;“

г) вмъкват се следните букви:

„ба) „генериран от потребител видеоклип“ означава поредица от движещи се образи със или без звук, която представлява самостоятелен елемент, независимо от нейната продължителност, създадена от потребител и качена на платформа за споделяне на видеоклипове от този потребител или от всеки друг потребител;

„бб) „редакционно решение“ означава решение, което се взема редовно с цел да се упражнява редакционна отговорност и което е свързано с всекидневното функциониране на аудиовизуалната медийна услуга;“

д) вмъква се следната буква:

„га) „доставчик на платформа за споделяне на видеоклипове“ означава физическото или юридическото лице, което предоставя услуга на платформа за споделяне на видеоклипове;“

е) буква з) се заменя със следното:

„з) „аудиовизуално търговско съобщение“ означава образи със или без звук, които са предназначени да рекламират, пряко или непряко, стоки, услуги или имидж на физическо или юридическо лице, извършващо стопанска дейност; такива образи придружават или се включват в предаване или в генериран от потребител видеоклип срещу заплащане или подобно възнаграждение, или с цел осигуряване на самореклама. Формите на аудиовизуалното търговско съобщение включват, наред с другото, телевизионна реклама, спонсорство, телевизионно пазаруване и позициониране на продукти;“

ж) буква к) се заменя със следното:

„к) „спонсорство“ означава всяко участие от публични или частни предприятия или от физически лица, които не се занимават с доставката на аудио-визуални медийни услуги или на услуги, свързани с платформи за споделяне на видеоклипове, или с производството на аудио-визуални произведения, във финансирането на аудио-визуални медийни услуги, на услуги, свързани с платформите за споделяне на видеоклипове, на генерирани от потребители видеоклипове или на предавания с цел рекламиране на тяхното име, търговска марка, имидж, дейност или продукти;“

з) буква м) се заменя със следното:

„м) „позициониране на продукт“ означава всяка форма на аудио-визуално търговско съобщение, което представлява включване или споменаване на продукт, услуга или тяхната марка, с цел показването им в рамките на предаване или на генериран от потребители видеоклип срещу заплащане или подобно възнаграждение;“

2) заглавието на глава II се заменя със следното:

„ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ ЗА АУДИОВИЗУАЛНИТЕ МЕДИЙНИ УСЛУГИ“;

3) Член 2 се изменя, както следва:

а) в параграф 3 буква б) се заменя със следното:

„б) ако седалището на доставчик на медийни услуги е в една държава членка, но редакционните решения за аудиовизуалните медийни услуги се вземат в друга държава членка, доставчикът на медийни услуги се смята за установен в държавата членка, където работи значителна част от работната сила, заета в извършването на свързаната с предаванията дейност по предоставяне на аудиовизуалните медийни услуги. Ако значителна част от работната сила, заета с извършването на свързана с предаването дейност по предоставяне на аудиовизуални медийни услуги, работи във всяка една от тези държави членки, доставчикът на медийни услуги се смята за установен в държавата членка, където е седалището му. Ако значителна част от работната сила, заета с извършването на свързана с предаването дейност по предоставяне на аудиовизуални медийни услуги работи извън която и да е от тези държави членки, доставчикът на медийни услуги се смята за установен в държавата членка, където първоначално е започнал своята дейност в съответствие с правото на тази държава членка, при условие че поддържа трайна и реална връзка с икономиката на тази държава членка;“

б) вмъкват се следните параграфи:

„5а. Държавите членки гарантират, че доставчиците на медийни услуги информират компетентните национални регулаторни органи или служби за всички промени, които могат да повлияят на определянето на юрисдикцията в съответствие с параграфи 2, 3 и 4.

5б. Държавите членки изготвят и поддържат актуализиран списък на доставчиците на медийни услуги, попадащи под тяхна юрисдикция, и посочват на кои от изложените в параграфи 2—5 критерии е основана юрисдикцията им. Държавите членки съобщават този списък, включително евентуални негови актуализации, на Комисията.

Комисията гарантира, че тези списъци са достъпни в централизирана база данни. В случай на несъответствия между списъците, Комисията се свързва със съответните държави членки с цел намиране на решение. Комисията гарантира, че националните регулаторни органи или служби имат достъп до тази база данни. Комисията осигурява публичен достъп до информацията в тази база данни.

5в. Ако при прилагането на член 3 или 4 съответните държави членки не постигнат съгласие относно държавата членка, която има юрисдикция, те отнасят въпроса до Комисията без неоснователно забавяне. Комисията може да поиска от групата на европейските регулатори за аудиовизуални медийни услуги (ERGA) да представи становище по въпроса в съответствие с член 30б, параграф 3, буква г). ERGA представя това становище в рамките на 15 работни дни от подаването на искането на Комисията. Комисията информира надлежно контактния комитет, създаден с член 29.

Когато Комисията приема решение съгласно член 3, параграф 2 или 3 или член 4, параграф 5, тя решава и коя държава членка има юрисдикция.“

4) Член 3 се заменя със следното:

„Член 3

1. Държавите членки гарантират свобода на приемането и не ограничават на своята територия препредаването на аудиовизуални медийни услуги от други държави членки на основания, които попадат в областите, координирани с настоящата директива.

2. Дадена държава членка може временно да приложи дерогация от параграф 1 от настоящия член, когато аудиовизуална медийна услуга, предоставена от доставчик на медийни услуги под юрисдикцията на друга държава членка, явно, сериозно и тежко нарушава член 6, параграф 1, буква а) или член 6а, параграф 1, или засяга или поражда сериозен и тежък риск от засягане на общественото здраве.

Прилагането на дерогацията, посочена в първа алинея, зависи от следните условия:

- а) през предходните 12 месеца най-малко при два предишни случая доставчикът на медийни услуги вече е извършил един или повече пъти деянията, посочени в първа алинея;
- б) съответната държава членка е уведомила писмено доставчика на медийни услуги, държавата членка, която има юрисдикция спрямо този доставчик, и Комисията за твърдените нарушения и за пропорционалните мерки, които възнамерява да предприеме при ново подобно нарушение;
- в) съответната държава членка е спазила правата на защита на доставчика на медийни услуги, и по-специално му е дала възможност да изрази своето становище относно твърдените нарушения; и
- г) консултациите с държавата членка, която има юрисдикция спрямо доставчика на медийни услуги, и Комисията не са довели до намиране на общоприемливо решение в рамките на един месец от момента, в който Комисията е получила уведомлението, предвидено в буква б).

В срок от три месеца от получаване на уведомлението за предприетите от съответната държава членка мерки и след като е поискала становище от ERGA в съответствие с член 30б, параграф 3, буква г), Комисията решава дали тези мерки са съвместими с правото на Съюза. Комисията информира надлежно контактния комитет. Когато Комисията реши, че мерките не са съвместими с правото на Съюза, тя изисква от съответната държава членка незабавно да прекрати прилагането им.

3. Дадена държава членка може временно да приложи дерогация от параграф 1 от настоящия член, когато аудиовизуална медийна услуга, предоставена от доставчик на медийни услуги под юрисдикцията на друга държава членка, явно, сериозно и тежко нарушава член 6, параграф 1, буква б), или засяга или поражда сериозен и тежък риск от засягане на обществената сигурност, включително гарантирането на националната сигурност и отбрана.

Прилагането на дерогацията, посочена в първа алинея, зависи от изпълнението на следните условия:

- а) през предходните 12 месеца деянието, посочено в първа алинея, е било извършено най-малко при един предходен случай;

и

- б) съответната държава членка е уведомила писмено доставчика на медийни услуги, държавата членка, която има юрисдикция спрямо посочения доставчик, и Комисията за твърдените нарушения и за пропорционалните мерки, които възнамерява да предприеме при ново подобно нарушение.

Съответната държава членка спазва правата на защита на съответния доставчик на медийни услуги, и по-специално му дава възможност да изрази своето становище относно твърдените нарушения.

В срок от три месеца от получаване на уведомлението за предприетите от съответната държава членка мерки и след като е поискала становище от ERGA в съответствие с член 30б, параграф 3, буква г), Комисията решава дали тези мерки са съвместими с правото на Съюза. Комисията информира надлежно контактния комитет. Когато Комисията реши, че мерките не са съвместими с правото на Съюза, тя изисква от съответната държава членка незабавно да прекрати прилагането им.

4. Параграфи 2 и 3 не засягат прилагането на процедури, правни средства или санкции за съответните нарушения в държавата членка, която има юрисдикция спрямо съответния доставчик на медийни услуги.

5. В спешни случаи, не по-късно от един месец след твърдяното нарушение, държавите членки могат да дерогират от условията, установени в параграф 3, букви а) и б). В такива случаи предприетите мерки се съобщават в най-кратък срок на Комисията и на държавата членка, под чиято юрисдикция попада доставчикът на медийни услуги, като се посочват причините, поради които държавата членка счита, че случаят е спешен. Комисията разглежда във възможно най-кратки срокове съвместимостта на съобщените мерки с правото на Съюза. Когато заключи, че мерките са несъвместими с правото на Съюза, Комисията отправя искане към въпросната държава членка спешно да прекрати прилагането им.

6. Ако Комисията не разполага с необходимата информация за вземане на решението съгласно параграф 2 или 3, в срок от един месец от получаване на уведомлението тя изисква от съответната държава членка цялата информация, която ѝ е нужна за вземане на решението. Срокът, в рамките на който Комисията трябва да вземе решение, спира да тече до предоставянето на необходимата информация от държавата членка. Във всеки случай спирането на срока не надвишава един месец.

7. Държавите членки и Комисията редовно обменят опит и добри практики относно процедурата, предвидена в настоящия член в рамките на контактния комитет и ERGA.“

5) Член 4 се заменя със следното:

„Член 4

1. Държавите членки запазват свободата си да изискват от доставчиците на медийни услуги, попадащи под тяхна юрисдикция да спазват по-подробни или по-строги правила в областите, координирани с настоящата директива, при условие че тези правила са в съответствие с правото на Съюза.

2. Когато дадена държава членка:

- а) е упражнила свободата си по параграф 1 да приеме по-подробни или по-строги правила от широк обществен интерес, и
- б) прецени, че доставчик на медийни услуги под юрисдикцията на друга държава членка предоставя аудиовизуални медийни услуги, изцяло или предимно насочени към нейната територия,

тя може да поиска от държавата членка, която има юрисдикция, да намери решение на евентуални проблеми, установени във връзка с настоящия параграф. Двете държави членки си сътрудничат лоялно и бързо с оглед постигането на взаимно удовлетворително решение.

При получаването на обосновано искане по първа алинея държавата членка, която има юрисдикция, изисква от доставчика на медийни услуги спазването на съответните правила от широк обществен интерес. Държавата членка, която има юрисдикция, редовно информира държавата членка, подала искането, за мерките, предприети за преодоляване на установените проблеми. В срок от два месеца от получаването на искането държавата членка, която има юрисдикция, уведомява държавата членка, подала искането, и Комисията за получените резултати и пояснява какви са причините, ако не може да бъде намерено решение.

Всяка от двете държави членки може да покани контактния комитет да разгледа случая по всяко време.

3. Засегнатата държава членка може да приеме подходящи мерки срещу съответния доставчик на медийни услуги, ако:

- а) прецени, че резултатите, постигнати чрез прилагането на параграф 2, не са удовлетворителни; и

б) е представила доказателства, които показват, че доставчикът на медийни услуги се е установил в държавата членка, която има юрисдикция, за да избегне по-строгите правила в областите, координирани с настоящата директива, които биха били приложими спрямо него, ако бе установен в първата държава членка; тези доказателства трябва да дават възможност това заобикаляне да бъде разумно установено, без да е необходимо да се доказва намерението на доставчика на медийни услуги за заобикаляне на тези по-строги правила.

Тези мерки трябва да са обективно необходими, да се прилагат по недискриминационен начин и да са пропорционални на преследваните от тях цели.

4. Дадена държава членка може да предприеме мерки в съответствие с параграф 3 само ако са изпълнени следните условия:

- а) тя е уведомила Комисията и държавата членка, в която се е установил доставчикът на медийни услуги, за намерението си да предприеме такива мерки, като е посочила мотивите, на които се основава нейната преценка;
- б) тя е спазила правата на защита на съответния доставчик на медийни услуги и по-специално му е дала възможност да изрази своето становище относно твърдените нарушения и мерките, които отправилата уведомлението държава членка възнамерява да предприеме; и
- в) Комисията е решила, след като е поискала становище от ERGA в съответствие с член 30б, параграф 3, буква г), че мерките са съвместими с правото на Съюза, и по-специално че преценката на държавата членка, предприемаща мерките съгласно параграфи 2 и 3 от настоящия член, е правилно обоснована; Комисията информира надлежно контактния комитет.

5. В срок от три месеца от получаване на уведомлението, предвидено в параграф 4, буква а), Комисията решава дали мерките са съвместими с правото на Съюза. Когато Комисията реши, че мерките не са съвместими с правото на Съюза, тя изисква от съответната държава членка да се въздържа от предприемането на планираните мерки.

Ако Комисията не разполага с необходимата информация за вземане на решението съгласно първа алинея, в срок от един месец от получаване на уведомлението тя изисква от съответната държава членка цялата информация, която ѝ е нужна за вземане на решението. Срокът, в рамките на който Комисията трябва да вземе решение, спира да тече до предоставянето на необходимата информация от държавата членка. Във всеки случай спирането на срока не надвишава един месец.

6. Държавите членки гарантират с подходящи средства в рамките на своето национално право, че доставчиците на медийни услуги, попадащи под тяхна юрисдикция, ефективно спазват настоящата директива.

7. Директива 2000/31/ЕО се прилага, освен ако в настоящата директива не е предвидено друго. В случай на противоречие между Директива 2000/31/ЕО и настоящата директива, предимство има настоящата директива, освен ако в нея не е предвидено друго.“

б) Въмъква се следният член:

„Член 4а

1. Държавите членки насърчават използването на съвместното регулиране и създаването на благоприятни условия за саморегулирането чрез приети на национално равнище кодекси за поведение в координираните с настоящата директива области, доколкото правните им системи позволяват това. Тези кодекси:

- а) са такива, че са широко приети от основните заинтересовани страни в съответните държави членки;
- б) включват ясно и недвусмислено поставени цели;
- в) предвиждат редовно, прозрачно и независимо наблюдение и оценка на постигането на поставените цели; и
- г) предвиждат средства за ефективното им спазване, включително ефективни и пропорционални санкции.

2. Държавите членки и Комисията могат да насърчават саморегулиране чрез кодекси за поведение, изготвени от доставчици на медийни услуги, доставчици на услуги за платформи за споделяне на видеоклипове или организации, които ги представляват, при необходимост в сътрудничество с други сектори, например промишленост, търговия, професионални и потребителски сдружения или организации. Тези кодекси трябва да са широко приети от основните заинтересовани страни на равнището на Съюза и да съответстват на изискванията на параграф 1, букви б)—г). Кодексите за поведение на равнището на Съюза не засягат прилагането на националните кодекси за поведение.

Комисията, в сътрудничество с държавите членки, подпомага разработването на кодекси за поведение на равнището на Съюза, когато е целесъобразно, в съответствие с принципите на субсидиарност и пропорционалност.

Подписалите кодексите за поведение на равнището на Съюза представят на Комисията тези кодекси и техните изменения. Комисията се консултира с контактния комитет относно тези проекти на кодекси или относно измененията в тях.

Комисията осигурява публичен достъп до кодексите за поведение на Съюза и може да ги огласи по подходящ начин.

3. Държавите членки запазват свободата си да изискват от доставчиците на медийни услуги, попадащи под тяхна юрисдикция да спазват по-подробни или по-строги правила в съответствие с настоящата директива и правото на Съюза, включително когато националните им независими регулаторни органи или служби заключат, че са налице данни за недостатъчната ефективност на даден кодекс за поведение или на части от него. Държавите членки докладват тези правила на Комисията без неоснователно забавяне.“

7) Заглавието на глава III се заменя със следното:

„РАЗПОРЕДБИ, ПРИЛОЖИМИ КЪМ АУДИОВИЗУАЛНИТЕ МЕДИЙНИ УСЛУГИ“;

8) Член 5 се заменя със следното:

„Член 5

1. Всяка държава членка гарантира, че всеки доставчик на медийни услуги под нейна юрисдикция осигурява лесен, пряк и постоянен достъп на получателите на услугата най-малко до следната информация:

- a) своето наименование;
- b) географския адрес, на който е установен;
- b) данните, включително адреса на електронната си поща или уебсайт, които позволяват установяването на бърз, пряк и ефективен контакт с него;
- г) държавите членки, които имат юрисдикция спрямо него, и компетентните регулаторни органи или служби или компетентните надзорни органи.

2. Държавите членки могат да приемат законодателни мерки, в които се предвижда, че в допълнение към информацията, посочена в параграф 1, доставчиците на медийни услуги, попадащи под тяхна юрисдикция осигуряват достъп до информация за структурата си на собственост, включително за действителните собственици. Тези мерки зачитат съответните основни права, като например личния и семейния живот на действителните собственици. Тези мерки трябва да са необходими и пропорционални и да са насочени към постигането на цел от общ интерес.“

9) Член 6 се заменя със следното:

„Член 6

1. Без да се засяга задължението на държавите членки да зачитат и защитават човешкото достойнство, държавите членки гарантират по подходящ начин, че аудиовизуалните медийни услуги, предоставяни от доставчици на медийни услуги, попадащи под тяхна юрисдикция, не съдържат:

- a) никакво подбуждане към насилие или омраза, насочени към група лица или член на група, въз основа на някое от основанията, посочени в член 21 от Хартата;
- b) публично подстрекаване към извършване на терористично престъпление съгласно предвиденото в член 5 от Директива (ЕС) 2017/541.

2. Предприетите за целите на настоящия член мерки трябва да са необходими и пропорционални и да зачитат правата и съблюдают принципите, установени в Хартата.“

10) Въмъква се следният член:

„Член 6а

1. Държавите членки предприемат подходящи мерки да гарантират, че аудиовизуалните медийни услуги, предоставяни от доставчиците на медийни услуги, попадащи под тяхна юрисдикция, които могат да увредят физическото, умственото или моралното развитие на непълнолетни лица, се предоставят само по начин, гарантиращ, че тези лица обикновено няма ги да чуят или видят. Тези мерки могат да включват избор на времето на излъчване, средства за проверка на възрастта или други технически мерки. Те трябва да са пропорционални на потенциалната вреда от предаването.

Най-вредното съдържание, като например неоправдано насилие и порнография, е предмет на най-строги мерки.

2. Личните данни на непълнолетни лица, събрани или създадени по друг начин от доставчиците на медийни услуги в съответствие с параграф 1, не се обработват за търговски цели, като например директен маркетинг, профилиране и съобразена с поведението реклама.

3. Държавите членки гарантират, че доставчиците на медийни услуги предоставят достатъчно информация на зрителите относно съдържанието, което може да увреди физическото, умственото или моралното развитие на непълнолетните лица. За тази цел доставчиците на медийни услуги използват система, която описва потенциално вредното естество на съдържанието на аудиовизуалната медийна услуга.

За целите на прилагането на настоящия параграф държавите членки насърчават използването на съвместното регулиране, предвидено в член 4а, параграф 1.

4. Комисията насърчава доставчиците на медийни услуги да обменят най-добри практики относно кодексите за поведение в областта на съвместното регулиране. За целите на настоящия член държавите членки и Комисията може да насърчават саморегулирането посредством кодексите за поведение на Съюза, посочени в член 4а, параграф 2.“

11) Член 7 се заменя със следното:

„Член 7

1. Държавите членки гарантират без неоснователно забавяне, че услугите, предоставяни от доставчиците на медийни услуги, попадащи под тяхна юрисдикция, непрекъснато и постепенно стават все по-достъпни за хората с увреждания чрез пропорционални мерки.

2. Държавите членки гарантират, че доставчиците на медийни услуги докладват редовно на националните регулаторни органи или служби относно прилагането на мерките, посочени в параграф 1. До 19 декември 2022 г. и на всеки три години след това държавите членки докладват на Комисията относно прилагането на параграф 1.

3. Държавите членки насърчават доставчиците на медийни услуги да разработят планове за действие относно достъпността във връзка с непрекъснатото и постепенно увеличаване на достъпността на предоставяните от тях услуги за хората с увреждания. Тези планове за действие се съобщават на националните регулаторни органи или служби.

4. Всяка държава членка определя единно, лесно достъпно, включително за хора с увреждания, както и публично достъпно онлайн звено за контакт за предоставяне на информация и получаване на жалби по въпросите, свързани с достъпността, посочени в настоящия член.

5. Държавите членки гарантират, че информацията за извънредни ситуации, включително публичните съобщения и съобщенията при природни бедствия, която се оповестява на обществеността чрез аудиовизуални медийни услуги, се предоставя по достъпен за хора с увреждания начин.“

12) Въмъкват се следните членове:

„Член 7а

Държавите членки могат да предприемат мерки за гарантиране на достатъчна видимост на аудиовизуалните медийни услуги от общ интерес.

Член 7б

Държавите членки предприемат подходящи и пропорционални мерки, за да се гарантира, че аудиовизуалните медийни услуги, предоставяни от доставчиците на медийни услуги, не могат да се допълват с нови елементи с търговски цели, нито да се изменят без изричното съгласие на тези доставчици.

За целите на настоящия член държавите членки определят регулаторните подробности, включително изключенията, по-специално във връзка със защитата на законните интереси на потребителите, като същевременно се отчитат законните интереси на доставчиците на медийни услуги, предоставили първоначално аудиовизуалните медийни услуги.“

13) Член 9 се заменя със следното:

„Член 9

1. Държавите членки гарантират, че аудиовизуалните търговски съобщения, предоставяни от доставчиците на медийни услуги, попадащи под тяхна юрисдикция, отговарят на следните изисквания:

- а) аудиовизуалните търговски съобщения се разпознават лесно като такива; скритите аудиовизуални търговски съобщения са забранени;
- б) аудиовизуалните търговски съобщения не използват техники, действащи на подсъзнанието;

- в) аудиовизуалните търговски съобщения:
- i) не засягат зачитането на човешкото достойнство;
 - ii) не включват или насърчават каквито и да е прояви на дискриминация, основана на пол, раса или етнически произход, гражданство, религия или убеждения, увреждане, възраст или сексуална ориентация;
 - iii) не насърчават поведение, което накърнява здравето или безопасността;
 - iv) не насърчават поведение, което сериозно засяга опазването на околната среда;
- г) забраняват се всички форми на аудиовизуални търговски съобщения за цигари и други тютюневи изделия, както и за електронни цигари и контейнери за многократно пълнене;
- д) аудиовизуалните търговски съобщения за алкохолни напитки не са насочени специално към непълнолетните лица и не насърчават прекомерната употреба на такива напитки;
- е) забраняват се аудиовизуалните търговски съобщения за лекарствени продукти и медицинско лечение, които се предоставят само по лекарско предписание в държавата членка, под чиято юрисдикция попада доставчикът на медийни услуги;
- ж) аудиовизуалните търговски съобщения не трябва да причиняват физическа, умствена или морална вреда на непълнолетните лица. Следователно те не трябва да убеждават пряко непълнолетните лица да закупят или вземат под наем продукт или услуга, като се използва тяхната неопитност или доверчивост, не ги насърчават пряко да убедят родителите си или други лица да закупят рекламираните стоки или услуги, не злоупотребяват с особеното доверие, което непълнолетните лица имат в своите родители, учители или други лица, и не показват без основание непълнолетни в опасни ситуации.

2. Аудиовизуалните търговски съобщения за алкохолни напитки в аудиовизуални медийни услуги по заявка, с изключение на спонсорството и позиционирането на продукти, трябва да отговарят на критериите, предвидени в член 22.

3. Държавите членки насърчават използването на съвместното регулиране и създаването на благоприятни условия за саморегулирането чрез кодекси за поведение съгласно член 4а, параграф 1 по отношение на неподходящите аудиовизуални търговски съобщения за алкохолни напитки. С тези кодекси се цели ефективно намаляване на излагането на непълнолетни лица на аудиовизуални търговски съобщения за алкохолни напитки.

4. Държавите членки насърчават използването на съвместното регулиране и създаването на благоприятни условия за саморегулирането чрез кодекси за поведение съгласно член 4а, параграф 1 по отношение на неподходящите аудиовизуални търговски съобщения, придружаващи или включени в детски предавания, за храни и напитки, съдържащи хранителни съставки и вещества с хранителен или физиологичен ефект, по-специално мазнини, трансмастни киселини, сол или натрий и захари, чийто прекомерен прием в рамките на цялостния хранителен режим не е препоръчителен.

С тези кодекси се цели ефективно намаляване на излагането на деца на аудиовизуални търговски съобщения за подобни храни и напитки. С тях се цели да се гарантира, че тези аудиовизуални търговски съобщения не изтъкват положителните качества на хранителните аспекти на такива храни и напитки.

5. За целите на настоящия член държавите членки и Комисията може да създават благоприятни условия за саморегулирането чрез кодекси за поведение на равнището на Съюза, посочени в член 4а, параграф 2.“

14) Член 10 се изменя, както следва:

а) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Аудиовизуалните медийни услуги или предавания не се спонсорират от предприятия, чиято основна дейност е производството или продажбата на цигари и други тютюневи изделия, както и на електронни цигари и контейнери за многократно пълнене.“

б) параграф 4 се заменя със следното:

„4. Не могат да бъдат спонсорирани новинарски предавания и предавания за текущи събития. Държавите членки могат да забранят спонсирането на детски предавания. Държавите членки могат да решат да забранят показването на логото на спонсор при излъчването на детски предавания, документални филми и религиозни предавания.“

15) Член 11 се заменя със следното:

„Член 11

1. Настоящият член се прилага само към предавания, създадени след 19 декември 2009 г.

2. Позиционирането на продукти се разрешава във всички аудиовизуални медийни услуги, освен в новинарски предавания и предавания за текущи събития, предавания по потребителски въпроси, религиозни предавания и детски предавания.

3. Предаванията, които съдържат позициониране на продукти, трябва да отговарят на следните изисквания:
- а) тяхното съдържание и организирането им в програмна схема, при телевизионно излъчване, или в каталог при аудиовизуални медийни услуги по заявка, при никакви обстоятелства не се повлияват по начин, засягащ отговорността и редакторската независимост на доставчика на медийни услуги;
 - б) те не насърчават пряко покупката или наема на стоки или услуги, по-специално като рекламират изрично тези стоки или услуги;
 - в) те не създават неоснователна видимост за съответния продукт;
 - г) зрителите са ясно информирани за съществуването на позициониране на продукти чрез подходящо обозначаване в началото и в края на предаването, както и при подновяването на предаването след рекламна пауза, за да се избегне евентуално объркване от страна на зрителя.

Държавите членки могат да изключат прилагането на изискванията, предвидени в буква г), освен по отношение на предаванията, произведени или поръчани от доставчика на медийни услуги или от свързано с него дружество.

4. Във всички случаи предаванията не трябва да включват позициониране на следните продукти:
- а) цигари и други тютюневи изделия, както и електронни цигари и контейнери за многократно пълнене, или продукти на предприятия, чиято основна дейност е производството или продажбата на такива продукти;
 - б) конкретни лекарствени продукти или медицинско лечение, които се предоставят само по лекарско предписание в държавата членка, под чиято юрисдикция попада доставчикът на медийни услуги.“

16) Заглавието на глава IV се заличава;

17) Член 12 се заличава.;

18) Член 13 се заменя със следното:

„Член 13

1. Държавите членки гарантират, че доставчиците на аудиовизуални медийни услуги по заявка, попадащи под тяхна юрисдикция, осигуряват най-малко 30 % дял за европейски произведения в своите каталози, както и видимо присъствие на тези произведения.

2. Когато държавите членки изискват от доставчиците на медийни услуги, попадащи под тяхна юрисдикция, финансов принос в производството на европейски произведения, включително чрез преки инвестиции в съдържание и чрез принос в национални фондове, те може също така да изискват от доставчиците на медийни услуги, насочени към аудиторията, която се намира на тяхна територия, но установени в други държави членки, финансов принос, който е пропорционален и недискриминационен.

3. В случаите, посочени в параграф 2, финансовият принос се основава само на приходите, реализирани в целевите държави членки. Ако държавата членка, в която е установен доставчикът, налага задължение за финансов принос, тя взема предвид всички задължения за финансов принос, наложени от целевите държави членки. Всеки финансов принос трябва да е в съответствие с правото на Съюза, по-специално с правилата за държавната помощ.

4. Държавите членки докладват на Комисията до 19 декември 2021 г. и на всеки две години след това относно прилагането на параграфи 1 и 2.

5. Въз основа на предоставена от държавите членки информация и на независимо проучване Комисията докладва на Европейския парламент и на Съвета относно прилагането на параграфи 1 и 2, като взема предвид пазарните и технологични промени и целта за осигуряване на културно многообразие.

6. Наложено съгласно параграф 1 задължение и изискването към доставчиците на медийни услуги, насочени към аудитория в други държави членки, посочено в параграф 2, не се прилагат за доставчици на медийни услуги с нисък оборот или с малобройна аудитория. Държавите членки могат да не прилагат тези задължения или изисквания и в случаите, когато те биха били неприложими на практика или необосновани поради естеството или темата на аудиовизуалните медийни услуги.

7. Комисията приема, след консултация с контактния комитет, указания относно изчисляването на дела на европейските произведения, посочен в параграф 1, както и относно определянето на случаите на малобройна аудитория и нисък оборот, посочени в параграф 6.“

19) В член 19 параграф 2 се заменя със следното:

„2. При спортни събития се допускат единични телевизионни рекламни спотове и единични спотове за телевизионно пазаруване. Освен при излъчването на спортни събития, единичните телевизионни рекламни спотове и спотове за телевизионно пазаруване са изключение.“

20) В член 20 параграф 2 се заменя със следното:

„2. Излъчването на филми, създадени за телевизията (с изключение на отделни серии, сериали и документални филми), кинематографични произведения и новинарски предавания може да бъде прекъснато от спот за телевизионна реклама, за телевизионно пазаруване, или и двете, веднъж за всеки период програмно време, чиято продължителност е най-малко 30 минути. Излъчването на детски предавания може да бъде прекъснато от телевизионна реклама веднъж за всеки период програмно време, чиято продължителност е най-малко 30 минути, при условие че програмната продължителност на предаването е по-голяма от 30 минути. Излъчването на спотове за телевизионно пазаруване е забранено по време на детски предавания. По време на религиозни служби не може да бъдат включвани телевизионна реклама или телевизионно пазаруване.“

21) Член 23 се заменя със следното:

„Член 23

1. Делът на телевизионните рекламни спотове и спотове за телевизионно пазаруване в интервала между 6,00 и 18,00 часа не може да надхвърля 20 % от този интервал. Делът на телевизионните рекламни спотове и спотове за телевизионно пазаруване в интервала между 18,00 и 00,00 часа не може да надхвърля 20 % от този интервал.

2. Параграф 1 не се прилага за:

- a) съобщения, направени от телевизионния оператор във връзка с неговите собствени предавания и допълнителни продукти, пряко свързани с тези предавания, или с предавания и аудиовизуални медийни услуги на други субекти, които са част от същата излъчваща група;
- b) съобщения относно спонсорството;
- в) позициониране на продукти;
- г) неутрални елементи между редакционното съдържание и телевизионните рекламни спотове или спотове за телевизионно пазаруване, а също и между отделните спотове.“

22) Глава VIII се заличава;

23) Въмъква се следната глава:

„ГЛАВА IXA

РАЗПОРЕДБИ, ПРИЛОЖИМИ ЗА УСЛУГИТЕ НА ПЛАТФОРМИТЕ ЗА СПОДЕЛЯНЕ НА ВИДЕОКЛИПОВЕ

Член 28a

1. За целите на настоящата директива доставчик на платформа за споделяне на видеоклипове, който е установен на територията на държава членка по смисъла на член 3, параграф 1 от Директива 2000/31/ЕО, попада под юрисдикцията на тази държава членка.

2. Доставчик на платформа за споделяне на видеоклипове, който не е установен на територията на държава членка съгласно параграф 1, се счита за установен на територията на държава членка за целите на настоящата директива, ако този доставчик на платформа за споделяне на видеоклипове:

- a) има предприятието майка или дъщерно предприятие, установено на територията на тази държава членка; или
- b) е част от група и друго предприятие от тази група е установено на територията на тази държава членка.

За целите на настоящия член:

- a) „предприятие майка“ означава предприятие, което контролира едно или повече дъщерни предприятия;
- b) „дъщерно предприятие“ означава предприятие, което се контролира от предприятие майка, включително дъщерно предприятие на крайно предприятие майка;
- в) „група“ означава предприятието майка, всички негови дъщерни предприятия и всички останали предприятия, които имат икономически и правни организационни връзки с тях.

3. За целите на прилагането на параграф 2, когато предприятието майка, дъщерното предприятие или другите предприятия от групата са установени в различни държави членки, доставчикът на платформи за споделяне на видеоклипове се счита за установен в държавата членка, в която е установено неговото предприятие майка, или, ако то не е установено в държава членка, в държавата членка, в която е установено неговото дъщерно предприятие, или, ако то не е установено в държава членка, в държавата членка, в която е установено другото предприятие от групата.

4. За целите на прилагането на параграф 3, при наличието на няколко дъщерни предприятия, като всяко от тях е установено в различна държава членка, доставчикът на платформи за споделяне на видеоклипове се счита за установен в държавата членка, в която първоначално е започнало своята дейност едно от дъщерните предприятия, при условие че то поддържа трайна и реална връзка с икономиката на тази държава членка.

При наличието на няколко други предприятия, които са част от групата, като всяко от тях е установено в различна държава членка, доставчикът на платформи за споделяне на видеоклипове се счита за установен в държавата членка, в която първоначално е започнало своята дейност едно от тези предприятия, при условие че то поддържа трайна и реална връзка с икономиката на тази държава членка.

5. За целите на настоящата директива член 3 и членове 12—15 от Директива 2000/31/ЕО се прилагат за доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове, за които се счита, че са установени в дадена държава членка в съответствие с параграф 2 от настоящия член.

6. Държавите членки изготвят и поддържат актуализиран списък на доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове, които са установени или за които се счита, че са установени на тяхна територия, и посочват критериите, определени в параграфи 1 — 4, на които се основава тяхната юрисдикция. Държавите членки съобщават този списък, включително евентуални негови актуализации, на Комисията.

Комисията гарантира, че тези списъци са достъпни в централизирана база данни. В случай на несъответствия между списъците, Комисията се свързва със съответните държави членки с цел намиране на решение. Комисията гарантира, че националните регулаторни органи или служби имат достъп до тази база данни. Комисията осигурява публичен достъп до информацията в тази база данни.

7. Когато при прилагане на настоящия член съответните държави членки не постигнат съгласие относно държавата членка, която има юрисдикция, те отнасят въпроса до Комисията без неоснователно забавяне. Комисията може да поиска от ERGA да представи становище по въпроса в съответствие с член 30б, параграф 3, буква г). ERGA представя това становище в рамките на 15 работни дни от подаването на искането на Комисията. Комисията информира надлежно контактния комитет.

Член 28б

1. Без да се засягат членове 12—15 от Директива 2000/31/ЕО, държавите членки гарантират, че доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове, попадащи под тяхна юрисдикция, предприемат подходящи мерки за защита на:

- а) непълнолетните лица от предавания, генерирани от потребители видеоклипове и аудиовизуални търговски съобщения, които може да увредят тяхното физическо, умствено или морално развитие в съответствие с член 6а, параграф 1;
- б) широката общественост от предавания, генерирани от потребители видеоклипове и аудиовизуални търговски съобщения, чието съдържание подбужда към насилие или омраза, насочени към група лица или член на група, въз основа на някое от основанията, посочени в член 21 от Хартата;
- в) широката общественост от предавания, генерирани от потребители видеоклипове и аудиовизуални търговски съобщения със съдържание, чието разпространение съставлява престъпление съгласно правото на Съюза, а именно публично подстрекаване към извършване на терористични престъпления съгласно предвиденото в член 5 от Директива (ЕС) 2017/541, престъпления, свързани с детска порнография, съгласно предвиденото в член 5, параграф 4 от Директива 2011/93/ЕС на Европейския парламент и на Съвета (*) и престъпления, свързани с расизъм и ксенофобия, съгласно предвиденото в член 1 от Рамково решение 2008/913/ПВР.

2. Държавите членки гарантират, че доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове, попадащи под тяхна юрисдикция, спазват изискванията, посочени в член 9, параграф 1 по отношение на аудиовизуалните търговски съобщения, които се предлагат на пазара, продават и организират от тези доставчици на платформи за споделяне на видеоклипове.

Държавите членки гарантират, че доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове, попадащи под тяхна юрисдикция, вземат подходящи мерки за спазване на определените в член 9, параграф 1 изисквания за аудиовизуалните търговски съобщения, които не се предлагат на пазара, продават или организират от доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове, като се взема предвид ограниченият контрол, упражняван от платформите за споделяне на видеоклипове над тези аудиовизуални търговски съобщения.

Държавите членки гарантират, че доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове ясно информират потребителите на предаванията и генерираните от потребители видеоклипове, съдържащи аудиовизуални търговски съобщения, когато тези съобщения са декларирани съгласно параграф 3, трета алинея, буква в) или когато този факт е известен на доставчика.

Държавите членки насърчават използването на съвместното регулиране и създаването на благоприятни условия за саморегулирането чрез кодекси за поведение съгласно член 4а, параграф 1, с цел ефективно да се намали излагането на деца на аудиовизуални търговски съобщения за храни и напитки, съдържащи хранителни съставки и вещества с хранителен или физиологичен ефект, по-специално мазнини, трансмастни киселини, сол или натрий и захари, чийто прекомерен прием в рамките на цялостния хранителен режим не е препоръчителен. С тези кодекси се цели да се гарантира, че тези аудиовизуални търговски съобщения не изтъкват положителните качества на хранителните аспекти на такива храни и напитки.

3. За целите на параграфи 1 и 2 се определят подходящи мерки, съобразно естеството на съответното съдържание, вредата, която то може да нанесе, характеристиките на категорията лица, които трябва да бъдат защитени, както и изложените на риск права и законни интереси, включително тези на доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове и на потребителите, създали или качили съдържанието, както и с оглед на широкия обществен интерес.

Държавите членки гарантират, че всички доставчици на платформи за споделяне на видеоклипове, попадащи под тяхна юрисдикция, прилагат такива мерки. Мерките трябва да са приложими на практика и пропорционални, като се взема предвид размерът на услугата на платформите за споделяне на видеоклипове и естеството на предоставяната услуга. Тези мерки не могат да водят до мерки за предварителен контрол или филтриране на качването на съдържание, което не съответства на член 15 от Директива 2000/31/ЕО. За целите на защитата на непълнолетните лица, предвидена в параграф 1, буква а) от настоящия член, най-вредното съдържание е предмет на най-строги мерки за контрол на достъпа.

Тези мерки се състоят, в зависимост от случая, от:

- а) включване и прилагане, в съответствие с реда и условията на услугите на платформите за споделяне на видеоклипове, на посочените в параграф 1 изисквания;
- б) включване и прилагане, в съответствие с реда и условията на услугите на платформите за споделяне на видеоклипове, на посочените в член 9, параграф 1 изисквания за аудиовизуалните търговски съобщения, които не се предлагат на пазара, продават или организират от доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове;
- в) наличие на функция за ползвателите, които качват създадено от потребители видео, да декларират дали това видео съдържа аудиовизуални търговски съобщения, доколкото това им е известно или в разумна степен се очаква да им е известно;
- г) създаване и прилагане на прозрачни и лесни за използване механизми за ползвателите на платформа за споделяне на видеоклипове, чрез които да сигнализират или да предупредят съответния доставчик на платформа за споделяне на видеоклипове относно посоченото в параграф 1 съдържание, предоставяно на неговата платформа;
- д) създаване и прилагане на системи, чрез които доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове разясняват на потребителите на тези платформи какви са резултатите от сигналите и предупрежденията, посочени в буква г);
- е) създаване и прилагане на системи за проверка на възрастта на потребителите на платформи за споделяне на видеоклипове по отношение на съдържание, което може да увреди физическото, умственото или моралното развитие на непълнолетните лица;
- ж) създаване и прилагане на лесни за използване системи, които позволяват на ползвателите на платформи за споделяне на видеоклипове да оценяват посоченото в параграф 1 съдържание;
- з) осигуряване на системи за родителски контрол, които се контролират от крайните ползватели по отношение на съдържанието, което може да увреди физическото, умственото или моралното развитие на непълнолетните лица;
- и) създаване и прилагане на прозрачни, лесни за използване и ефективни процедури за разглеждането и вземането на решения по оплаквания на ползватели до доставчика на платформа за споделяне на видеоклипове във връзка с изпълнението на мерките, посочени в букви г) — з);
- й) осигуряване на ефективни мерки и инструменти за медийна грамотност и повишаване на осведомеността на потребителите за тези мерки и инструменти.

Личните данни на непълнолетни деца, събрани или получени по друг начин от доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове съгласно трета алинея, букви е) и з), не се обработват за търговски цели, като например директен маркетинг, профилиране и съобразена с поведението реклама.

4. За целите на изпълнението на мерките, посочени в параграфи 1 и 3 от настоящия член, държавите членки насърчават използването на съвместното регулиране съгласно предвиденото в член 4а, параграф 1.

5. Държавите членки създават необходимите механизми за оценка на подходящия характер на мерките, посочени в параграф 3, предприемани от доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове. Държавите членки възлагат оценката на тези мерки на националните регулаторни органи или служби.

6. Държавите членки могат да налагат на доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове мерки, които са по-подробни или по-строги от мерките, посочени в параграф 3 от настоящия член. Когато приемат такива мерки, държавите членки спазват изискванията, установени в приложимото право на Съюза, като например изискванията, установени в членове 12 — 15 от Директива 2000/31/ЕО или член 25 от Директива 2011/93/ЕС.

7. Държавите членки гарантират наличието на извънсъдебни механизми за правна защита с цел уреждане на спорове между потребителите и доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове, свързани с прилагането на параграфи 1 и 3. Тези механизми трябва да позволяват безпристрастно уреждане на споровете и да не лишават потребителя от правната защита, осигурена от националното право.

8. Държавите членки гарантират, че потребителите могат да защитят правата си пред съд по отношение на доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове в съответствие с параграфи 1 и 3.

9. Комисията насърчава доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове да обменят най-добри практики относно кодексите за поведение в областта на съвместното регулиране, посочено в параграф 4.

10. Държавите членки и Комисията може да насърчават саморегулирането чрез кодекси за поведение на Съюза съгласно член 4а, параграф 2.

(*) Директива 2011/93/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 г. относно борбата със сексуалното насилие и със сексуалната експлоатация на деца, както и с детската порнография и за замяна на Рамково решение 2004/68/ПВР на Съвета (ОВ L 335, 17.12.2011 г., стр. 1).“

24) Заглавието на глава XI се заменя със следното:

„РЕГУЛАТОРНИ ОРГАНИ И СЛУЖБИ НА ДЪРЖАВИТЕ ЧЛЕНКИ“;

25) Член 30 се заменя със следното:

„Член 30

1. Всяка държава членка определя един или повече национални регулаторни органи, служби, или и двете. Държавите членки гарантират, че тези органи или служби са правно обособени от правителството и функционално независими от тяхното съответно правителство, както и от всеки друг публичен орган или частна организация. Това не засяга възможността за държавите членки да създават регулаторни органи, които да упражняват контрол над различни сектори.

2. Държавите членки гарантират, че националните регулаторни органи или служби упражняват своите правомощия безпристрастно и прозрачно и в съответствие с целите на настоящата директива, по-специално медийния плурализъм, културното и езиковото многообразие, защитата на потребителите, достъпността, недискриминацията, правилното функциониране на вътрешния пазар и насърчаването на лоялна конкуренция.

Националните регулаторни органи или служби не искат, нито приемат указания от друг орган във връзка с упражняването на задачите, които са им възложени съгласно националното право за прилагане на правото на Съюза. Това не препятства упражняването на надзор съгласно националното конституционно право.

3. Държавите членки гарантират, че компетентността и правомощията на националните регулаторни органи или служби, както и начините за ангажиране на тяхната отговорност са определени ясно в правни актове.

4. Държавите членки гарантират, че националните регулаторни органи или служби разполагат с подходящи финансови и човешки ресурси и изпълнителни правомощия с цел ефективно изпълнение на техните функции и допринасяне към дейността на ERGA. Държавите членки гарантират, че на националните регулаторни органи или служби са осигурени собствени годишни бюджети, които се оповестяват публично.

5. Държавите членки установяват в тяхното национално право условията и процедурите за назначаване и освобождаване от длъжност на ръководителите на националните регулаторни органи и служби или на членовете на колективния орган, изпълняващ тази функция, включително продължителността на мандата. Процедурите са прозрачни и недискриминационни и гарантират необходимата степен на независимост. Ръководителят на национален регулаторен орган или служба или членовете на колективния орган, който изпълнява тази функция в рамките на национален регулаторен орган или служба, могат да бъдат освобождавани, ако престанат да отговарят на предварително определените на национално равнище условия, необходими за изпълнение на техните задължения. Всяко решение за освобождаване от длъжност се обосновава надлежно след предварително уведомление и се оповестява на обществеността.

6. Държавите членки гарантират наличието на ефективни механизми за обжалване на национално равнище. Органът, компетентен да разгледа жалбата, който може да бъде и съд, трябва да е независим от страните, участващи в обжалването.

До приключване на обжалването актовете на националния регулаторен орган или служба остават в сила, освен ако не са допуснати временни мерки в съответствие с националното право.“

26) Вмъкват се следните членове:

„Член 30а

1. Държавите членки гарантират, че националните регулаторни органи или служби предприемат подходящи мерки, за да си предоставят взаимно и на Комисията информацията, необходима за прилагане на настоящата директива, и по-специално на членове 2, 3 и 4.

2. В контекста на обмена на информация по параграф 1, когато националните регулаторни органи или служби бъдат уведомени от доставчик на медийни услуги, попадащи под тяхна юрисдикция, че той ще предоставя услуга изцяло или предимно насочена към аудиторията на друга държава членка, националният регулаторен орган или служба в държавата членка, която има юрисдикция, уведомява националния регулаторен орган или служба на целевата държава членка.

3. Ако регулаторният орган или служба на държава членка, чиято територия е целева за доставчик на медийни услуги под юрисдикцията на друга държава членка, изпрати искане във връзка с дейностите на този доставчик до регулаторния орган или служба на държавата членка, която има юрисдикция над него, последният регулаторен орган или служба прави всичко възможно, за да отговори на искането в двумесечен срок, без да се засягат по-кратките срокове, приложими съгласно настоящата директива. При поискване, регулаторният орган или служба на целевата държава членка предоставя на регулаторния орган или служба на държавата членка, която има юрисдикция, всякаква информация, която може да помогне при разглеждането на искането.

Член 30б

1. Създава се Група на европейските регулатори за аудиовизуални медийни услуги (ERGA).

2. Този орган се състои от представители на националните регулаторни органи или служби в областта на аудиовизуалните медийни услуги с основната отговорност за упражняване на контрол върху аудиовизуалните медийни услуги или — когато няма национален регулаторен орган или служба — от други представители, избрани чрез техните процедури. В заседанията на ERGA участва представител на Комисията.

3. ERGA има следните задачи:

а) да предоставя технически експертен опит на Комисията относно:

— задачата ѝ по осигуряване на последователно прилагане на настоящата директива във всички държави членки,

— въпросите, свързани с аудиовизуалните медийни услуги, които попадат в обхвата на компетентността на ERGA;

б) да обменя опит и добри практики относно прилагането на регулаторната рамка за аудиовизуалните медийни услуги, включително относно достъпността и медийната грамотност;

в) да сътрудничи и предоставя на своите членове необходимата информация за прилагането на настоящата директива, по-специално по отношение на членове 3, 4 и 7;

г) по искане на Комисията — да представя становища относно фактическите и техническите аспекти на въпросите по член 2, параграф 5в, член 3, параграфи 2 и 3, член 4, параграф 4, буква в) и член 28а, параграф 7.

4. ERGA приема своя процедурен правилник.“

27) Член 33 се заменя със следното:

„Член 33

Комисията наблюдава прилагането на настоящата директива от страна на държавите членки.

Не по-късно от 19 декември 2022 г. и на всеки три години след това Комисията представя на Европейския парламент, на Съвета и на Европейския икономически и социален комитет доклад относно прилагането на настоящата директива.

Не по-късно от 19 декември 2026 г. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета последваща оценка на въздействието на настоящата директива и нейната добавена стойност, придружена, когато е целесъобразно, от предложения за прегледа ѝ.

Комисията информира надлежно контактния комитет и ERGA относно съответната работа и дейности на другия орган.

Комисията гарантира, че информацията, получена от държавите членки относно всяка мярка, предприета от тях в областите, координирани с настоящата директива, се предоставя на контактния комитет и ERGA.“

28) Въвкъва се следният член:

„Член 33а

1. Държавите членки насърчават и предприемат мерки за развитието на умения за медийна грамотност.

2. До 19 декември 2022 г. и на всеки 3 години след това държавите членки докладват на Комисията относно прилагането на параграф 1.
3. Комисията, след като се консултира с контактния комитет, приема насоки относно обхвата на тези доклади.“.

Член 2

1. Държавите членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за да се съобразят с настоящата директива, до 19 септември 2020 г. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите членки.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното право, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 3

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 4

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Страсбург на 14 ноември 2018 година.

За Европейския парламент
Председател
A. TAJANI

За Съвета
Председател
K. EDTSTADLER

ISSN 1977-0618 (електронно издание)
ISSN 1830-3617 (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG